21 - 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2021 · ΤΕΥΧΟΣ 802 · 210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ · WWW.ATHENSVOICE.GR · FREE PRESS ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

Τα γλυκά της ζωής μου

Τα νέα ζαχαροπλαστεία της πόλης

Της **Μανίνας Ζουμπουλάκη**

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

BOOK Lovers

20 σελ.

Επιμέλεια: **Αγγελική Μπιρμπίλη**

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
MEGARON–THE ATHENS CONCERT HALL
21–22

DANIEL BARENBOIM
STAATSKAPELLE BERLIN
27, 29, 30, 31 ΟΚΤ' 2021

MEGARON.GR 30 ΧΡΟΝΙΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΧΟΡΗΓΟΣ

ΑΙΓΕΑΣ
ΔΑΚΕ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ: ΣΤΑΣΥ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, ERT, COSMOTE TV, ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 103.7, ΤΡΙΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 90.0, KOSMOS 93.0, ΑΙΣΘΗΣΗ 101.3, CULTURENOW.GR

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ / SUPPORTED BY THE MINISTRY OF CULTURE & SPORTS

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Σύμβουλος Διοίκησης Νικόλας Γαλανόπουλος

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιρμάς

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελέ, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαραβέλα, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Β. Κορωναίος, Σπ. Λαμπρόπουλος, Τζ. Μελιτά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Α. Σκαράκη, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Zarastro, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρζώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Πέτρος Νικόλτσος

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Advertising Manager Πέπη Κράλιοβιτς

Direct Market Advertising Managers
Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης

Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη
Digital Advertorial Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.V. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα:
ATHENS!
210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.
ΜΑΚΥΚΛΩΣΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ

24 ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Για να πάνε κάτω τα φαρμάκια...

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η illustrator **Jenny Kroik**. Γεννήθηκε στην Αγία Πετρούπολη αλλά ζει στη Νέα Υόρκη. Έχει πτυχίο BFA στην Εικονογράφηση από το Art Institute of Boston και MFA (Master of Fine Arts) στη Ζωγραφική από το Πανεπιστήμιο του Όρεγκον. Δουλεύει ως free lancer από το 2007, ενώ τα τελευταία χρόνια διδάσκει ζωγραφική και σχέδιο στο The City College της Νέας Υόρκης και στο Πανεπιστήμιο Fairleigh Dickinson στο Νιου Τζέρσεϊ. Ζωγραφικά έργα της έχουν παρουσιαστεί σε διάφορες γκαλερί στις Ηνωμένες Πολιτείες και έχουν γίνει εξώφυλλα σε μεγάλα περιοδικά, όπως το *The New Yorker*. *instagram: @jkroik*

Info~DIET

Της **ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ**

ΑΝΤΩΝΗΣ ΦΩΝΙΑΔΑΚΗΣ

Με 10 χορευτές (όσα και τα βήματα του πεντοζάλη) και με 5 μουσικούς, έστησε τον πιο συγκλονιστικό «δεκαπεντοζάλη» που έχω δει. Και έχω δει πολλούς στη ζωή μου. Στη χορευτική κληρονομιά της Κρήτης το «Salema Revisited», η παράσταση που παρουσίασε μόνο για δύο ημέρες (!;) στο Μέγαρο, θα καταγραφεί ως η πιο μοντέρνα, μπιτάτη και τρυφερή εκδοχή στην ιστορία των ηηδηχτών χορών της Κρήτης, δίπλα στη σούστα, στον τριζάλη, ή στον φτερωτό συρτό. Χίλια μπράβο στους αγέρωχους χορευτές και φυσικά στον Πάρη Περυσινάκη για την καταπληκτική προσαρμογή της μουσικής. Όλοι τους... σκέτο σάλεμα!
(Γράφει μια Χανιώτισσα, έτσι;)

Η ΑΚΤΙΒΙΣΤΡΙΑ ΜΑΡΙΑ CYBER ΚΑΤΣΙΚΑΔΑΚΟΥ

Χρίστηκε Ιππότης των Γραμμάτων και των Τεχνών από τη Γαλλική Δημοκρατία για το ακτιβιστικό της έργο στη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα και τη δημιουργία του Φεστιβάλ Outview. Δίκαιο και ενθαρρυντικό.

ΤΟ YOLO ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

1,821 η βενζίνη. Πορτάζουν τα 200 χρόνια απ την Ελληνική Επανάσταση, μάλλον.
(@spigaro)

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ

Σκέφτονται φέτος να το κυκλοφορήσουν και σε συσκευασία spray των 15ml.

ΜΑΡΙΝΑ ΠΑΤΟΥΛΗ

Ακούγεται ότι θα μπει στη «Φάρμα». Trick or treat;

ΟΙΚΟΣ CHANEL

Αποφάσισε, λέει, να πουλάει στην Κορέα μία τσάντα, ανά άτομο, ανά έτος. Μα πώς τους χτύπησε τέτοια τραγωδία; Ακόμα και στην Κατοχή μοίραζαν δύο καρβέλια ψωμί, κυρά Κοκό μου.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑ

Μετά τον «Μπάλλο» προτείνουμε να την ονομάσουν «Συρτοκαλαματιανό».

DANCING WITH THE STARS

Χορεύοντας με τους ότι να 'ναι.

ΚΑΦΕ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ

Είναι αλήθεια ότι θα του δώσουν το όνομα «Venice» από τον Βενέτη, που κέρδισε τον διαγωνισμό και θα το τρέχει;

ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Τα ενοίκια στο Παγκράτι έχουν πλάκα, ο τελευταίος στα επιχειρήματά του συμπλήρωσε ότι θα μείνω στη γειτονιά του Μάνου Χατζιδάκι, οπότε ας πληρώσω κάτι παραπάνω».
(@n1kol1na)

ATHENS VOICES

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

«Αν κάποιος δεν έκανε τη δεύτερη δόση, μπορεί να κάνει την τρίτη;»
(Πρωινή εκπομπή του Αντένα, Τρίτη πρωί)

Ζευγάρι μέσης ηλικίας, μπαίνοντας στο εστιατόριο του ΙΚΕΑ, σχολιάζει:
«Σάββατο μεσημέρι και μόνο 15 άτομα; Ερημιά... Σκέψου πόσοι είναι οι ανεμβολίαστοι...»
(ΙΚΕΑ Σπάτων)

«Άσε, ρε, είχε γενέθλια ο Παναγιώτης και δεν είχα το τηλέφωνό του, είχε πέσει και το Facebook και του έστειλα χρόνια πολλά στο Tinder. Ξεφτίλα;»
(Παρέα σε cafe στο Περιστέρι, Παρασκευή βράδυ)

«Μου έκλεψαν το ταπεράκι μου σήμερα, το γυάλινο».
(Γραβατωμένος κύριος μιλάει με το handsfree μέσα στο αυτοκίνητό του, με ανοιχτό παράθυρο, σταματημένος σε φανάρι της Κηφισίας. Δευτέρα απόγευμα)

Σε κατάστημα κινητής τηλεφωνίας. Μαμά με αγοράκι 6-7 χρονών προσπαθεί μάταια να βρει κάτι στο κινητό της, σκρολάροντας συνέχεια.
Πιτσιρίκος: «Αν μου είχες κόψει τα νύχια, θα μπορούσα τώρα να σε βοηθήσω».
(Καλλιθέα, Τρίτη απόγευμα)

Κορίτσια αποχαιρετιούνται:
«Έλα, γεια και τα λέμε. Φιλιά στο αγόρι σου. Ή μάλλον στο αγόρι "σου" και "μου", χαχαχα!»
(Πλατεία Καρύτση, Τετάρτη απόγευμα)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
panikoval500@gmail.com

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

Ανάλυση για το παρελθόν, το παρόν και τις προοπτικές της Ατλαντικής Συμμαχίας

Της **ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ**

Στις 27 Σεπτεμβρίου η Νορβηγία ανακοίνωσε συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας με τη Σουηδία και τη Δανία. Η Γαλλία, πολύ πριν από την πρόσφατη διπλωματική κρίση των υποβρυχίων, είχε ταχθεί υπέρ του ευρωπαϊκού στρατού – εξάλλου, οι σχέσεις της με το ΝΑΤΟ, όπως και εκείνες της Ελλάδας, ήταν ανέκαθεν ταραχώδεις: όχι μόνο εξαιτίας του εθνικισμού και των αριστερών τάσεων των δύο χωρών, αλλά εξαιτίας των ίδιων των σφαλμάτων της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας.

Η αλήθεια είναι ότι μετά τη διάλυση του κομμουνιστικού μπλοκ το 1991, το ΝΑΤΟ έχασε τον στόχο του· σήμερα, οι εμπορικοί και ιδεολογικοί του εχθροί –Ρωσία, Κίνα, διεθνές Ισλάμ– είναι πολύ πιο ολισθηροί από τη Σοβιετική Ένωση και τις χώρες του Συμφώνου της Βαρσοβίας. Επί τέσσερις δεκαετίες, η Βορειοατλαντική Συμμαχία προχωρούσε σε συγκεκριμένες ράγες με την έμμονη ιδέα της κομμουνιστικής απειλής: σήμερα, εκτός του ότι καλείται να αντιμετωπίσει μια δέσμη απειλών που διαφέρουν μεταξύ τους, παρουσιάζεται σαν δυσβάσταχτο βάρος για την αμερικανική οικονομία. Παραλλήλως, εσφαλμένες αποφάσεις όπως η εισβολή στο Ιράκ και η επέμβαση στη Λιβύη, καθώς και οι αποτυχίες σε Συρία και Αφγανιστάν, την έχουν απονομιμοποιήσει. Το ΝΑΤΟ φαίνεται πια σαν μια μηχανή που καταβροχθίζει τα χρήματα των φορολογουμένων επιτρέποντας στις ΗΠΑ να αυξάνουν τις στρατιωτικές τους βάσεις σε όλο τον κόσμο και να προβαίνουν σε αυθαιρεσίες και αποκοτιές χωρίς να ενημερώνουν τους συμμάχους τους. Για πολλούς αυτό συνέβαινε ανέκαθεν, αλλά, όπως είπα, υπήρχε ο καλός σκοπός.

Σήμερα, σε πολλά μέρη του κόσμου εκτυλίσσονται σκηνές από την *«Έρημο των Ταρτάρων»* του Ντίνο Μπουτζάτι: νατοϊκοί στρατιώτες μοιάζουν με τον υπολοχαγό Τζοβάνι Ντρόγκο, ο οποίος περνάει τη ζωή του στο Οχυρό Μπαστιάνι, όπου τοποθετείται στον πρώτο του διορισμό, περιμένοντας ματαίως την εισβολή του θρυλικού εχθρού από τον βορρά. Ο Ντρόγκο μένει άπρακτος επί 30 χρόνια σ' ένα ξένο, έρημο τοπίο, ώσπου στο τέλος πεθαίνει μονάχος, χωρίς βοήθεια ή κατανόηση από κανέναν. Τα τελευταία χρόνια, στρατιωτικές βάσεις των ΗΠΑ εδώ κι εκεί, δεν σημαίνουν τίποτα πέρα από την αυταπάτη της διεθνούς αμερικανικής επιρροής: συχνά, υπερβολικά συχνά, τα υποτιθέμενα συμφέροντα δεν έχουν καμιά αντιστοιχία με τις στρατιωτικές δαπάνες στο πεδίο.

Το ΝΑΤΟ σχεδιάστηκε, μεταξύ άλλων, ως εμπορική ένωση ΗΠΑ-Ευρώπης, πλην όμως σήμερα η Κίνα έχει εξελιχθεί στον μεγαλύτερο ξένο επενδυτή, ενώ η ΕΕ έχει πολλές εμπορικές επιλογές πέραν των ΗΠΑ και μερικές ευρωπαϊκές χώρες εξαρτώνται ενεργειακά από τη Ρωσία. Με λίγα λόγια, όλα έχουν αλλάξει από το 1949. Η νατοϊκή ηγεσία φαίνεται να το αναγνωρίζει: αλλά θα δούμε τι θα διαμειφθεί στην επόμενη διάσκεψη του ΝΑΤΟ στη Μαδρίτη τον προσεχή Ιούνιο, σαράντα χρόνια μετά την προσχώρηση της Ισπανίας στη Συμμαχία. Ο Jens Stoltenberg, που με αυτή την ευκαιρία επισκέφτηκε τη Μαδρίτη, ελπίζει ότι με αυτή την ευκαιρία θα τονώσει την εμπιστοσύνη των Ευρωπαίων, οι οποίοι, ήδη από τη δεκαετία του 1990, αναρωτιούνται μήπως το ΝΑΤΟ είναι αναχρονιστικό και άχρηστο· μήπως οι ευρωπαϊκές χώρες θα έπρεπε να αναζητήσουν τη στρατηγική τους αυτονομία και να δημιουργήσουν περιφερειακές ενώσεις. Η προεδρία Ντόναλντ Τραμπ επιδείνωσε το κλίμα, προβάλλοντας τη δήθεν αμερικανική υπεροχή και διχάζοντας πικρά τη Δύση, την ιδέα της οποίας δεν κατανοούσε: η πολιτική του Τραμπ υπογράμμισε τις διαφωνίες και τον ναρκισσισμό των μικρών διαφορών στους κόλπους της Συμμαχίας ενώ ταυτοχρόνως την απαξίωσε στα μάτια των ίδιων των Αμερικανών. Το σύνθημα America First που πλανάται από την εποχή του Woodrow Wilson σημαίνει πλέον America Only, πράγμα που εκνευρίζει, όπως είναι φυσικό, ακόμα περισσότερο τους Ευρωπαίους. Προσετέθη η ασύντακτη αποχώρηση από το Αφγανιστάν, η οποία ωστόσο ίσως δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά εφόσον οι Ταλιμπάν κέρδιζαν μέρα με τη μέρα έδαφος και λαϊκή στήριξη. Από καιρό το διακύβευμα στο Αφγανιστάν δεν ήταν να μην επικρατήσει το φανατικό Ισλάμ στη χώρα, αλλά το να μη διαχυθεί προς τη Δύση είτε με τη μορφή του εισοδισμού, είτε της τρομοκρατίας, είτε και με τα δύο. Επίσης, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι υπόλοιπες νατοϊκές χώρες είχαν την ευκαιρία να αντιτεθούν στο σχέδιο του Τζο Μπάιντεν για απόσυρση από το Αφγανιστάν, αλλά δεν το έκαναν. Εν πάση περιπτώσει, η ήττα στο Αφγανιστάν μετά από τόσες περιπέτειες και δαπάνες χρεώνεται στο ΝΑΤΟ για το οποίο, αν θέλουμε να παίρνει σωστές και γρήγορες αποφάσεις, απαιτείται δυναμικότερη ευρωπαϊκή παρέμβαση – πάντως, η εικόνα που δίνει είναι ότι οι περισσότεροι από τους τριάντα εταίρους τεμπελιάζουν.

Αυτό που καλούνται να αποφασίσουν οι ευρωπαϊκές χώρες είναι αν η στρατηγική τους ανεξαρτησία αξίζει τον κόπο από οικονομική άποψη: το ΝΑΤΟ έχει ετήσιο προϋπολογισμό 1 τρισεκατομμύριο δολάρια· η ΕΕ διαθέτει για την άμυνα και την ασφάλεια περίπου 15 ή 16 δις κατά μέσον όρο (40 δις η Γαλλία, 37 η Γερμανία, 2,4 δις η Αυστρία, 5,5 η Ελλάδα). Πρέπει λοιπόν να εκτιμήσει η ΕΕ αν αυτός ο προϋπολογισμός μπορεί, αν κατανεμηθεί έξυπνα, να καλύψει την ασφάλεια των συνόρων της, τη χρηματοδότηση της μετανάστευσης που είναι αναπόφευκτη και τις πιθανές ανθρωπιστικές δράσεις που είναι αναπόφευκτες κι αυτές.

Το ΝΑΤΟ τα έβγαλε πέρα με τον κομμουνισμό αλλά δεν μπόρεσε να αποτρέψει την Τουρκία από το να εισβάλλει στην Κύπρο, ούτε υπήρξε συνεπές με τις ιδέες της φιλελεύθερης δημοκρατίας. Στο εσωτερικό του δημιουργήθηκαν έχθρες, γραφειοκρατία και δυσκινησία: η συμπεριφορά του ανάγκασε τη Γαλλία να αποχωρήσει από το στρατιωτικό σκέλος το 1966 (επανήλθε 43 χρόνια αργότερα) και την Ελλάδα να απέχει από τις νατοϊκές ασκήσεις από το 1974 μέχρι το 1980. Τα λόγια του Ντε Γκολ το 1966 ακούγονται σήμερα επίκαιρα όπως και τότε: *«Τίποτα δεν μπορεί να συντηρήσει αμετάβλητη μια συνθήκη που δεν ανταποκρίνεται στις επικρατούσες συνθήκες. Αλλιώς, τέτοιες συνθήκες, απογυμνωμένες από κάθε ουσία, δεν θα είναι, όταν έρθει η ώρα να εφαρμοστούν, τίποτα παραπάνω από χαρτιά για τα αρχεία […] Οι δυτικές χώρες δεν απειλούνται σήμερα από τις ανατολικές, όπως συνέβαινε στα πρώτα χρόνια μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν οργανώθηκε μια Ευρώπη αμερικανικό προτεκτοράτο κάτω από τον μανδύα του ΝΑΤΟ. Από την άλλη πλευρά, οι συγκρούσεις στις οποίες εμπλέκονται οι ΗΠΑ –προχτές στην Κορέα, χτες στην Κούβα, αύριο στο Βιετνάμ– χάρη στην περίφημη αρχή της κλιμάκωσης, κινδυνεύουν να πάρουν διαστάσεις που μπορεί να οδηγήσουν σε γενικευμένη σύγκρουση. Σε τέτοια περίπτωση, η Γαλλία, η νατοϊκή στρατηγική της οποίας συμπίπτει αναγκαστικά με εκείνη των ΗΠΑ, θα εμπλεκόταν σε πόλεμο που δεν θα είχε επιδιώξει […] Προπάντων, η απόφαση της Γαλλίας να πάρει την ευθύνη του πεπρωμένου της είναι ασυμβίβαστη με έναν αμυντικό οργανισμό στον οποίο η χώρα έχει θέση υποτακτικού».*

Η ΒΟΡΕΙΟΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ, ΣΗΜΕΡΑ, ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΟΤΙ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΙ ΜΙΑ ΔΕΣΜΗ ΑΠΕΙΛΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΦΕΡΟΥΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΔΥΣΒΑΣΤΑΧΤΟ ΒΑΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Το 1966 η αποχώρηση της Γαλλίας από το στρατιωτικό σκέλος έκανε την Ατλαντική Συμμαχία άνω κάτω, ιδιαίτερα όταν ο Ντε Γκολ ανέβασε τους τόνους απαγορεύοντας τη διέλευση νατοϊκών αεροσκαφών από τον γαλλικό εναέριο χώρο, εκτός αν έχει δοθεί ειδική άδεια από τις γαλλικές αρχές· σε περίπτωση πτήσεων χωρίς άδεια, τα νατοϊκά αεροπλάνα θα αντιμετωπίζονταν ως εχθρικά και θα καταρρίπτονταν. Σε επιστολή προς τον Αμερικανό πρόεδρο Λίντον Τζόνσον, ο Ντε Γκολ εξηγούσε τους λόγους: εκτός του ότι η αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων στον κόσμο είχε ελαττώσει τον κίνδυνο πολέμου στην Ευρώπη, η Γαλλία, ως πυρηνική δύναμη, απέβλεπε πλέον στην «πλήρη άσκηση της κυριαρχίας της», η οποία δεν μπορούσε να επιτευχθεί όσο υπήρχαν ξένες δυνάμεις στο έδαφός της. Αυτή η λογική φαίνεται ότι επανέρχεται σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες – κυρίως σ' εκείνες της παλιάς Ευρώπης που έζησαν τις περιπέτειες της Συμμαχίας στον Ψυχρό Πόλεμο. Από τον Ψυχρό Πόλεμο δεν έλειπαν οι πολεμικές εστίες δια πληρεξουσίου αλλά για τους κύριους παίκτες ήταν ειρηνική περίοδος: το ΝΑΤΟ κέρδιζε τον πόλεμο πριν από τον πόλεμο. A

Με νέες Στεγαστικές Λύσεις που προσφέρουν:

- **Σταθερό επιτόκιο** από **2,8%**
- Χρηματοδότηση έως **το 80% της αξίας του ακινήτου**
- Διάρκεια αποπληρωμής **έως και 40 έτη**
- **Πρόωρη εξόφληση** χωρίς επιβάρυνση

μήπως ήρθε η ώρα να αποκτήσετε κι εσείς το δικό σας;

Έτσι περνάμε στην επόμενη μέρα, με την Εθνική μας Τράπεζα.

Για δάνειο €70.000 με προσημείωση σε ακίνητο, διάρκεια 120 μήνες, επιτόκιο σταθερό 2,80% (πλέον εισφορές Ν.128/75, 0,12%), εφάπαξ έξοδα €490, δαπάνες νομικού & τεχνικού ελέγχου €272,80 και μηνιαίο ασφάλιστρο πυρός – σεισμού €21,26: ΣΕΠΠΕ 3,87%, μηνιαία δόση €673,34 και συνολικό ποσό αποπληρωμής €84.115,22.

www.nbg.gr

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΣΥΓΓΝΩΜΗ, ΔΕΝ ΜΕ ΑΚΟΥΣΑΤΕ ΚΑΛΑ

Της ΜΥΡΣΙΝΗΣ ΓΚΑΝΑ

Τις μέρες που τα κέφια βρίσκονται στο ναδίρ, έχω διαπιστώσει ότι ένα από τα λίγα πράγματα που λειτουργούν καταπραϋντικά είναι να διαβάζω λίστες με misheard lyrics, ή για να το πούμε στα ελληνικά, παρανοήσεις που προκύπτουν όταν ακούμε ένα τραγούδι και το μυαλό μας, μέσω κάποιας παράξενης σύναψης, ερμηνεύει εντελώς λάθος κάποιους στίχους – συχνά μάλιστα δημιουργώντας κάτι που δεν βγάζει κανένα νόημα, χωρίς αυτό να μας κάνει να αναρωτηθούμε μήπως κάτι δεν πιάσαμε εμείς. Επιμένουμε στην ερμηνεία μας και πιστεύουμε ότι ο στιχουργός απλώς έγραψε ό,τι να 'ναι. Ίσως αυτό να οφείλεται εν μέρει στη γενικότερη ιδέα ότι οι καλλιτέχνες είναι λίγο «τρελοί», ίσως και στη συγγένεια της στιχουργικής με την ποίηση, την τέχνη που κατεξοχήν οι άνθρωποι θεωρούν ακατάληπτη.

Σε ό,τι και να οφείλεται, στις λίστες αυτές, αγγλόφωνες ως επί το πλείστον, βρίσκω πάντα κάτι που θα με κάνει να βάλω τα γέλια. «Πώς είναι δυνατόν να άκουσε κανείς κάτι τέτοιο;» σκέφτομαι. Ποιος είναι ο ειρμός των σκέψεων που σε οδηγούν να σκεφτείς ότι ο Μπόουι στο *Space Oddity* έγραψε *«Clown control to Mao Tse Tung»;* (οι στίχοι λένε *«Ground control to Major Tom»*). Τι άνθρωπος είναι αυτός;

Και μετά σοβαρεύομαι. Ξαφνικά μου έρχονται στο μυαλό όλα αυτά τα άρθρα, περιοδικά, βιβλία, που μας λένε ότι είμαστε ο καθένας ένα τραγούδι. Αρκεί να αφήσουμε το τραγούδι να ακουστεί, στίχοι και μουσική, κάποιοι θα το αγαπήσουν. Και άντε, με τη μελωδία μας κάτι γίνεται ίσως, αλλά με τους στίχους; Πόσες φορές πιστεύω ότι έχω ακούσει καθαρά το τραγούδι του άλλου, αλλά δεν βγάζει νόημα; Φταίει εκείνος; Γράφει τον εαυτό του ακατάληπτα; Δεν ξέρει τι θέλει να πει; Ή εγώ αρνούμαι να καταλάβω; Είμαστε όλοι misheard lyrics; Προφανώς και είμαστε, σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό και σε πολλές περισσότερες παραλλαγές από τα κανονικά τραγούδια.

Πολύ συχνά, ειδικά όταν ακούμε τραγούδια σε γλώσσες που δεν γνωρίζουμε καλά –και κάθε άνθρωπος είναι μια ξένη γλώσσα για τους άλλους–, δεν καταλήγουμε απλώς σε μια αστεία, ακατάληπτη παρανόηση, αλλά, πιάνοντας μια λέξη από δω και μια φράση από κει, φτιάχνουμε στο μυαλό μας ένα εντελώς διαφορετικό τραγούδι, το επενδύουμε τελικά με τους δικούς μας στίχους και νιώθουμε βαθιά σύνδεση. Μέχρι που κάποια στιγμή τυχαίνει να διαβάσουμε τα λόγια ή κάποιος να μας διορθώσει, και τότε, τι απογοήτευση! Πραγματικά, ο τρόπος με τον οποίο επιχειρούμε να δημιουργήσουμε νόημα εκεί που δεν κατανοούμε κάτι, ίσως να έχει μεγαλύτερη ερμηνευτική σημασία για τον ψυχικό μας κόσμο, ακόμα και από τις περιβόητες «φροϋδικές παραδρομές».

Γι' αυτό άλλωστε και νιώθουμε τόση ανακούφιση όταν αντιλαμβανόμαστε ότι κάποιος μας «ακούει» σωστά ή ότι, έστω, όταν δεν του βγάζουμε νόημα φροντίζει να μας ρωτήσει αν κατάλαβε καλά. Και μερικές φορές αυτό αρκεί για να καταλάβουμε κι εμείς οι ίδιοι πως λέμε ό, τι να 'ναι, ότι το στιχούργημά μας θέλει λίγη δουλειά ακόμη. Στα πραγματικά τραγούδια η παρεξήγηση σχεδόν πάντα οφείλεται στον ακροατή. Στις ανθρώπινες σχέσεις η ευθύνη της παρεξήγησης βαραίνει εξίσου και τον δημιουργό. Α

Αρχίσαμε να νικάμε τον καρκίνο όταν είπαμε το όνομά του

Του ΠΕΡΙΚΛΗ ΔΗΜΗΤΡΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Μέχρι πρόσφατα δεν λέγαμε καν τη λέξη. Λέγαμε η «επάρατη νόσος», σαν να θέλουμε να ξορκίσουμε το κακό, ενώ συγχρόνως παραδιδόμασταν στην αναπόδραστη μοίρα: δεν υπήρχε οδός διαφυγής, δεν υπήρχε σωτηρία, υπήρχε μόνο μια καταραμένη αρρώστια που θέριζε ζωές σχεδόν σε κάθε σπίτι. Έπαιρνε συγγενείς και φίλους, γνωστούς και γείτονες, ηλικιωμένους και νέους και καμιά φορά και παιδιά – πώς γίνεται να χτυπάει η «κατάρα» ένα παιδί, πώς μπορεί να γίνεται η ζωή τόσο σκληρή, πώς επιτρέπεται αυτός ο πόνος, πού ήταν, αν υπάρχει, ο Θεός;

Απέναντι σε τέτοια ερωτήματα στέκεται ο καθένας μας μόνος του. Είσαι μόνος σου όταν χάνεται η γη κάτω από τα πόδια σου, όταν η ζωή δείχνει ξαφνικά να φεύγει από τα χέρια σου, όταν το μέλλον στενεύει, γίνεται χρόνος που λιγοστεύει, μια κλεψύδρα που αδειάζει. Είσαι μόνος με αυτό που είπε η **Ντόρα Μπακογιάννη:** *«Δεν είναι ποτέ εύκολο να ακούς πως έχεις καρκίνο».* Στο μεταξύ, όμως, έχουμε αρχίσει να νικάμε τον καρκίνο. Αρχίσαμε να τον νικάμε, όταν είπαμε το όνομά του. Όταν πάψαμε να τον κρύβουμε σαν να ήταν ένα στίγμα που μας χώριζε σε τυχερούς και άτυχους, υγιείς και ασθενείς, νικητές και ηττημένους, εκλεκτούς και καταραμένους. Επάρατος; Όχι, καμία κατάρα. Ο καρκίνος είναι μια μάχη. Δεν κερδίζουν όλοι, αλλά όλοι έχουμε παλέψει. Ασθενείς και οι οικείοι τους, αλλά και γιατροί και ερευνητές σε εκατοντάδες εργαστήρια του κόσμου – και να που ο καρκίνος προλαμβάνεται πια με ένα εμβόλιο στον τράχηλο της μήτρας και να που σε δυο τρία χρόνια νέα εμβόλια θα προλαμβάνουν και άλλες μορφές. Ο καρκίνος δεν είναι ανίκητος, μας τρομάζει ακόμη, αλλά τώρα λέμε το όνομά του και μαθαίνουμε, όπως είπε η Ντόρα, να ζούμε μαζί του όταν μας χτυπάει την πόρτα.

ΟΧΙ, ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΛΑ, ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΕΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΥΣ ΜΑΣ, ΑΛΛΑ ΘΑ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ

«Είναι μια ασθένεια με την οποία μαθαίνεις να ζεις», έγραψε στο μήνυμά της. Αλλά πώς; Ως μαχητής που δεν καταθέτεις ποτέ τα όπλα; Τον ζεις σαν έναν τιτάνιο αγώνα που απαιτεί τεράστια ψυχικά αποθέματα για να πειστείς πως αυτό είναι κάτι άλλο από ένα κρυφτό με τον θάνατο, πως μόνο έτσι μπορείς να αρπαχτείς από τη ζωή για να σου χαριστεί λίγη ακόμη; Όχι, δεν είναι κάθε μάχη μια μεγαλειώδης μάχη ούτε μια απελπισμένη μάχη. Η μάχη βρίσκεται στην πρόληψη, στα άλματα της επιστήμης, στα πρωινά που πήγαινε μόνος του ένας αγαπημένος μου άνθρωπος να κάνει τις χημειοθεραπείες του για να γυρνά κατάκοπος, στις περιοδικές εξετάσεις που ζητά μια φίλη να τσεκάρουμε μαζί και να τις συγκρίνουμε με τις παλαιότερες, στην απόφαση του φίλου να μην μπει στη λογική της πάλης αλλά της συμβίωσης – *«μπορεί να με αφήσει, μπορεί και όχι».*

Τώρα που είπες το όνομά του, μαθαίνεις να ζεις με τον εχθρό σου – *«πολλαπλό μυέλωμα, τόσους χτυπάει κάθε χρόνο στην Ελλάδα, σε αυτό το στάδιο είμαι, αυτή είναι η πρόγνωση, θα συνεχίσω να δουλεύω κανονικά, αυτή είναι μια νέα καθημερινότητα».* Διαβάζεις το μήνυμα της Ντόρας Μπακογιάννη και ξέρεις πως απηχεί τη σκέψη όλων εκείνων που ευτυχώς έχουν πάψει να βλέπουν απέναντί τους μια «επάρατη νόσο», μια καταραμένη αρρώστια. Ξέρεις ακόμη πως η δημοσιοποίηση και από την Ντόρα Μπακογιάννη και από τη **Φώφη Γεννηματά** της ασθένειάς τους δεν είναι μόνο μια θαρραλέα πράξη, αλλά και βαθιά και ουσιωδώς πολιτική, αν πολιτική δεν είναι κάτι άλλο από την υπενθύμιση της αξίας της ζωής, από τη σημασία που έχει η φροντίδα της ως υπέρτατου αγαθού. Είναι και μια αναγκαία πράξη, επειδή σπάει τη σιωπή και τα ταμπού όλων των ακατανόμαστων – δεν λέμε τι έχουμε, λέμε ότι είμαστε πάντα καλά, υπάρχουμε μόνον ως υγιείς, στη δημόσια σφαίρα έχει θέση μόνο το σφρίγος.

Όχι, δεν είμαστε πάντοτε καλά, φοβόμαστε για εμάς και τους αγαπημένους μας, θα παλέψουμε και λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Λέμε πως δεν είναι ποτέ εύκολο ν' ακούς πως έχεις καρκίνο. Και μαζί με τις καλύτερες προγνώσεις, τα καλύτερα φάρμακα, τις ανακουφιστικές θεραπείες, τα νέα εμβόλια mRNA, τον νικάμε. Α

«ΛΕΦΤΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ»

Η ανατομία ενός συνθήματος

Του **ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΕΤΣΑ**

Τον Δεκέμβριο του 2008, μιλώντας για τον προϋπολογισμό στη Βουλή, ο Κώστας Σημίτης προειδοποίησε ότι οι εταίροι στην Ε.Ε., μπροστά στον δημοσιονομικό εκτροχιασμό της Ελλάδας, σχεδιάζουν να την παραπέμψουν στο ΔΝΤ. Τον Σεπτέμβριο του 2009, ο τότε πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής –ο οποίος παρατηρούσε για καιρό αμέριμνος τα ελλείμματα να διογκώνονται– πριν αποδράσει από την εξουσία, ανακοίνωσε στη ΔΕΘ το «πάγωμα» των μισθών στο Δημόσιο. Ο τότε διεκδικητής της πρωθυπουργίας Γιώργος Παπανδρέου απέρριψε το «πάγωμα» και υποστήριξε ένα πρόγραμμα αύξησης των δαπανών του κράτους. Σε προεκλογική ομιλία του του στην Κοζάνη στις 10/9/2019 είπε: «Ρωτούν συνέχεια πού θα βρείτε τα λεφτά. Λεφτά υπάρχουν, αν τα διεκδικήσεις. Αν τα προσελκύσεις με επενδύσεις. Αν νοικοκυρέψεις το κράτος. Αν αξιοποιήσεις τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας μας. Ώστε να αυγατίσουν και να διαμορφώσουν, να δημιουργήσουν έναν νέο πλούτο. Αλλά αυτά θέλουν σχέδιο. Θέλουν σχέδιο που να υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον και όχι το συμφέρον των κομματικών παραγόντων, των ημέτερων και των ισχυρών της χώρας μας».

Κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, ο Γιώργος Παπανδρέου επανήλθε στο σύνθημα λέγοντας: «Λεφτά υπάρχουν, εάν χτυπήσουμε φαινόμενα φοροδιαφυγής, αδιαφάνειας, αναξιοκρατίας, κλειστών επαγγελμάτων, σπατάλης και γραφειοκρατίας που εμποδίζουν την υγιή επένδυση και πρωτοβουλία». Το να πεις ότι θα υπάρξουν λεφτά, αν χτυπηθεί η φοροδιαφυγή, είναι μια κοινοτοπία με την οποία κανείς δεν διαφωνεί. Στη συγκεκριμένη εκείνη στιγμή, το ζήτημα ήταν πώς θα περιοριστούν τα δίδυμα ελλείμματα στις κρατικές δαπάνες και στη σχέση εισαγωγών-εξαγωγών. Το 2009, το κράτος δαπάνησε 110 δισ., από τα οποία τα 35 δισ. δεν τα είχε και τα δανείστηκε, ενώ σχεδόν τόση ήταν η διαφορά ανάμεσα στις εισαγωγές και στις εξαγωγές το 2008. Καμία χώρα δεν μπορεί να επιβιώσει με τέτοιες επιδόσεις.

Σε αυτή την κατάσταση ο Γιώργος Παπανδρέου πρότεινε την αύξηση των δαπανών. Τα λεφτά από το κυνήγι της φοροδιαφυγής και από την υγιή ανάπτυξη ήταν αμφίβολα και θα έρχονταν στο μέλλον. Τα λεφτά, όμως, για την αύξηση των μισθών στο Δημόσιο και για άλλες παροχές που υποσχόταν το ΠΑΣΟΚ θα έπρεπε να δαπανηθούν αμέσως. Η αύξηση των δαπανών θα έκανε ακόμη πιο βαθιά τη χρεοκοπία. Τελικά, αυτά τα λεφτά δεν υπήρχαν και κανείς δεν θα ήθελε να μας δανείσει.

Αν η κατάσταση δεν ήταν τόσο κρίσιμη, το «Λεφτά υπάρχουν» και οι υποσχέσεις για μοίρασμα χρημάτων θα ήταν λόγια του προεκλογικού αγώνα, από τα τόσα που λέγονται στις εκλογές και μετά ξεχνιούνται. Όμως τότε η Ελλάδα έμπαινε στη μεγαλύτερη κρίση της μεταπολεμικής ιστορίας της, και έπρεπε οι πολιτικοί να εξηγήσουν στους πολίτες την τεράστια δυσκολία που υπήρχε. Αντί για αυτό, είχαμε νέες υποσχέσεις παροχών, σαν να μην έτρεχε τίποτε. Ο Γιώργος Παπανδρέου δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν γνώριζε.

Οι υποσχέσεις των παροχών δεν έκρυψαν απλώς την κρισιμότητα της κατάστασης από τους πολίτες. Εγκλώβισαν τον ίδιο τον Γιώργο Παπανδρέου και τους υπουργούς του σε μια πολιτική που ήταν αδιέξοδη. Αντί να προχωρήσουν σε περιορισμό των δαπανών, σχεδίαζαν παροχές. Δεν έλαβαν κανένα μέτρο ουσιαστικής εξοικονόμησης, και επιβλήθηκε έκτακτη εισφορά στις μεγάλες επιχειρήσεις, όχι για να μειωθεί το έλλειμμα, αλλά για να δοθούν επιδόματα. Και έπειτα ήρθε το μνημόνιο.

Η δεκαετής κρίση δεν ήταν αναπόφευκτη. Είχε τόση ένταση και διάρκεια –σε αντίθεση με άλλες χώρες που αντιμετώπιζαν παρόμοια προβλήματα– γιατί οι περισσότεροι πολιτικοί απέφυγαν να πουν την αλήθεια στους πολίτες και να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Μαζί τους τα περισσότερα ΜΜΕ καλλιεργούσαν μύθους. Αλλά και οι πολίτες έχουν ευθύνη, γιατί δεν άκουσαν τις φωνές που έλεγαν τη σκληρή αλήθεια. Ο Γιώργος Παπανδρέου δεν είναι ο αδικημένος της υπόθεσης. Στο ραντεβού με την Ιστορία πήγε προετοιμασμένος για εκδρομή, ενώ είχαμε ναυάγιο. ■

ΣΟΥΠΕΡΜΑΝ μπαϊσέξουαλ

Όταν οι υπερήρωες της DC γίνονται συμπεριληπτικοί απλώς επειδή αποφάσισαν να δράσουν

Του **ΓΙΑΝΝΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ**

Από την προηγούμενη εβδομάδα, η είδηση στην επονομαζόμενη βιομηχανία των κόμικς είναι πως ο θρυλικός Σούπερμαν αποκαλύπτεται ως μπαϊσέξουαλ. Συγκεκριμένα, η DC ανακοίνωσε στις 11 Οκτωβρίου 2021, ημέρα που στις ΗΠΑ γιορτάζεται ως «Coming Out Day», ότι στην τρέχουσα σειρά ιστοριών του Σούπερμαν «Superman: Son of Kal-El», σε σενάριο του Τομ Τέιλορ και σχέδιο του Τζον Τιμς, ο γιος του Σούπερμαν –που ακούει στο όνομα Τζον Κεντ, μας συστήθηκε το 2015 και έχει πάρει το χρίσμα από τον πατέρα του ως ο «νέος Σούπερμαν»– θα αναπτύξει μια ρομαντική σχέση με ένα άλλο αγόρι σε ιστορία που θα κυκλοφορήσει τον προσεχή Νοέμβριο.

Τα νέα είναι αναμφισβήτητα σπουδαία. Το coming out του Σούπερμαν, ίσως του πιο αρχετυπικού Αμερικανού σούπερ ήρωα, αυτού που συμβολίζει επακριβώς πώς φαντάζονταν οι Αμερικανοί την τέλεια εκδοχή ανθρώπου, είναι μια σημαντική στιγμή, ακόμα και σε μια περίοδο κατά την οποία πολλά κόμικς έχουν αγκαλιάζει τη διαφορετικότητα και συχνά καταπιάνονται με φλέγοντα κοινωνικά ζητήματα. Έχουμε δει τα περασμένα χρόνια και άλλους ήρωες να αποκαλύπτονται ως μη στρέιτ. Μια εκδοχή του Ρόμπιν, του βοηθού του Μπάτμαν, ερωτεύτηκε έναν άνδρα φίλο του, το 2016, ο χαρακτήρας της DC, Aqualad, αποκάλυψε ότι είχε αγόρι, ενώ πρόσφατα είδαμε σε ένα νέο κόμικς του Άκουαμαν έναν μαύρο γκέι χαρακτήρα. Τώρα βλέπουμε μια βερσιόν του γιου του Σούπερμαν να έχει οικολογικές ευαισθησίες και να είναι αμφιφυλόφιλος.

Όλες αυτές οι εξελίξεις δείχνουν δύο πράγματα. Το πρώτο είναι η πρόοδος μιας βιομηχανίας. Από τη δεκαετία του 1950, οπότε και θεσπίστηκε με πρωτοβουλία του Κογκρέσου ο «Comics Code Authority», ένας μηχανισμός στις ΗΠΑ, με σκοπό να θέσει κανόνες για το τι θα μπορούσαν να απεικονίσουν τα κόμικς, βλέπουμε τη βιομηχανία των κόμικς να μη διστάζει στην απεικόνιση της διαφορετικότητας. Το δεύτερο είναι ότι όλο και περισσότεροι αναγνώστες μπορούν να δουν πλέον τον εαυτό τους στα κόμικς που διαβάζουν. Όπως δήλωσε μάλιστα και ο σεναριογράφος Τομ Τέιλορ, σε συνέντευξη που παραχώρησε, «ο Σούπερμαν ανέκαθεν ήταν σύμβολο δικαιοσύνης, αλήθειας και ελπίδας. Σήμερα αυτός ο ήρωας συμβολίζει κάτι ακόμα: πολλοί περισσότεροι άνθρωποι μπορούν να δουν τον εαυτό τους στον δυνατότερο σούπερ ήρωα των κόμικς».

Η ανακοίνωση της DC, ότι ο υιός Σούπερμαν, Τζον Κεντ, θα δώσει ένα φιλί με έναν ρεπόρτερ ονόματι Τζέι Νακαμούρα, φυσικά και προκάλεσε αντιδράσεις εκτός από ενθουσιασμό. Οι υπερσυντηρητικοί διερωτήθηκαν γιατί η εταιρεία αποφασίζει να «χαλάσει» τον ήρωα. «Τι ακολουθεί; Μήπως να τον κάνουν και Μεξικανό; Δεν μπορούν απλώς να φτιάξουν δικούς τους χαρακτήρες;» διερωτήθηκε ένα χρήστης στο Twitter. Όταν, όμως, η κατεύθυνση είναι: περισσότερη ελευθερία στη συνείδηση, ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουμε είναι η συμπερίληψη. Είμαστε, άλλωστε, τα πρότυπά μας – και πρότυπα που δεν απεικονίζουν συνολικά μια κοινωνία ανήκουν σε μια άλλη εποχή.

Το γεγονός ότι ο χαρακτήρας Τζον Κεντ θα εξακολουθεί να είναι στρέιτ στο τηλεοπτικό σόου που «τρέχει» αυτή την περίοδο στις ΗΠΑ (*«Superman and Lois»)* και οι δηλώσεις του σεναριογράφου Τέιλορ, πως μπορεί σε ένα παράλληλο σύμπαν ο χαρακτήρας να ανακαλύπτει τη σεξουαλικότητά του, θα μπορούσαν να κάνουν κάποιον να πει ότι τις μεγάλες στιγμές που κάποιος χαρακτήρας των υπερηρωικών συμπάντων «κάνει coming out» υπάρχει αστερίσκος. Στην περίπτωση του Ρόμπιν, δεν ήταν ομοφυλόφιλος ο πρωτότυπος Ρόμπιν, αλλά ο Τιμ Ντρέικ Ρόμπιν, ο τρίτος χαρακτήρας που έπαιξε τον ρόλο του βοηθού και συνεργάτη του ανθρώπου-νυχτερίδα. Στην περίπτωση του Σούπερμαν, δεν είναι queer ο αυθεντικός Σούπερμαν αλλά ο γιος του, που μας συστήθηκε πρόσφατα. Ωστόσο, όλη αυτή η εναρμόνιση «σε παράλληλα σύμπαντα» με το κύμα του προοδευτισμού, αν και φαίνεται σε πολλούς (και είναι) ημίμετρα, κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Όπως είπε και ο Τομ Τέιλορ: «Πάντα πίστευα ότι όλοι πρέπει να έχουμε ήρωες και να βλέπουμε τους εαυτούς μας να καθρεφτίζονται σε αυτούς. Το να κάνει come out ο δυνατότερος σούπερ ήρωας των κόμικς είναι τρομερά ενθαρρυντικό, παρήγορο και δίνει δύναμη σε πολλούς ανθρώπους».

Προς το παρόν, λοιπόν, το κοινό θα πάρει ό,τι έχει να του δώσει η DC, περιμένοντας για τον δικό του, πλήρως queer σούπερ ήρωα να καταφθάσει από έναν μακρινό πλανήτη συνταράζοντας τη Γη. A

Η ορατότητα των γυναικών στην Ελλάδα

Της **ΕΥΑΣ ΣΤΑΜΟΥ**

Η διεθνής αναφορά για την παρουσία των γυναικών στα ΜΜΕ που δόθηκε στη δημοσιότητα τον Ιούλιο του 2021 από το Global Media Monitoring Project καταδεικνύει ότι, από το 2015, οπότε και δημοσιεύθηκε η προηγούμενη έκθεση, παρουσιάζεται ελάχιστη πρόοδος (μόλις 1%) όσον αφορά τους τρόπους αλλά και τη συχνότητα που τα γυναικεία ζητήματα εκπροσωπούνται στα τηλεοπτικά δελτία, στις εφημερίδες και στα ειδησεογραφικά σάιτ παγκοσμίως.

Σύμφωνα με τα ευρήματα της έκθεσης, στο παρόν οι γυναίκες αποτελούν μόνο το 25% όσων ακούγονται και εμφανίζονται στα διεθνή ΜΜΕ. Είναι γεγονός ότι οι γυναίκες εμπειρογνώμονες που παρουσιάζονται στις ειδήσεις έχουν αυξηθεί, όπως άλλωστε και οι γυναίκες δημοσιογράφοι, ωστόσο τα ρεπορτάζ που αφορούν την υγεία των γυναικών, τη βία με βάση το φύλο, ή τις συνθήκες εργασίας των γυναικών, παραμένουν λίγα.

Είναι ενδεικτικό ότι, αν και η βία κατά των γυναικών αυξήθηκε παγκοσμίως κατά τη διάρκεια της καραντίνας, ο τρόπος με τον οποίο τα περισσότερα δελτία ειδήσεων παρουσίασαν το ζήτημα δεν κατάφερε ούτε να φωτίσει τις αιτίες, ούτε να συνδέσει τα φρικτά συμβάντα με τη θέση της γυναίκας στην αγορά εργασίας, τα τρέχοντα σεξιστικά στερεότυπα, ή τον παραδοσιακό ρόλο της γυναίκας σε αρκετές οικογένειες.

Η ορατότητα των γυναικών στη δημόσια ζωή αποτελεί, εξάλλου, διαχρονικά ένα από τα πιο σημαντικά προβλήματα με τα οποία έρχονται αντιμέτωπες κάποια στιγμή όλες σχεδόν οι γυναίκες που εργάζονται και δημιουργούν στη δημόσια αρένα.

Η γυναίκα εξακολουθεί να βρίσκεται στο επίκεντρο της προσοχής για λόγους που έχουν κυρίως να κάνουν με την εμφάνισή της και όχι με την εργασία της. Όταν μιλάμε για «γυναικεία ορατότητα», το πρώτο μάλλον που έρχεται στον νου των περισσοτέρων είναι νέες σέξι γυναίκες, των οποίων το σώμα έχει αντικειμενοποιηθεί από τη βιομηχανία της μόδας, τις εικαστικές τέχνες, την τηλεόραση, τον Τύπο, το εμπορικό θέατρο και την παραλογοτεχνία. Η απουσία ορατότητας μπορεί, αντίστοιχα, για αρκετούς να σημαίνει ότι μια γυναίκα έχει πλέον μεγαλώσει και συνεπώς δεν παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Στην Ελλάδα, έχουμε ανάγκη από περισσότερα θετικά γυναικεία πρότυπα ή –για να είμαι ακριβής– από την προβολή μέσω των ΜΜΕ περισσότερων θετικών προτύπων. Αξιόλογες, ταλαντούχες, δυναμικές γυναίκες με σημαντική κατάρτιση εννοείται ότι υπάρχουν σε όλους τους επιστημονικούς, επαγγελματικούς και καλλιτεχνικούς τομείς και στη χώρα μας, όμως οι προβολείς της δημοσιότητας συνήθως τις αγνοούν για να ασχοληθούν με τα γνωστά ανάλαφρα, ροζ θέματα της πρωινής ζώνης ή τα ριάλιτι της βραδινής, που βασίζονται και ταυτόχρονα ενισχύουν τα σεξιστικά στερεότυπα για το πώς οφείλει να δείχνει, να σκέπτεται και να ενεργεί μια γυναίκα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΚΥΡΙΩΣ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ

Η ορατότητα των γυναικών στη χώρα μας, τόσο σε ιστορικό βάθος όσο και στη σύγχρονη εποχή, ήταν ένα από τα κεντρικά θέματα του συνεδρίου *«Γυναίκες στην Ελλάδα: από την Επανάσταση έως πέρα από το 2021»* (15-16 Οκτωβρίου), που διοργάνωσαν το Ίδρυμα Καπετάν Βασίλη και Κάρμεν Κωνσταντακοπούλου και ο οργανισμός για την επαγγελματική ενδυνάμωση των γυναικών Women on Top υπό την αιγίδα της ΑΕ της Προέδρου της Δημοκρατίας Κατερίνας Σακελλαροπούλου.

Τέτοιου είδους πρωτοβουλίες είναι αξιέπαινες όσο και απαραίτητες ώστε να συνειδητοποιήσουμε όλοι –στην περίπτωση αυτή, με αφορμή τις αγωνίστριες που συνέβαλαν στη θετική έκβαση της Επανάστασης του 1821– τον αποκλεισμό της γυναικείας παρουσίας από την επίσημη ιστορία της χώρας μας.

Διακόσια χρόνια μετά την Επανάσταση του 1821 και πολλοί δεν έχουν ποτέ ακούσει τα ονόματα σημαντικών γυναικών που χάρισαν στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα την περιουσία τους ή και την ίδια τη ζωή τους – γυναίκες που δεν αναφέρονται καν στα βιβλία διδασκαλίας της Ιστορίας.

Από τα πιο γνωστά παραδείγματα είναι αυτά της σημαντικής διανοούμενης Ευανθίας Καΐρη, συγγραφέως του θεατρικού έργου *«Νικήρατος»*, που αποτελεί δραματοποίηση των γεγονότων της Εξόδου του Μεσολογγίου. Η Καΐρη στόχευε με το έργο της στην αφύπνιση των Ευρωπαίων φιλελλήνων, μα και στη διαφύλαξη της ιστορικής μνήμης. Ένα άλλο παράδειγμα είναι η καπετάνισσα από την Ανατολική Θράκη Δόμνα Βισβίζη, που αγωνίστηκε δίπλα στον άντρα της στις ναυμαχίες της Λέσβου, της Σάμου, του Ευρίπου και συνέχισε με αυτοθυσία τον αγώνα της κατά των Τούρκων και μετά τον θάνατό του. **Α**

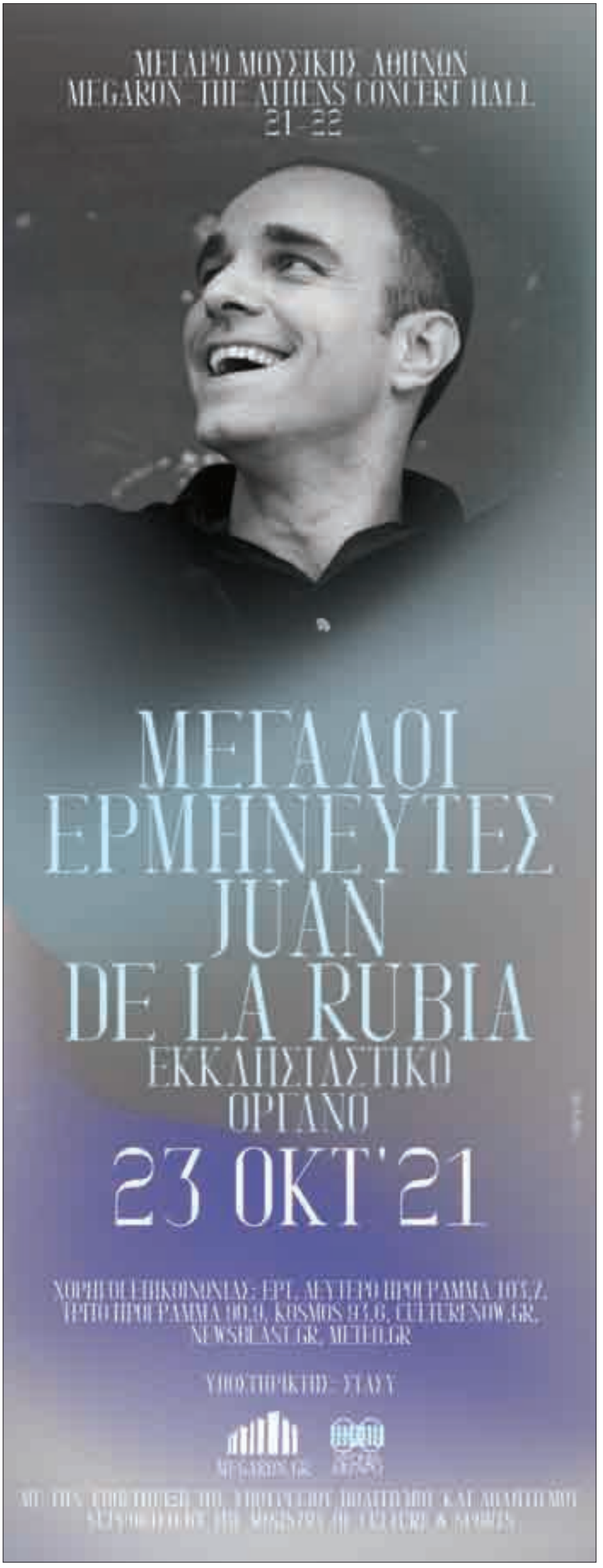

ΣΤΑΘΗΣ ΚΑΛΥΒΑΣ

Η μεσαία τάξη της Ελλάδας θα μείνει στην Ομόνοια

Περπατώντας στην Αθήνα. Μια συνέντευξη υπό τους ήχους της πόλης με τον καθηγητή Πολιτικής Επιστήμης στην Οξφόρδη.

Κείμενο - Φωτό: **ΛΟΥΚΑΣ ΒΕΛΙΔΑΚΗΣ**

Ποιος είναι ο ιδανικός τρόπος για να κάνεις την «ανατομία» μιας πόλης και δη της Αθήνας; Ίσως με τον τρόπο που το έκαναν οι αρχαίοι κάτοικοί της: Περπατώντας. Κάπως έτσι, με τον καθηγητή Στάθη Καλύβα περπατήσαμε στο βαθύ κέντρο, συζητώντας για την ουσία της: την ομορφιά, την ασχήμια, το παρόν και το μέλλον. Την ψυχή της, με άλλα λόγια.

Ο Στάθης Καλύβας συμμετείχε στο πρόσφατο συνέδριο του Monocle, στην Αθήνα, για την Ποιότητα της Ζωής. Ήταν ένας από τους βασικούς ομιλητές και το θέμα το οποίο πραγματεύτηκε κέντριζε το ενδιαφέρον – όσων ζουν στην πόλη, αλλά και όσων θέλουν να τη γνωρίσουν πέραν μιας γρήγορης τουριστικής ματιάς. Οι σύνεδροι άκουσαν τον καθηγητή να τους αναλύει ποιος είναι αυτός ο κοινωνικός και πολιτικός ιστός που καθιστά την Αθήνα μια πόλη μεγάλων ευκαιριών για όσους θέλουν να αδράξουν τη στιγμή.

Είναι μεσημέρι Δευτέρας και ο Στάθης Καλύβας στέκεται περιχαρής μπροστά από τα κλειστά, γεμάτα γκραφίτι, ρολά ενός καταστήματος στην Ευριπίδου, στο ύψος της Βαρβακείου. Πριν από μερικές δεκαετίες, εκεί βρισκόταν το μαγαζί του παππού του – εκεί μεγάλωσε και οι μνήμες είναι γλυκές. Θυμάται λεπτομέρειες, από πού αγόραζε μικρό παιδί πράγματα. Μνημονεύει τα μαγαζιά της περιοχής, τον κόσμο με τον οποίο μιλούσε. Παρουσιάζει μια Αθήνα με ζωντάνια, μια πόλη που μιλάει μέσα σου και σου αφήνει το αποτύπωμά της. Αγαπά πολύ την πόλη μας και δεν το κρύβει. Από τις παιδικές του αναμνήσεις έως τη σημερινή του απόφαση να ζει στο κέντρο της (από το 2007), υψαίνεται ένας ιστός γνώσης της Αθήνας – της λογικής και των προβλημάτων της. Το πιο εντυπωσιακό; Του μέλλοντός της.

Συναντηθήκαμε νωρίς το μεσημέρι έξω από την Αγία Ειρήνη, επί της Αιόλου. Ένας δρόμος που τα βράδια ήταν σκοτεινός και αδιάφορος πριν από λίγα χρόνια, ενώ τώρα πάλλεται από ζωή. Περνάμε ανάμεσα από τραπεζοκαθίσματα και οδεύουμε προς την πλευρά της Ομόνοιας. Η συνέντευξή μας δεν θα γίνει με τον παραδοσιακό τρόπο: να καθίσουμε κάπου, να κάνω ερωτήσεις, να δίνει απαντήσεις, αλλά αφηνόμαστε σε μια αδιάκοπη συζήτηση. Περπατάμε και συζητάμε για το βίωμα της πόλης, καθώς το ζούμε.

Τα τέσσερα κύματα

Είμαι περίεργος για το τι είπε στο συνέδριο, τι αφορούσε η διάλεξη του. *«Η Αθήνα είναι σύγχρονη και σχεδιασμένη πόλη. Δημιουργήθηκε πάνω σε σχέδιο που στην εποχή του ήταν πρωτοποριακό, η ιδέα των μεγάλων βουλεβάρτων»*, λέει και αναφέρεται στο 1840-1850. Σημειώνει ότι η Αθήνα δεν έχει τη μεσαιωνική παράδοση και το βάρος άλλων μεγάλων πόλεων.

Και τι είναι τελικά; *«Ένας τόπος ενσωμάτωσης ανθρώπων. Όπως σε όλες τις μητροπόλεις, η πόλη έχει ενδιαφέρον διότι ενσωματώνει διαρκώς καινούργιες αφίξεις».* Απαριθμεί τα τέσσερα μεγάλα κύματα που διαμόρφωσαν την ανθρωπογεωγραφία της: Οι πρόσφυγες της μικρασιατικής καταστροφής τη δεκαετία του '20, οι αγρότες που ήρθαν μετά τον εμφύλιο τη δεκαετία του '50 και του '60, οι Βαλκάνιοι –κυρίως Αλβανοί– της δεκαετίες του '90 και το προσφυγικό κύμα της τελευταίας δεκαετίας, με ανθρώπους από την ανατολική Ασία και την Αφρική.

Αντιπαροχή και πολυκατοικία

Μιλάει για τον τρόπο ενσωμάτωσης των ανθρώπων σε μεγάλες πόλεις και δίνει το παράδειγμα ενός άξονα: *«Στο ένα άκρο είναι η λογική της κρατικής παρέμβασης, με τις τεράστιες καινούργιες πόλεις με τα μεγάλα τεράστια κτίρια, στο άλλο άκρο οι σημερινές μετααποικιακές χώρες, που δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα και η ένταξη γίνεται χωρίς σχεδιασμό, με το μοντέλο της φαβέλας. Η Αθήνα με έναν περίεργο τρόπο βρέθηκε στη μέση αυτού του άξονα».* Αναφέρεται στο μοντέλο της αντιπαροχής, που τον χαρακτηρίζει *«καταπληκτικό θεσμό»*, καθώς επέτρεψε να στεγαστούν άνθρωποι, χωρίς σημαντική δημόσια παρέμβαση αλλά και με μικρό ιδιωτικό κεφάλαιο. *«Αυτό έγινε μέσω μιας ανταλλαγής που βασιζόταν στην αίσθηση της εμπιστοσύνης: Εγώ σου δίνω το οικόπεδό μου κι εσύ θα μου δώσεις διαμερίσματα. Και λειτούργησε καταπληκτικά στην Αθήνα».*

Ο Καλύβας έξω από το μαγαζί που κάποτε ανήκε στον παππού του

Πατησίων, πολυκατοικία Παπαλεονάρδου

Εξάρχεια

Οι σφαίρες από τα Δεκεμβριανά

Υπογραμμίζει ότι η αντιπαροχή ελάχιστα ευθύνεται για την καταστροφή των νεοκλασικών κτιρίων, καθώς *«αφορούσε κυρίως σε περιοχές που ήταν άκτιστες, ενώ στον βαθμό που γκρεμίστηκαν παλιά σπίτια, τα περισσότερα ήταν χαμόσπιτα και όχι νεοκλασικά»*. Όσο για την κοινωνιολογική διάσταση: *«Για πάρα πολύ κόσμο τη δεκαετία του '50 ή του '60, η άφιξη σε ένα διαμέρισμα πολυκατοικίας είναι η πρώτη φορά που συναντούν τουαλέτα σε εσωτερικό χώρο. Μιλάμε για τεράστιο άλμα»*.

«Ναι μεν να κάνουμε κριτική στο αισθητικό κομμάτι, αλλά μην ξεχνάμε τι τεράστια, πρωτότυπη συμβολή υπήρξε αυτός ο θεσμός». Σημειώνει εμφατικά τα πλεονεκτήματα της πολυκατοικίας: *«Είχαμε την εφαρμογή των αρχών της μοντέρνας αρχιτεκτονικής, δεύτερον δημιούργησε ένα είδος κάθετης ενσωμάτωσης (φτωχοί κάτω, πλούσιοι πάνω), δηλαδή δεν έφτιαξε γκέτο. Και τρίτον, η πολυκατοικία έχει ένα τρομερό στοιχείο που είναι η μίξη των χρήσεων, ότι μπορείς να έχεις διαμερίσματα, γραφεία, μαγαζιά και μικρά εργαστήρια κι αυτό είναι που δημιουργεί τη ζωή στο πεζοδρόμιο. Το χειρότερο που μπορείς να κάνεις, είναι να διαχωρίσεις τις χρήσεις – εδώ θα ζείτε και εδώ θα δουλεύετε, και ανάμεσα στα δύο θα πηγαίνετε με τα Μέσα. Θέλω να πω ότι με έναν περίεργο τρόπο η Αθήνα αναπτύχθηκε σε γενικές γραμμές σε σωστή κατεύθυνση και με ξαφνιάζει ότι αυτό δεν της έχει αναγνωριστεί, ότι μας αρέσει να καυτηριάζουμε»*.

Λουκουμάδες στην Ομόνοια

Έχουμε φτάσει στα όρια της Ομόνοιας, στεκόμαστε στη συμβολή της **Σωκράτους** με την **Πειραιώς** και πριν περάσουμε απέναντι τον ρωτάω ευλόγως: Αισθητικά δεν μπορούμε να διαμαρτυρόμαστε; Κρύβει κάποια γοητεία αυτό το χάος; *«Δεν βλέπω κάτι χαοτικό, βλέπω διάφορα κτίρια που δημιουργούν με οργανικό τρόπο μια ενδιαφέρουσα σύνθεση που σε ερεθίζει και σε κάνει να σκεφτείς»*. Μου δείχνει ένα κτίριο, δίνοντας την αισιόδοξη οπτική: *«Υπάρχει η δυνατότητα να ανακατασκευαστούν τα κτίρια με καλύτερο τρόπο»*. Του δείχνω ένα ακόμα πιο άσχημο, αλλά επιμένει: *«Μπορεί να φτιαχτεί, να πάρουμε τα κλιματιστικά, να αλλάξουμε τις προσόψεις και τα κουφώματα, μπορεί να γίνει κάτι πολύ ενδιαφέρον»*.

> ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΦΑΝΤΑΣΤΩ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΠΕΡΙΟΧΕΣ, ΟΠΩΣ ΑΥΤΗ ΕΔΩ, ΝΑ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ, ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΗ

Βαδίζουμε τη Σωκράτους και δεν θα μπορούσαμε να μη σταματήσουμε σε έναν από τους πιο παραδοσιακούς χώρους του κέντρου, στο **ζαχαροπλαστείο Κτιστάκης** με τους διάσημους λουκουμάδες του. Μπαίνοντας μέσα μοιάζει με ταξίδι στον χρόνο, ίσως κάπου στο 2ο κύμα της ενσωμάτωσης, αρχές του '60.

Καθόμαστε στο στρογγυλό τραπεζάκι, δεν έχει άλλους πελάτες εκείνη την ώρα. Τον ρωτάω αν η Αθήνα είναι μια εν δυνάμει πολύ όμορφη πόλη. *«Οι πόλεις που μας αρέσουν δεν είναι απαραίτητα οι όμορφες πόλεις. Δεν με ενδιαφέρει να γίνει αντικειμενικά όμορφη πόλη, δεν μπορεί να γίνει όμορφη με τα στάνταρ του Παρισιού και του Λονδίνου, δεν έχει την οικοδομική παράδοση, μπορεί να βελτιωθεί με τη διευθέτηση των πολυκατοικιών και των ταρατσών, αλλά αυτό που έχει σημασία και κάνει την Αθήνα όμορφη πόλη είναι η ζωή της»*.

«Το μεγάλο πρόβλημα στις πόλεις είναι η απομόνωση και η απομάκρυνση των ανθρώπων στα προάστια, ιδιαίτερα των εφήβων που μεγαλώνουν χωρίς ερεθίσματα και τις δυνατότητες να ξεδώσουν», λέει. *«Μια πόλη έχει μεγάλη δυναμική και μπορεί να δώσει στα παιδιά, όχι τον κίνδυνο που νομίζουν οι γονείς τους, αλλά τη δυνατότητα να γίνουν ανεξάρτητοι από μικροί, να παίρνουν λεωφορεία, να κινούνται, να μη φοβούνται – να κοινωνικοποιηθούν με έναν τρόπο που τους φέρνει σε επαφή με άλλους ανθρώπους»*. Υπογραμμίζει ότι είχε παρατηρήσει πως τα παιδιά που μεγάλωναν στο Μανχάταν ήταν πιο ώριμα από τα παιδιά των προαστίων.

Μεσαία τάξη και Ομόνοια

«Θα ήθελα να φανταστώ στο μέλλον περιοχές, όπως αυτή εδώ, να κατοικούνται από οικογένειες, από τη μεσαία τάξη». Πώς θα γίνει αυτό; *«Όπως έγινε σε άλλες πόλεις, π.χ. στη Νέα Υόρκη, που σταμάτησαν να φεύγουν στα προάστια και είχαμε επιστροφή και μη αναχώρηση από το κέντρο»*. Και προσθέτει: *«Ο κίνδυνος δεν είναι να επιστρέψει η μεσαία τάξη στην Ομόνοια, αλλά να γίνει η Ομόνοια ένας τόπος για τους πολύ πλούσιους και για μια διεθνή κοσμοπολίτικη ελίτ»*. Δεν έχει αμφιβολία ότι αυτό θα συμβεί τα επόμενα 20 χρόνια. Τονίζει δε ότι αυτή η διαδικασία σκόνταψε στην κρίση του 2010 *«που ανέκοψε δυναμικές οι οποίες είχαν ήδη αρχίσει να εκδηλώνονται»*.

Είναι η Αθήνα επικίνδυνη;

Είμαστε στην καρδιά της Ομόνοιας, τρώμε λουκουμάδες και συζητάμε για το μέλλον της πόλης. Αν κάνουμε ένα πρόχειρο γκάλοπ, ρωτώντας τυχαίους περαστικούς για το ποια είναι η πρώτη τους αντίδραση στο άκουσμα «πλατεία Ομονοίας», μάλλον η λέξη «επικίνδυνη» θα ερχόταν αρκετά ψηλά.

Τι πιστεύει ο Στάθης Καλύβας; *«Η Αθήνα είναι πολύ ασφα-*

λής πόλη, σε σχέση με άλλες μεγάλες πόλεις». Μου δίνει το παράδειγμα μιας φίλης του από τη Μασσαλία που στην Αθήνα της έκανε εντύπωση η καθαριότητα της πόλης. *«Σε σχέση με άλλες πόλεις δεν είναι βρόμικη, όλα είναι σχετικά. Όταν την επισκέπτεται κάποιος δεν την εξετάζει ανεξάρτητα, αλλά σε σύγκριση με μια βεντάλια πραγμάτων. Αν τη βάλεις δίπλα στη Ζυρίχη είναι πανβρόμικη, αλλά υπάρχει ένα trade off εκεί, η Ζυρίχη είναι πιο βαρετή πόλη».* Άρα, ο άλλος *«την Αθήνα δεν τη βλέπει ως μονάδα, συγκρίνει».*

Ραντεβού το 2023

Την επιλογή του να αγοράσει σπίτι στην καρδιά του κέντρου την έκανε το... μακρινό 2007, όταν η χώρα βρισκόταν σε μια εντελώς διαφορετική στιγμή της. Κάνουμε μια ανάλυση για το πώς κύλησε ο χρόνος, και δη για την ταχύτητα του ιστορικού χρόνου. Έχουν περάσει 14 χρόνια και η πόλη έχει ζήσει μια σειρά από κρίσεις που άφησαν τα σημάδια της.
Ο ίδιος διαθέτει μια βεβαιότητα για την εξέλιξη της πόλης. Μου λέει, *«τον Σεπτέμβριο του 2023 θα δώσουμε ένα ραντεβού και θα πάμε μια βόλτα στην Πατησίων, να δούμε πόσο θα έχει αλλάξει».* Προφανώς δέχομαι και αναρωτιέμαι για τη φύση της αλλαγής. *«Θα αρχίζει να μένει πολύ περισσότερος κόσμος, σε Πατησίων, 3η Σεπτεμβρίου...»* σημειώνει, εκφράζοντας για πολλοστή φορά την ίδια ανησυχία: *«Να γίνει η αλλαγή με τρόπο που να μην αποκλείει τη μεσαία τάξη, να μη γίνει η Αθήνα θεματικό πάρκο για πλούσιους ξένους».*
Η ακτίνα που εκτιμά ότι θα αλλάξει ουσιαστικά είναι η Πατησίων, και η 3η Σεπτεμβρίου από την Ομόνοια μέχρι το ύψος του Αγίου Μελετίου. «Ποτέ τα πράγματα δεν μένουν στάσιμα». Ισχύει. *«Πολλές φορές τα πράγματα αλλάζουν προς το χειρότερο, αλλά επίσης αλλάζουν και προς το καλύτερο. Στην Ελλάδα έχουμε ένα status quo biased, είμαστε πολύ συντηρητικοί, οτιδήποτε αλλάζει τα πράγματα θεωρούμε ότι θα είναι για το χειρότερο, μας αρέσει η ακινησία, η μη αλλαγή».*

Γιατί στο κέντρο;

Λίγο πριν τελειώσουν οι λουκουμάδες και αποχωρήσουμε, ρωτάω: «Γιατί στο κέντρο;». Το αφήνω ανοιχτό ως προς τα όρια, ώστε ο Στάθης Καλύβας να απαντήσει όπως θέλει. Πιάνει το νήμα από τα παιδικά του χρόνια. *«Είχα βιώματα από μικρός, ο παππούς και ο θείος μου είχαν ένα κατάστημα Ευριπίδου και Αιόλου, με έφερνε ο πατέρας μου συχνά και μου άρεσε αυτή η αίσθηση της συντροφικότητας ανάμεσα στους ανθρώπους. Πήγαινα στα διπλανά μαγαζιά, με κερνούσαν, μου έλεγαν ανέκδοτα, αισθανόμουν ότι υπήρχε μια κοινότητα, δεν ήταν κάτι το απρόσωπο».*
Ο ίδιος συνειδητοποίησε την αξία των πόλεων ζώντας στο Μανχάταν. *«Κατάλαβα την ενέργεια και την ουσία του τι σημαίνει να είσαι σε πόλη που συναντάς συνέχεια ανθρώπους, που θα κάνεις ενδιαφέρουσες συζητήσεις, που μια ματιά που θα γυρίσεις δεξιά-αριστερά θα σου δώσει ένα ερέθισμα».*

Περιγράφει το πώς βίωσε τα προάστια στο Σικάγο και στο Οχάιο, *«εκεί κατάλαβα πόσο καταστροφικό για τον ανθρώπινο ψυχισμό είναι να ζει αποκομμένος από άλλους ανθρώπους και από καθημερινά ερεθίσματα. Στη Νέα Υόρκη κατόπιν ανακάλυψα την ουσία της σύγχρονης πόλης που μου αρέσει, την οποία επιβεβαίωσα αργότερα πηγαίνοντας για ένα μικρό διάστημα στο Χονγκ Κονγκ, που κάνει τη Νέα Υόρκη να μοιάζει με επαρχιακή πόλη».*
«Η ενέργεια που σου δίνει η ζωή στην πόλη, που συναντάς συνέχεια ανθρώπους τυχαία, το γεγονός ότι πας στην αγορά και ότι οι πόλεις δεν είναι απρόσωπες, ότι γνωρίζεις τους εμπόρους που θα σου πουν καλημέρα, θα ανταλλάξεις κουβέντες, βρίσκεσαι σε ένα πυκνό οικοσύστημα ανθρώπων. Δεν υπάρχει καλύτερο πράγμα για την ψυχική υγεία, πολλές έρευνες υποστηρίζουν ότι οι άνθρωποι που ζουν απομονωμένοι αναπτύσσουν ψυχικά προβλήματα. Το κέντρο είναι μια πηγή ζωής, μια πηγή ψυχικής ευεξίας». Καλά, πόσοι χωράνε στο κέντρο; *«Πολλοί! Ξέρετε πόσα άδεια κτίρια υπάρχουν;»*

Monocle: Ο έρωτας με την Αθήνα

Το *Monocle* είναι από τα πλέον διεθνή έντυπα. Εσχάτως, με μπροστάρη τον ίδιο τον εκδότη του, **Τάιλερ Μπρουλέ**, εκφράζει μια συμπάθεια σε ερωτικά επίπεδα με την Ελλάδα και δη με την Αθήνα. Εδώ έγινε άλλωστε το τελευταίο του συνέδριο για την *«Ποιότητα Ζωής»*, εκεί μίλησε ο Στάθης Καλύβας, αυτό υπήρξε και αφορμή για τη συζήτησή μας. Γιατί, λοιπόν, το Monocle ερωτεύτηκε την Αθήνα; Ο κ. Καλύβας δίνει τρεις λόγους:
1. Έχει τρομερό potential, βλέπεις τι είναι, τι θα μπορούσε να είναι και πόσο εύκολο είναι να φτιάξεις τη γέφυρα από το σήμερα σε κάτι διαφορετικό.
2. Το κλίμα, η τοποθεσία, η σχέση της Αθήνας με πολλούς ενδιαφέροντες προορισμούς. Επίσης το γεγονός ότι από το αεροδρόμιο της Αθήνας μπορείς να πετάξεις εύκολα σε διάφορα μέρη – είναι εύκολη πόλη στη διεθνή μετακίνηση.
3. Είναι πόλη που σε κατακτά, όταν έρχεσαι από μια πολύ βαρετή πόλη. Η Αθήνα είναι μια ζωντανή πόλη, έχει πολλή ενέργεια.

Οδός Σαριπόλου

Δύο Αυστριακοί στην Ομόνοια

Κι ενώ συζητάμε για το πώς «βλέπουν» οι ξένοι την Αθήνα, στο ζαχαροπλαστείο μπαίνει ένα ζευγάρι νεαρών Αυστριακών, περί τα 30. Ο κ. Καλύβας παίρνει την πρωτοβουλία: Να τους ρωτήσουμε! Αιφνιδιάζονται ευχάριστα στην ερώτηση και με χαμόγελο μας απαντούν ότι μολονότι δεν έχουν πάνω από 2 μέρες που έχουν φτάσει, τους αρέσει πολύ. Το αγόρι της παρέας λέει ότι του θυμίζει το Βερολίνο των 90s, ότι η πόλη είναι ζωντανή. *«Η Βιέννη είναι παραδοσιακή, αλλά βαρετή, η Αθήνα είναι πιο ζωντανή»* λέει και τον ρωτάμε: Θα ζούσες στην Αθήνα; *«Θα ζούσα, αν μιλούσα ελληνικά»* απαντάει χωρίς δισταγμό.

«Δεν χρειάζεται να πείσουμε τους Αθηναίους για το κέντρο της Αθήνας, είμαστε μιμητικά όντα – όταν δουν ότι οι ξένοι την αγαπάνε θα την αγαπήσουν κι αυτοί. Όταν καταλάβουμε την αξία της, γιατί την έχουμε απαξιώσει, θα την καταλάβουμε γιατί θα τη δούμε στα μάτια των ξένων, θα κάνουμε κι εμείς τη στροφή. Οι Έλληνες είναι γενικά συντηρητικοί με την αλλαγή, αλλά είναι τρομερά ευέλικτοι. Όταν βλέπουν μια αλλαγή να συμβαίνει, ανεβαίνουν στο βαγόνι», σημειώνει ο κ. Καλύβας συνεχίζοντας τη βόλτα μας. Όταν αμφισβητώ την ταχύτητα με την οποία βλέπει να έρχεται η αλλαγή, μου απαντά: *«Υπήρξε μια διαδικασία ωρίμανσης και ενηλικίωσης των Ελλήνων μέσα από την κρίση. Πριν το 2008 ζούσαν σε έναν κόσμο που δεν υπήρχε στην πραγματικότητα, είχαν την αίσθηση ότι υπάρχουν χρήματα και λεφτόδεντρο κι ότι όλα γίνονται. Μέσα από το καμίνι της κρίσης, τη μεγάλη δοκιμασία, αντλήθηκε μια σοφία, βλέπω μια διαφορά».* Και προσθέτει: *«Η ιστορία της Ελλάδας είναι μια ιστορία με καταστροφές και θριάμβους. Οι καταστροφές δεν φτάνουν ποτέ σε σημείο να καταστρέψουν το κεκτημένο των προηγούμενων θριάμβων. Ιστορικά η Ελλάδα είναι μια πορεία επιτυχίας».*

Η Ομόνοια και πέρα

Ανεβαίνουμε προς την πλατεία Ομονοίας και συζητούμε για το σιντριβάνι, που έχει γίνει πόλος έλξης για ανθρώπους που το απολαμβάνουν. Ο Στάθης Καλύβας γνωρίζει για όλα τα κτίρια και την ιστορία τους. *«Το πρώην Λα Μιράζ ήταν μια μαύρη τρύπα που τώρα φωτίζεται το βράδυ και έχει αλλάξει όλη αυτή την πλευρά»*, σημειώνει. *«Τι ωραίο κτίριο!»*

«Ένας επενδυτής από το Ισραήλ αλλάζει όλη την Ομόνοια», λέει καθώς συνεχίζουμε προς **3ης Σεπτεμβρίου** – το κομμάτι για το οποίο εκτιμά ότι σύντομα θα δούμε μεγάλη αλλαγή. Σταματάμε συχνά πυκνά και βλέπουμε τα κτίρια. Θαυμάζει την ομορφιά τους και μου επισημαίνει ότι η περιοχή ζωντανεύει, ενώ πριν μερικά χρόνια δεν πλησίαζε κανείς. *«Το no man's land αποκτά ζωή»*, κάπως έτσι θα ενταχτούν στη ζωή και οι άνθρωποι από τα «γκέτο».

Κοιτάμε τα κτίρια, βλέπουμε ποια έχουν κλιματιστικά σε όλη την πρόσοψη, μια άσχημη εικόνα της Αθήνας και πώς αυτό αλλάζει σταδιακά. Παρατηρούμε ένα ερειπωμένο κτίριο ανάμεσα σε ένα γκαράζ, σχολιάζει ότι με μικρές προσπάθειες υπάρχει πρόοδος. Και η ασφάλεια; *«Φέρνοντας κόσμο, έχοντας ζωή στον δρόμο, αυξάνεις την ασφάλεια. Σε δύο χρόνια η 3η Σεπτεμβρίου θα είναι αλλιώς, θα έχεις ένα διαφορετικό vibe, με νέα μαγαζιά, με κτίρια που έχουν φτιαχτεί».*

Σχολιάζουμε την καθαριότητα και την αποφορά ούρων στην περιοχή, αλλά και τα διαμερίσματα με τα ψηλά ταβάνια. Παρατηρεί πως τα χαμηλά ταβάνια επηρεάζουν την ψυχολογία του ανθρώπου. Ενώ προχωράμε παρατηρούμε τις έντονες διαφορές στα κτίρια, την ομορφιά της μίξης και της συγχώνευσης. Στη γωνία Μάρνης με 3ης Σεπτεμβρίου χαίρεται που υπάρχει αποκατάσταση ενός ερειπωμένου κτιρίου: *«Αυτό αν φτιαχτεί, αλλάζει όλο το τετράγωνο».*

Το σπίτι της Κάλλας

Φτάνουμε στη συμβολή της Πατησίων με ένα μικρό ήσυχο δρομάκι, την οδό Σκαραμαγκά. Ο Στάθης Καλύβας σχολιάζει την **πολυκατοικία Παπαλεονάρδου** και κοιτάμε το διπλανό νεοκλασικό. Εκεί έχουμε τη δεύτερη τυχαία συνάντησή μας, μια συνέντευξη μέσα στη συνέντευξη, αν θέλετε, που θα λειτουργήσει ως επιβεβαίωση των όσων λέει ο καθηγητής.

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΧΟΥΜΕ ΕΝΑ STATUS QUO BIASED, ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΟΛΥ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΙ, ΟΤΙΔΗΠΟΤΕ ΑΛΛΑΖΕΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΘΕΩΡΟΥΜΕ ΟΤΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ. ΜΑΣ ΑΡΕΣΕΙ Η ΑΚΙΝΗΣΙΑ, Η ΜΗ ΑΛΛΑΓΗ.

Μας πλησιάζει η κυρία **Χάρις Γιαννοπούλου**, η οποία επιβλέπει κάποια έργα που γίνονται στην αποχέτευση έξω από το σπίτι της. Αφού της εξηγούμε τι κάνουμε, μπαίνει και η ίδια στο κόλπο. Μας ενημερώνει ότι το όμορφο κτίριο στο οποίο διαμένει έχει οικοδομηθεί το 1923 με αρχιτέκτονα τον Κιτζίκη. Λέει ότι η οικογένειά της το έχει φτιάξει τώρα και πως κατοικείται ολόκληρο. Μας δείχνει τη διπλανή πολυκατοικία Παπαλεονάρδου, *«ζούσε η Μαρία Κάλλας στον 4ο όροφο, θα έπρεπε να γίνει μουσείο»*, λέει και σημειώνει ότι δεν έχουμε τίποτα στην Αθήνα για τη μεγάλη ερμηνεύτρια της όπερας. Μας περιγράφει ποιοι έμεναν εκεί και στο δικό της κτίριο, μεγάλοι καλλιτέχνες της εποχής, μια αθηναϊκή ιστορία που ακόμα εξελίσσεται. Η **οδός Σκαραμαγκά** ήταν ένας από τους πιο σημαντικούς δρόμους στις αρχές του περασμένου αιώνα.

Ο Στάθης Καλύβας σημειώνει ότι *«το καλύτερο είναι αυτό που κάνετε εσείς, να κατοικείτε». «Κρατάμε θερμοπύλες. Τα βράδια έρχονται διάφορα άτομα για να κάνουν τη δόση τους, γίνονται τα γνωστά, φωνάζεις την αστυνομία και δεν έρχεται ή έρχεται μετά και λέει δεν πειράζει. Δεν είναι φοβερά, εμείς δεν μασάμε»*, απαντάει δείχνοντάς μας τα σημάδια από τις σφαίρες από τα Δεκεμβριανά στο κτίριο, τις οποίες δεν κάλυψαν σκοπίμως.

Η ίδια, στο ίδιο μήκος κύματος με τον Στάθη Καλύβα, σημειώνει ότι το κέντρο της Αθήνας *«δεν πρέπει να γίνει μονοθεματικό, ένα γκέτο ξενοδοχείων και airbnb, αλλά μια γειτονιά με πολλές χρήσεις». «Πολλοί Αθηναίοι δεν αγαπούν την πόλη τους κι αυτό πρέπει να αλλάξει. Οι Έλληνες είναι μιμητικά όντα, όταν δουν ότι οι ξένοι εκτιμούν την Αθήνα, θα την εκτιμήσουν κι αυτοί»* επαναλαμβάνει εκείνος. Η κ. Γιαννοπούλου εκτιμά ότι το κέντρο εγκαταλείφθηκε τα προηγούμενα χρόνια από νεοπλουτισμό, εκφράζοντας τη βεβαιότητα ότι *«η Αθήνα έχει μέσα της την αλήθεια μας».*

Η ζωή της πόλης

«Πόσο αυθόρμητα συμβαίνουν όλα αυτά», λέει ο Στάθης Καλύβας χαμογελώντας. Συνεχίζοντας προς **Εξάρχεια** μού δείχνει τα κτίρια, εκφράζει τον θαυμασμό του, ανεβαίνουμε τη **Μετσόβου** και στρίβουμε στην **οδό Σαριπόλου**, την οποία χαρακτηρίζει «μαγικό δρόμο». Συζητάμε ότι οι άνθρωποι στα Εξάρχεια πρέπει να μάθουν να «συμβιώνουν» με συνεχή επεισόδια, παρατηρώντας ωστόσο ότι έχουν μειωθεί αισθητά το τελευταίο διάστημα. Σχολιάζω αρνητικά τα σταθμευμένα πάνω στο πεζοδρόμιο αυτοκίνητα που μας δυσκολεύουν τη διέλευση. *«Σε λίγα χρόνια η πόλη δεν θα έχει αυτοκίνητα»*, μου λέει και τον κοιτάζω με απορία. Με διαβεβαιώνει εκ νέου, και δεν επιμένω διότι όντως μέσα σε 15 χρόνια η πόλη, και η ζωή μας όλη, έχουν αλλάξει τόσο ριζικά...

Ενώ βαδίζουμε προς **Κάνιγγος** ακούμε έναν μετανάστη που μιλάει στο κινητό με ταχύτητα πρωτοφανή, σαν να ραπάρει σε μια γλώσσα που δεν κατανοούμε. *«Είναι και αυτός ένας από τους ήχους της πόλης»*, μου λέει και λίγο μετά μου δείχνει το κτίριο που στέγαζε παλαιότερα το Υπουργείο Εμπορίου, σημειώνοντας ότι το θεωρεί ως ένα από τα πιο όμορφα κτίρια της πόλης. Αν περνούσε από το χέρι του θα το αξιοποιούσε ως Πανεπιστήμιο.

Φτάνουμε πάλι στο ύψος της Ομόνοιας, μέσω των Χαυτείων μπαίνουμε στην **Αιόλου** για να κάνουμε μια μικρή παράκαμψη στην **Ευριπίδου**. Καθώς μου δείχνει το μαγαζί που κάποτε στέγαζε το κατάστημα του παππού του, ξετυλίγονται οι μνήμες. Του ζητάω να τον φωτογραφίσω εκεί και δέχεται με γεμάτο χαμόγελο. *«Δεν μπορείς να χαρείς την πόλη όταν είναι άδεια, τελικά αυτό που θες είναι η ζωή της πόλης»*, μου λέει λίγο πριν τον χαιρετίσω και ανανεώνουμε το ραντεβού μας σε 2 χρόνια από τώρα για να καταγράψουμε τις αλλαγές που έχει προβλέψει. **A**

ΕΓΓΥΗΜΕΝΑ ΔΙΠΛΑ ΣΑΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΘΕΡΜΑΝΣΗ

5% έκπτωση στο πετρέλαιο θέρμανσης

*Η προσφορά ισχύει έως **15/11***

12 άτοκες δόσεις με πιστωτικές κάρτες*

- **Εγγυημένη ποιότητα και ποσότητα καυσίμου με ολοκληρωμένο πρόγραμμα ελέγχου**
- **Εγγυημένη οικονομία**

Καλέστε στα τηλέφωνα **18198** και **210 7725555** ή απευθυνθείτε στα επιλεγμένα πρατήρια ΕΚΟ

Περισσότερα στα **eko.gr**

*Κάρτες εκδόσεως Eurobank, Alpha Bank, Πειραιώς, Εθνικής

eko.gr |

ΕΚΟ

HATE

Τι κάνει τους Αθηναίους εξαλλους;

Θα ξεκινήσουμε τη σεζόν με νεύρα; @#%!

Του **Γιάννη Νένε**

Οι Αθηναίοι γενικά είναι υπερήφανοι για την πόλη τους (γιατί είναι ψυχολογική ανάγκη).

Εδώ που τα λέμε, δεν είναι και λίγο να ζεις τόσο κοντά στη θάλασσα, σε μια πόλη όπου κάθε περιοχή έχει το δικό της ολοζώντανο κέντρο με διαφορετικό προφίλ το καθένα, με εξαιρετικό μικροκλίμα και με κατοίκους που είναι λίγο έως πολύ φιλήσυχοι. Δεν παύει όμως να είναι και μία πόλη που μπορεί να σου γίνει δυσάρεστη, να σε καταπιέσει, να σε στρεσάρει τόσο που ακόμα και ένα άσχετο, ίσως, glitch της καθημερινότητας, μία ξαφνική, συχνά παροδική δυσλειτουργία της αθηναϊκής ζωής να σε οδηγήσει σε έκρηξη.

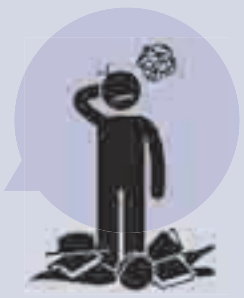

Τι λένε οι αριθμοί

Συνήθως μια πόλη είναι δελεαστική για να ζεις, αν είναι ασφαλής και καθαρή. Αν είναι εύκολο να βρεις εκεί δουλειά και σπίτι για να ζήσεις. Αν έχει καθαρό αέρα και καλές δημόσιες συγκοινωνίες. Είναι μερικές μόνο από τις ερωτήσεις που έθεσε η Eurostat στο πιο πρόσφατο, εκτεταμένο γκάλοπ διαμέσου μεγάλων πόλεων της Ευρώπης το 2019 (προ covid-19) και δημοσίευσε τα αποτελέσματα τον Οκτώβριο του 2020.

Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι οι άνθρωποι που ζουν στις πιο βόρειες πόλεις της Ευρώπης είναι περισσότερο ικανοποιημένοι από την πόλη τους αλλά ταυτόχρονα και οι κάτοικοι των πόλεων της ανατολικής Ευρώπης παρουσιάζουν μία ραγδαία αύξηση της ικανοποίησης από τη ζωή στις πόλεις τους. Οι κάτοικοι των μεγάλων πόλεων είναι πιο ικανοποιημένοι από τις δημόσιες συγκοινωνίες αλλά οι κάτοικοι των μικρότερων πόλεων νιώθουν πιο ασφαλείς να κυκλοφορούν τις βραδινές ώρες.

Συνολικά, τα αποτελέσματα έδειξαν ότι οι Αθηναίοι σε ποσοστό **64%** είναι ικανοποιημένοι από την Αθήνα.
Στις υψηλότερες θέσεις ικανοποιημένων κατοίκων είναι το Αμβούργο με **96,9%**, η Στοκχόλμη με **97,6%** και η Κοπεγχάγη με **98,2%**.
Αντίθετα οι πιο δυσαρεστημένοι έδειξαν να είναι οι κάτοικοι της Κωνσταντινούπολης κατά **66,5%**, της Νάπολης με **70%** και της Ρώμης με **74%**.

© VOICE-X

Τι κανει τους Αθηναιους Εξαλλους;

Οι Αθηναίοι πιστεύουν, σύμφωνα με τη Eurostat, ότι...

- Η Αθήνα είναι ένα καλό μέρος για να ζουν ομοφυλόφιλοι άντρες και γυναίκες: **81%**
- Υπάρχει διαφθορά στις δημόσιες υπηρεσίες: **77%**
- Η Αθήνα είναι ένα καλό μέρος για να ζεις: **76%**
- Τα ΜΜΜ είναι ασφαλή: **76%**
- Υπάρχουν πολιτιστικές υποδομές στην πόλη: **66%**
- Τα ενοίκια είναι προσιτά: **64%**
- Η Αθήνα είναι ένα καλό μέρος για να ζουν μετανάστες: **64%**
- Στην Αθήνα είναι επικίνδυνο να κυκλοφορείς τη νύχτα: **62%**
- Είναι εύκολη η πρόσβαση σε υπηρεσίες online: **60%**
- Η Αθήνα είναι ένα καλό μέρος για να ζουν οικογένειες και παιδιά: **55%**
- Η Αθήνα είναι ένα καλό μέρος για να ζουν ηλικιωμένοι: **47%**
- Οι Αθηναίοι χρησιμοποιούν τα ΜΜΜ: **47%**
- Έχουν υποστεί κλοπή χρημάτων και περιουσίας: **42%**
- Υπάρχουν αθλητικές υποδομές **41%**
- Είναι ικανοποιημένοι από τον χρόνο εξυπηρέτησης σε δημόσιες υπηρεσίες: **38%**
- Υπάρχουν υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης: **35%**
- Υπάρχουν πολλοί δημόσιοι χώροι: **35%**
- Είναι ικανοποιημένοι από την οικονομική τους κατάσταση: **34%**
- Υπάρχει ηχορύπανση **33%**
- Η πόλη είναι καθαρή: **30%**
- Η Αθήνα έχει πράσινο: **29%**
- Η ποιότητα του αέρα είναι καλή: **28%**
- Υπάρχει ευκολία στην εύρεση εργασίας: **12%**

Η ποιότητα ζωής βέβαια δεν είναι απαραίτητα και καταπραϋντική για οξύθυμους και ταλαιπωρημένους από την καθημερινότητα κατοίκους. Η Νέα Υόρκη, για παράδειγμα, μπορεί να έχει πάρκα και ωραία café αλλά οι snappy Νεοϋορκέζοι είναι θρασύτατοι, αδέκαστοι και απειλούν τους πάντες με μηνύσεις, ειδικά όταν κάποιος τους σπαταλάει άδικα τον πολύτιμο χρόνο τους. Οι Αθηναίοι μπορεί να είναι ευέξαπτοι σε θερμοκρασία 42°C αλλά είναι φιλόξενοι και φιλότιμοι μπροστά σε έναν ξένο που θα τους ζητήσει κάποια πληροφορία – σε αντίθεση με τους Νεοϋορκέζους που δεν ανέχονται ούτε καν ένα βλέμμα προς αυτούς.

Τα προβλήματα που έχουν οι Αθηναίοι και τους κάνουν έξαλλους ισχύουν λίγο-πολύ και για τις άλλες πόλεις της Ελλάδας, ανάλογα του μεγέθους και των συνθηκών ζωής. Στην Αθήνα είναι ίσως λίγο πιο εικονογραφημένα. Είναι εκείνα τα κλασικά παράπονα που έχει η καθημερινότητά μας και, παλιά, οι πιο μεθοδικοί έστελναν επιστολές διαμαρτυρίας στον Δήμαρχο, σε δημόσιες υπηρεσίες, ακόμα και σε εφημερίδες και περιοδικά διαμαρτυρόμενοι για σπασμένες αποχετεύσεις, τρύπια πεζοδρόμια, αυθάδεις υπαλλήλους σε γκισέ. Ήταν τότε που υπήρχε το χρήσιμο τελικά, «κυτίον παραπόνων».

Σήμερα ξέρουμε ότι αν παραπονεθούμε κάπου, κάπως, δεν πρόκειται να γίνει τίποτα. Μπορούμε ωραιότατα να γινόμαστε έξαλλοι και να μοιραζόμαστε τον θυμό μας, για αποσυμπίεση, στον Ψυ- μας και στην παρέα μας.

@#%!

Τι μας θυμώνει

- **Τρελά ενοίκια για μικρούς χώρους.** Και για μεγάλους χώρους, δηλαδή. Η, διά της τεθλασμένης, εκδίκηση κάποιων στην κοινωνία έρχεται με ένα τεράστιο μίσθωμα, όπως για παράδειγμα: Αμπελόκηποι, ρετιρέ, διαμπερές, 65 τ.μ., 1.200 ευρώ.

- **Στριμωξίδι στις αστικές συγκοινωνίες.** Από την εποχή της Θείας από το Σικάγο και ακόμα παλαιότερα, η σύσφιξη σχέσεων των Αθηναίων συνέβαινε και συνεχίζει, μέσα στα ΜΜΜ ακόμα και τώρα με τα μέτρα κοινωνικών αποστάσεων. Και το χειρότερο: προς τα πού να κοιτάξεις όταν έχεις γύρω σου σφηνωμένους ανθρώπους; Ή προς το κινητό σου ή ψηλά, προς τον Θεό, παρακαλώντας να σε γλιτώσει από το μαρτύριο.

- **Τα δυνατά ακουστικά του διπλανού σου, μέσα στις συγκοινωνίες.** Δεδομένου του στριμώγματος δεν ανέχεσαι να ακούς και την playlist του τύπου δίπλα σου, ακόμα και αν δεν διακρίνεις καν τι ακούει (trap). Δεν ανέχεσαι ούτε τον θόρυβο που τρυπάει στο αυτί σου.

- **Δυνατή συνομιλία στο κινητό.** Ωραία. Αφού δεν τον αφήνεις να ακούσει με τα ακουστικά του, ας μιλήσει στο κινητό του. Όχι κάποιος που θα πει κάτι συγκεκριμένο και θα το κλείσει. Αλλά εκείνοι που ανοίγουν κουβέντα με φωνή καμπάνα – αν και αυτό έχει και τα καλά του: ακούς μαργαριτάρια, γελάς και σου περνούν τα νεύρα.

- **Manspreading στις συγκοινωνίες.** Επιβάτης καθισμένος με ορθάνοιχτα πόδια που πιάνει δυόμισι θέσεις. Και κοιτάζει με θράσος. Οι Νεοϋορκέζοι, που μνημονεύαμε πριν, έχουν κάνει μέχρι εκστρατείες μίσους εναντίον του manspreading. Η εκδίκηση είναι μία κυρία με πάρα πολλές τσάντες που τον σκουντάει: «κάνε πιο κει».

- **Λαθρανάγνωση στις συγκοινωνίες.** Διαβάζει τη σελίδα του βιβλίου σου ή παρακολουθεί την οθόνη του κινητού σου. Δεν σε κάνει έξαλλο ακριβώς, αλλά σιγοβράζεις. Αρκετά, ώστε να ξεσπάσεις στην επόμενη αφορμή που θα σου δοθεί.

- **Εφαψίες**. Η αφορμή που περίμενες, είναι αυτή. Και βέβαια, τα θύματα είναι κυρίως γυναίκες. Δικαιούσαι να γίνεις όσο έξαλλη θέλεις. Βάλε τις φωνές. Ξεφτίλισέ τον. Ζήτα να τον πετάξουν έξω. Θα βρεις συμπαράσταση από τους άλλους επιβάτες. Τρύπησέ τον με καρφίτσα. Πάτησέ τον με το τακούνι σου.

- **Άπλυτοι.** Απελπισία. Πού να στραφείς; Πες του με νόημα: Babo και νερό, σπίτι καθαρό.

- **Απαγορεύεται το πτύειν.** Ήταν μία πινακίδα που, παλαιότερα, συνηθιζόταν πολύ σε δημόσιους χώρους γιατί, δυστυχώς, το πρόβλημα ήταν μεγάλο. Τώρα, αν και έχει εξαλειφθεί υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που το κάνουν και, μάλιστα, με μία άνεση, σαν να φτύνουν την παλιοκενωνία.

- **Το βάδισμα του σαλιγκαριού.** Το αργό βάδισμα στα πεζοδρόμια δεν είναι ακριβώς το τέλος του κόσμου, παρόλ' αυτά μπορεί να σου σπάσει τα νεύρα, ειδικά αν δεν μπορείς να προσπεράσεις λόγω πολυκοσμίας και βιάζεσαι. Ένας βαθμός ενόχλησης επιπλέον αν καθυστερεί γιατί κοιτάζει την οθόνη του κινητού του.

- **Κατεστραμμένα - ολισθηρά πεζοδρόμια.** Ισορροπείς ανάμεσα σε τρύπες και στραβά βαλμένες πινακίδες, επάνω σε μισοσπασμένες πλάκες και ειδικές λωρίδες όδευσης τυφλών οι οποίες, αν δεν είναι μπλοκαρισμένες από ισχνά δεντράκια, παγκάκια, διαφημίσεις και κρουνούς, είναι τρομερά ολισθηρές.

- **Παρκαρισμένα πεζοδρόμια.** Υπάρχει εκδίκηση και έρχεται από ▶

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Τι κανει τους Αθηναιους Εξαλλους;

τους Streetpanthers: Αυτοκόλλητα *«Είμαι γάιδαρος, παρκάρω όπου γουστάρω»*. Σε πακέτα των 50 τεμαχίων. Διαστάσεις 94mm x 94mm. Διχρωμία, σε μαύρο και φωσφοριζέ πορτοκαλί για να είναι χαρακτηριστικό και ορατό από μακριά. Το σχήμα και οι διαστάσεις έχουν επιλεγεί με βάση την εμπειρία από τις προηγούμενες εκδόσεις, έτσι ώστε να χωράει στην τσέπη χωρίς να τσακίζει και να αποκολλάται εύκολα και γρήγορα από το προστατευτικό χαρτί. Με οδηγίες συνετής αυτοκόλλησης στην πίσω πλευρά.

- **Κυλιόμενες σκάλες.** Έλα, πουλάκι μου, εύκολο είναι: ΔΕΞΙΑ, κρεμμύδι, για όσους είναι ακίνητοι, και ΑΡΙΣΤΕΡΑ, σκόρδο, για όσους κινούνται και προσπερνάνε τους άλλους.

- **Customer service.** Σε μεγάλο κατάστημα, πολύ μεγάλης εταιρείας smartphones. «Καλημέρα, ενδιαφέρομαι για το (τάδε) μοντέλο». «Α, δεν το έχουμε». «Πρόκειται να έρθει;» «Ναι, μάλλον». «Ξέρετε πότε περίπου;» «Τσου» με ανασήκωμα στους ώμους.

- **Ακριβά κοκτέιλ σε αδιάφορα μπαρ.** Από την εποχή που τα θεαματικά κοκτέιλ έγιναν της μόδας και άρχισαν να εμφανίζονται οι μιξόλοτζιστς, οι τιμές των ελεεινά φτιαγμένων κοκτέιλ ανέβηκαν υπερβολικά, και μάλιστα σε μπαρ που λυπάσαι ακόμα και να ακουμπήσεις στον πάγκο τους για να μην πιτσικάρει.

- **Εντωμεταξύ ο μιξόλοτζιστ δεν σε προσέχει.** Θες να φύγεις απεγνωσμένα. Θες να χτυπάς το κεφάλι σου στον τοίχο με τη μουσική. Κάνεις νοήματα κάθε είδους στον μπάρμαν για να τον πληρώσεις κι αυτός σε αγνοεί γιατί τραπάει με τον ντιτζέι και γενικά είναι ο άρχοντας της μπάρας. Αν του πετούσες ένα παγάκι ίσως;

- **Σέρβις με Θράσος ή βαρεμάρα ή ανοησία.** «Συγγνώμη, δεσποινίς, σας έχουμε παραγγείλει εδώ και μία ώρα ένα φρέντο εσπρέσο…» . «Αχ, ναι; Συγγνώμη. Μήπως το παραγγείλατε στην αδερφή μου; Γιατί δουλεύει κι αυτή εδώ και μοιάζουμε»...

- **Πελάτες με Θράσος.** Το ίδιο ενοχλητικοί με το αντίστοιχο σέρβις. Μιλούν δυνατά, δεν ξέρουν τι θέλουν, φωνάζουν και ξαναφωνάζουν, αλλάζουν την παραγγελία, ζητούν τασάκια, ζητούν να αλλάξει η μουσική, θέλουν πάγο, θέλουν φιστίκια, θέλουν άλλα φιστίκια γιατί αυτά είναι μπαγιάτικα. Και το χειρότερο, υπάρχουν παντού.

- **Η κόρνα στο δευτερόλεπτο που ανάβει πράσινο.** Κι αν αργήσεις κλάσμα του δευτερολέπτου επιμένει και βγάζει το αριστερό χέρι από το παράθυρο: «Ειιιιιιιιιιιι».

- **Η κόρνα πριν καν ανάψει πράσινο.** Ψυχαναγκαστικός. Προσπαθείς να τον αγνοήσεις αλλά άνθρωπος είσαι κι εσύ. Κάπου, κάπως, κάποτε, μια μούτζα θα τη ρίξεις.

- **Η κόρνα μέσα σε μποτιλιάρισμα.** Για αυτό τον λόγο, ο πράος οικογενειάρχης Michael Douglas στο *«Falling Down»* (1993), μία ζεστή μέρα με μποτιλιάρισμα στο Λος Άντζελες, βγαίνει από το αυτοκίνητο, το παρατάει με ανοιχτές τις πόρτες, παίρνει ένα ρόπαλο του μπέζιμπολ και αρχίζει να διαλύει τζάμια, καταστήματα, γκάνγκστερς και γενικά να είναι έ-ξαλ-λος.

- **Παραβίαση κόκκινου.** «Ήταν βαθύ πορτοκαλί». Νταήδες, απρόσεκτοι, φιγουρατζήδες, παπάκια, ντελιβεράδες, ποδηλάτες, πεζοί που «εντάξει μωρέ, προλαβαίνω».

- **Διπλοπαρκάρισμα.** Ο λόγος που οι Αθηναίοι είναι τόσο εφευρετικοί στο βρισίδι όσο οι ήρωες στις ταινίες του Γιάννη Οικονομίδη.

- **«Δεν ξέρω να παρκάρω».** Ο λόγο που οι δρόμοι μιας ολόκληρης συνοικίας είναι μπλοκαρισμένοι και όλοι αναρωτιούνται γιατί, γιατί, γιατί, χτυπώντας το κεφάλι τους στο τιμόνι, κλαίγοντας.

- **Οδηγοί ταξί που αρνούνται μίσθωση, αν δεν σε κόψουν για τουρίστα.** Ειδικά τους καλοκαιρινούς μήνες, για να βρεις ταξί πρέπει να είσαι βαμμένος το ηλιοκαμένο κόκκινο, να φοράς βερμούδες, πουκάμισο χαουάι, μπίρκενστοκ με κάλτσες και να κρατάς έναν χάρτη στο χέρι. Διότι οι μοναδικές διαδρομές που θέλουν να εξυπηρετούν οι οδηγοί ταξί είναι αεροδρόμιο, λιμάνι, ξενοδοχείο.

- **Οδηγοί ταξί που ακυρώνουν διαδρομές στην εφαρμογή, αν δεν τους αρέσει το σημείο επιβίβασης.** Με μία δική τους, αλλοπρόσαλλη λογική, διαλέγουν σημεία που προτιμούν για να επιβιβάσουν και άλλα που όχι. Είναι η ράτσα που συνέχεια μεταλλάσσεται και διαιωνίζει τη φήμη του επαγγέλματος – ακόμα και τώρα που «οι εφαρμογές» υποτίθεται ότι δημιούργησαν μία νέα τάξη εξευγενισμένων ταξιτζήδων. Αλλά όχι.

- **Οδηγοί ταξί ψεκασμένοι - περίεργοι - φλύαροι - άπλυτοι.** «Διακοπούλες πήγαμε;»

- **Παρακάμπτοντας τη σειρά τους στην ουρά που περιμένει.** Σπορ στο οποίο ειδικεύονται γιαγιάδες και παππούδες συνήθως, έχοντας εξελίξει τρομερές τεχνικές και δικαιολογίες. Συνήθως η υπόλοιπη ουρά διαμαρτύρεται έντονα και στήνονται μικρά, ωραία, απολαυστικά καβγαδάκια.

- **...Και όταν φτάσει επιτέλους η σειρά τους,** αρχίζουν εκείνη την ώρα να σκέφτονται τι θα παραγγείλουν. «Το μακιάτο που λέτε, τι είναι;»

- **Βρώμικες τουαλέτες σε καφέ/μπαρ.** Τους κάνεις φασαρία, δεν το συζητάμε.

- **Κοσμοπλημμύρα σε ό,τι είναι hype.** Λέγεται και FOMO (Fear Of Missing Out). Όταν φοβάσαι ότι θα χάσεις αυτό για το οποίο συζητάει όλη η πόλη. Ο βαθμός εξαλλοσύνης που προκαλεί είναι ανάλογος με τον βαθμό ανοησίας που υπάρχει διάχυτη σε βλέμματα και κουβέντες.

- **«Συγγνώμη, σηκώνεστε να περάσω;»** Και σηκώνονται ένας - ένας σε όλη τη σειρά καθισμάτων, σαν να κάνουνε κύμα στο Καραϊσκάκη, γιατί εσείς μαντάμ καθυστερήσατε ή δεν πήγατε στην τουαλέτα πριν την παράσταση. Ορίστε, πάει, καταστρέψατε τη μέθεξη.

- **Αναμμένες οθόνες μέσα στο σκοτάδι σε προβολή ταινίας.** Ενοχλούν σαν προβολέας μέσα στα μάτια των γύρω σου.

- **Συζήτηση σε συναυλίες και παραστάσεις.** Στις θεατρικές παραστάσεις ή στον κινηματογράφο, κάποια στιγμή σταματούν οι συζητήσεις μετά από διαμαρτυρίες. Στις συναυλίες δεν τους περνάει καν από το μυαλό ότι μπορεί να ενοχλούν. «Αφού είναι δυνατά, τι σε πειράζει;».

- **Λάθος κουμπιά σε ασανσέρ.** Ορίστε, θα κάνουμε τώρα βόλτα όλους τους ορόφους πάνω-κάτω.

- **Η μυρωδιά στο ασανσέρ.** Ας δούμε την καλή πλευρά: Δεν υπάρχει ωραιότερο πράγμα να φτάνεις στη δουλειά σου το πρωί και το ασανσέρ να μυρίζει οδοντόκρεμα και φρεσκοψημένο καφέ.

- **Περιοχές που δεν έχεις σήμα στο κινητό.** Και κυκλοφορείς με το χέρι ψηλά σαν τη Miss Liberty για να ανέβει μία γραμμούλα η λήψη. Ναι, υπάρχουν ακόμα τέτοιες περιοχές (π.χ. η οδός Ασκληπιού επειδή «είναι κάτω από τη σκιά του Λυκαβηττού» .

- **Σκούπα και μετακίνηση επίπλων τις μεταμεσονύχτιες ώρες.** Ο Θεός γι' αυτό μας έδωσε τα ζάναξ.

- **Καβγάδες τις μεταμεσονύχτιες ώρες.** Ξενυχτάς αλλά τουλάχιστον μαθαίνεις και κάτι.

- **Μεταμεσονύχτιο πέταγμα σκουπιδιών από το μπαλκόνι.** Προσπαθώντας να πετύχουν κάδο ή έστω κοντά στον κάδο. Σύχρηστη συνήθεια που, δυστυχώς, συμβαίνει. Έχει συλληφθεί από κάμερα κινητού, γνωστός (τρόπος του λέγειν) Κύπριος τραγουδιστής να πετάει τα σκουπίδια του από τον τρίτο, μέρα μεσημέρι…

- **Βρώμικη πόλη.** Υπάρχει και χειρότερο: Καύσωνας σε βρώμικη πόλη. A

GOODY'S®
BURGER HOUSE

HALLOWEEN BURGERS

DRACULA BURGER

MONSTER BURGER

ΔΟΚΙΜΑΣΕ ΤΑ

goodys.com

goodysapp

18365*
ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ
801100211, 211 1014000, 211 1018300

* Η κλήση προς το 18365 ενδέχεται να μη συμπεριλαμβάνεται στον διωρεάν χρόνο ομιλίας των προγραμμάτων τηλεφωνίας. Οι χρεώσεις εξαρτώνται από τον πάροχό σας.

PARQUET COURTS

© POONEH GHANA

Μπορείς να χορέψεις με τα πάντα

*Ο τραγουδιστής και κιθαρίστας **Andrew Savage** μιλάει στην ATHENS VOICE για το νέο άλμπουμ «Sympathy For Life», τη Νέα Υόρκη και τη μουσική σε έναν κόσμο που αλλάζει συνέχεια*

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Έχουν ιδρώσει τους Αθηναίους στο παρελθόν με τις συναυλίες τους στην πόλη και έχουν ένα νέο άλμπουμ γεμάτο grooves με επιρροές από τα dance parties και τα clubs της Νέας Υόρκης, στα οποία πήγαιναν πριν από την πανδημία, όταν και δημιουργήθηκε το *«Sympathy For Life»*. Ο Andrew Savage, τραγουδιστής και κιθαρίστας των Parquet Courts, συνδέθηκε μέσω Zoom και εξήγησε στην ATHENS VOICE πώς προέκυψαν τα νέα τους τραγούδια, αλλά και γιατί μένει μακριά από rock star πράγματα...

Χαιρετίσματα από Αθήνα και συγχαρητήρια για το νέο σας άλμπουμ *«Sympathy For Life»*, που τα σπάει. Νομίζω πως είναι το πιο αυτοσχεδιαστικό από κάθε άλλο. Πώς το αποφασίσατε; Χαιρετίσματα από Μπρούκλιν! Είσαι πολύ διαισθητικός, ναι, το άλμπουμ βασίζεται στον αυτοσχεδιασμό. Τώρα, αν το επιλέξαμε; Μπορώ να πω ότι ήταν μια ιδέα πάνω στην οποία θέλαμε να αρχίσουμε να πειραματιζόμαστε, κάθε άλμπουμ προσφέρει μια δημιουργική πρόκληση, που εφαρμόσαμε έτσι ώστε να σιγουρέψουμε ότι δεν βαδίζουμε στα ίδια βήματα, οπότε προστέθηκε σαν δημιουργική πρόκληση και ήταν κάτι που πραγματικά άρεσε στον παραγωγό μας Rodaidh McDonald. Ήταν ένα πείραμα που ξεκίνησε από την πρώτη ηχογράφηση του δίσκου, πήγε πολύ καλά και αποφασίστηκε να συνεχιστεί έτσι.

Τι σας ενέπνευσε περισσότερο κατά τη διάρκεια των ηχογραφήσεων του άλμπουμ; Ποιο κομμάτι σάς δυσκόλεψε περισσότερο στο στούντιο; Δεν ξέρω αν είναι μόνο ένα πράγμα, για να είμαι ειλικρινής. Μερικά τα δουλεύαμε για ώρες, αλλά αυτό δεν ξέρω αν έγινε επειδή τα κάναμε λάθος ή επειδή περισσότερο προσπαθούσαμε για διάφορα, νομίζω ότι στο *«Plant Life»* ξοδεύτηκε ο περισσότερος χρόνος, όχι όμως επειδή ήταν σκληρό, αλλά επειδή συνέβαιναν πράγματα συνεχώς. Μερικά από τα σόλο κιθάρας που είχα, όπως στο «Just Shadows» και στο «Pulcinella», ήταν αρκετά δύσκολα για να τα πετύχω, ειδικά το «Just Shadows», υπήρχαν δύο στο συγκεκριμένο τραγούδι, το δεύτερο είχε μάκρος. Όταν κοιτάς πίσω, μπλέκονται όλα λίγο, και είναι δύσκολο για μένα να τραγουδήσω δυνατά ένα δύσκολο τραγούδι... για να σκεφτώ... η ηχογράφηση του *«Sympathy For life»* ήταν δύσκολη, για λόγους που δεν μπορώ να θυμηθώ, όμως θυμάμαι ότι το ηχογραφήσαμε αρκετές φορές.

> ΑΝ ΚΑΤΙ ΕΚΑΝΕ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ Η ΑΙΣΘΗΣΗ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΕΙΣ ΣΥΝΕΧΩΣ

Το «Marathon Of Anger» είναι από τα πιο ψυχεδελικά σας κομμάτια, πιστεύω. Τι πυροδότησε τη δημιουργία του; Ο Austin Brown τραγούδησε και έγραψε τους στίχους για το συγκεκριμένο· είμαι σχεδόν σίγουρος ότι ηχογραφήθηκε πριν γραφτούν οι στίχοι. Δεν μπορώ να σχολιάσω πολλά για τους στίχους, επειδή δεν το έγραψα εγώ, αλλά ήταν από αυτά που ξεκινούν με πρωτογενές υλικό, και βασικά το επεξεργαστήκαμε για να γίνει τραγούδι. Αυτό που κάναμε ήταν 40 λεπτά jamming και μετά ο Rodaidh McDonald ζήτησε να το επεξεργαστούμε, οπότε δεν ξέρω ποια ήταν η έμπνευση – τα περισσότερα τραγούδια, εκτός από λίγα, ξεκίνησαν με πρωτογενές υλικό. Δεν ξέρω αν μιλήσαμε ποτέ για καθοδηγούμενη έμπνευση όταν ξεκινήσαμε το συγκεκριμένο τραγούδι. Τώρα για τους στίχους, αν και, όπως είπα δεν τους έγραψα εγώ, είμαι σίγουρος ότι μιλούν για κινήματα διαμαρτυρίας, όπως το Black Lives Matter, και όσα γίνονται στη Νέα Υόρκη τα τελευταία δύο χρόνια.

Υπάρχει κάποιο τραγούδι του άλμπουμ που σας αγγίζει περισσότερο; Όλα μού μιλούν. Έχω ανάμειξη σε όλα, οπότε όλα μού είναι αρκετά προσωπικά, δεν ξέρω αν θα μπορούσα να επιλέξω ένα απαραίτητα, έχω διαφορετικά αγαπημένα για διαφορετικούς λόγους. Ίσως αυτό για το οποίο θα ήμουν λίγο πιο υπερήφανος είναι το «Application Apparatus», αλλά το ίδιο νιώθω και για το «Just Shadows», για το «Pulcinella», για το «Walking At A Downtown Pace». Η απάντηση λοιπόν είναι όχι, δεν υπάρχει κάποιο που να με αγγίζει περισσότερο.

Συνεργαστήκατε πολύ με τους Rodaidh Mc Donald και John Parish. Ποια στοιχεία πρόσθεσαν συνολικά στο στιλ του άλμπουμ; Ο Rodaidh μας ενθάρρυνε πολύ στην καθοδήγηση του υλικού, ο Austin δεν έπαιξε πολύ κιθάρα σε αυτό τον δίσκο, έπαιξε περισσότερο synths, ο Rodaidh πρόσθεσε υφή στον δίσκο, έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον σε αυτό, και επίσης στο editing. Για τον John, ο λόγος που ήθελα να δουλέψω μαζί του είναι γιατί είναι απίθανος στο να πετυχαίνει εκπληκτικούς ήχους, χωρίς να κάνει πολλά – ένα μικρόφωνο, ένα ηχείο και το στέλνει στο μηχάνημα ηχογράφησης χωρίς να κάνει τίποτε άλλο. Έχει την ικανότητα να φτιάχνει καθαρούς, αγνούς ήχους, και ο Rodaidh είναι καλός στο να μεταχειρίζεται τους ήχους.

Πώς είναι να δουλεύετε και να μένετε στη Νέα Υόρκη και πώς επηρέασε αυτό τον τρόπο που κάνετε μουσική; Μια ποιότητα που έχει η τέχνη της Νέας Υόρκης, ξέρεις, είναι μια πολύ ακριβή πόλη να ζεις, είναι μια δύσκολη πόλη, δεν είναι φιλόξενη για τους καλλιτέχνες, πρέπει να δουλεύεις ασταμάτητα και σκληρά. Αν κάτι έκανε τη Νέα Υόρκη αυτό που είναι, είναι η αίσθηση ότι πρέπει να δουλεύεις συνεχώς, δεν μπορείς να τεμπελιάσεις εδώ, και αυτό συντέλεσε στη διαμόρφωση των Parquet Courts. Προφανώς αυτός ο δίσκος καθυστέρησε έναν χρόνο, και, για να πληρώσουμε τα ενοίκιά μας, πρέπει να συνεχίσουμε τις περιοδείες, εκτός από το 2020 και το μεγαλύτερο μέρος του 2021, περιοδεύουμε συνεχώς από το 2013 και μετά. Αν είναι να είσαι μουσικός ή καλλιτέχνης εδώ, απλά πρέπει να συνεχίζεις.

Πιστεύεις ότι ο μετα-covid κόσμος είναι ένα νέο τοπίο για τους καλλιτέχνες, για εξερεύνηση και δημιουργία; Ναι, φυσικά, ο κόσμος αλλάζει συνεχώς, οπότε το τοπίο για τους καλλιτέχνες είναι συνεχώς μεταβαλλόμενο. Σίγουρα θα επηρεαστούν πράγματα, το γεγονός ότι κανείς δεν δούλεψε για πάνω από έναν χρόνο θα έχει συνέπειες που μπορεί να μην έχουμε δει ακόμα, και αυτό ισχύει για πολλά πράγματα. Ας πούμε, ο κόσμος δεν έχει δει την οικονομική κατάρρευση εξαιτίας της πανδημίας, δεν μπορεί να την προβλέψει ακόμα, οι καλλιτέχνες προσαρμόζονται, γίνονται πολλά live streams, και ναι, μπορεί να αλλάξει τον τρόπο που σκέφτονται οι άνθρωποι τη μουσική, αλλά πραγματικά νομίζω είναι νωρίς να πούμε.

Πώς ορίζετε την επιτυχία; Δεν την ορίζω. Και ένας δίσκος να βγει, αυτό το ορίζω επιτυχία σε ό,τι αφορά τους Parquet Courts. Θα την όριζα δημιουργικά, θα έλεγα ότι είμαστε επιτυχημένη μπάντα γιατί κάνουμε ακόμα ενδιαφέρουσα μουσική, απαιτητική, και το απολαμβάνουμε, και, αν δεν συνέβαιναν όλα αυτά, θα έκανα κάτι άλλο. Αν δεν ήταν μια μπάντα με απαιτήσεις, δεν θα δενόμουν. Όμως είναι, για πάνω από δέκα χρόνια, και ακόμα βρίσκω χαρά και τρόπους να εκφραστώ.

Ποιο ήταν το πιο αναπάντεχο πράγμα που είδατε ή κάνατε σε περιοδεία; Σε ποια από όλες τις περιοδείες; Μιλάμε για δέκα χρόνια εδώ, οπότε... Χριστέ μου, δεν ξέρω. Ίσως το γεγονός ότι εξακολουθώ να κάνω περιοδείες και να ζω από αυτό. Ίσως το να παίζω για πάνω από 3.000 ανθρώπους στο Roundhouse, στο Λονδίνο.

Ποιο ήταν το πρώτο άλμπουμ που αγόρασατε; Rolling Stones, *«Their Satanic Majesties Request»*. Με τράβηξε το 3D εξώφυλλο.

Ποιος σας ενέπνευσε να κάνετε μουσική; Οι γονείς μου είχαν πολλούς δίσκους, κανείς από τους δύο δεν είναι μουσικός αλλά ακούγαμε πολλή μουσική στο σπίτι. Η πρώτη φορά που θέλησα να είμαι σε μπάντα ήταν εξαιτίας των Beatles, περίπου στα 9 μου. Μετά από αυτούς, οι δύο αγαπημένες μου μπάντες ήταν οι Oasis και οι Smashing Pumpkins. Θα μπορούσε να είναι οποιοσδήποτε από αυτούς.

Ποιο είναι το πιο όμορφο μέρος που έχουν δει τα μάτια σας; Το κρεβάτι μου.

Τι κάνετε για να φορτίσετε τις δημιουργικές σας μπαταρίες; Ο ύπνος βοηθάει, ο ύπνος είναι πολύ ωραίος και τον έχω στερηθεί τον τελευταίο καιρό. Δεν φορτίζω τις μπαταρίες μου πολύ· καλύτερα πιστεύω ότι η δημιουργικότητα δεν έχει μπαταρίες, τη σκέφτομαι περισσότερο σαν μυ, έναν μυ που πρέπει να χρησιμοποιείς για να χτιστεί, κι αν σταματήσεις αυτός σκληραίνει. Αντί, λοιπόν, να το σκεφτόμαστε σαν μπαταρία που θέλει φόρτιση, το βλέπω περισσότερο σαν μυ τον οποιο πρέπει να χρησιμοποιείς όλη την ώρα.

Ποια είναι η τέλεια συνταγή για το τέλειο πάρτι; Καλοί άνθρωποι, καλό φαγητό, καλή μουσική.

Και ποια είναι η μεγαλύτερη παρανόηση για τη χορευτική μουσική στις μέρες μας; Ότι η χορευτική μουσική είναι η μόνη που μπορείς να χορέψεις. Μπορείς να χορέψεις με τα πάντα. Είναι ένα ανόητο όνομα για ένα είδος μουσικής, γιατί με τα περισσότερα είδη μπορείς να χορέψεις, αυτό είναι και το νόημα.

Τι έχει αλλάξει για εσάς από το πρώτο σας άλμπουμ *«American Specialties»* πίσω στο 2011; Όταν ηχογραφήθηκε αυτό το άλμπουμ, τρεις από εμάς ήμασταν 24 χρόνων, ένας ήταν 18, και τώρα τρεις από εμάς είμαστε 35 και ο Max Savage 29, οπότε... οι τρεις μας έχουμε παντρευτεί, είμαστε διαφορετικοί. Αν ακούσεις το *«American Specialties»* και το *«Sympathy For Life»*, ουσιαστικά ακούς τέσσερις διαφορετικούς ανθρώπους να κάνουν πολύ διαφορετική μουσική. Αλλά, αν ακούσεις όλα τα ενδιάμεσα, θα δεις το μεγάλωμα και την εξέλιξη. Όλα είναι αλλαγμένα, ό,τι έγινε στην πόλη, στους τέσσερις αυτούς ανθρώπους σε δέκα χρόνια, μοιάζει σαν άλλος κόσμος, για να είμαι ειλικρινής.

Ποιο είναι το πιο rock star πράγμα που έχετε κάνει; Ω, Θεέ μου, βασικά προσπαθώ να μείνω μακριά από rock star πράγματα, για να είμαι ειλικρινής. Γαμώτο... εμ, δεν έχω γεμίσει ποτέ με σκουπίδια δωμάτιο ξενοδοχείου, δεν έχουμε θαυμάστριες, και ποια είναι τα rock star πράγματα, άλλωστε; Υποθέτω έχω υπογράψει αυτόγραφα, οι περιοδείες είναι rock star πράγματα, αλλά δεν μου αρέσουν τα rock star πράγματα, γι' αυτό και μένω μακριά τους. A

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

Ένα συναρπαστικό ταξίδι στον χρόνο

Η Ολυμπιακή Κληρονομιά της Αθήνας είναι, όπως εύκολα μπορούμε να φανταστούμε, ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας της πόλης, αλλά και των ίδιων των Αγώνων. Η πόλη που γέννησε την Ολυμπιακή Ιδέα στην αρχαιότητα και φιλοξένησε τους πρώτους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες διαθέτει από τον περασμένο Μάιο τον δικό της χώρο ιστορικής μνήμης και αναδρομής. Το Ολυμπιακό Μουσείο Αθήνας βρίσκεται δίπλα από τις ανανεωμένες Ολυμπιακές Εγκαταστάσεις, στο Golden Hall, και μια επίσκεψη αρκεί για να δώσει στον επισκέπτη την απόλυτη «Ολυμπιακή» εμπειρία.

Στον χώρο, λοιπόν, που κατά τη διάρκεια της Ολυμπιάδας του 2004 στεγαζόταν το Διεθνές Κέντρο Ραδιοτηλεόρασης, βρίσκεται ένα από τα πιο σύγχρονα μουσεία της χώρας. Το Ολυμπιακό Μουσείο Αθήνας, το οποίο είναι προσβάσιμο σε όλους, δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία της Lamda Development SA με στόχο να στεγάσει σημαντικό μέρος της Ολυμπιακής κληρονομιάς της χώρας μας, αλλά και για να αναδείξει την Αθήνα ως Ολυμπιακή Πρωτεύουσα.

Ουσιαστικά, από την είσοδο στο Μουσείο αντιλαμβάνεσαι ότι η οπτικοακουστική εμπειρία που παρέχει με τις πιο σύγχρονες πολυμεσικές εφαρμογές χωρίζεται σε τρεις μεγάλους σταθμούς του Ολυμπιακού Ιδεώδους: τη Γέννηση (Αρχαία Ολυμπία), την Αναβίωση (Αθήνα 1896) και την Επιστροφή των Αγώνων στην Ελλάδα (Αθήνα 2004). Η καταγωγή και η ιστορία των Ολυμπιακών Αγώνων μέσα από μια χρονολογική αφήγηση που κατατοπίζει αμέσως τον επισκέπτη για το χωροχρονικό πλαίσιο της κάθε εποχής. Ποιοι ήταν οι διασημότεροι αθλητές της Αρχαιότητας με τα σπου- ▶

ΘΡΕ

1936
1936
1936

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

Η ιστορία των Ολυμπιακών Αγώνων αναβιώνει στο Golden Hall

δαιότερα ρεκόρ και γιατί όλος ο μέχρι τότε γνωστός κόσμος σεβόταν τις Αρχές, τις Αξίες και τη Δομή των Αγώνων; Τα διαδραστικά εκθέματα μεταφέρουν τον επισκέπτη στην εποχή με έναν τρόπο πρωτοπόρο. Ένα άγγιγμα αρκεί. Πρόκειται για ένα ταξίδι από το σήμερα στον μύθο. Αλλάζοντας αίθουσες και εκθέματα μπορείς να αντιληφθείς πώς από την καταγωγή των αγώνων και τη μυθική δράση ηρώων και θεών, βρεθήκαμε στην ιδέα της αναβίωσης. Τι μπορεί να παρέμεινε ίδιο αιώνες μετά;

Η διαχρονικότητα των Ολυμπιακών Αγώνων γίνεται βίωμα μέσα από την Ιστοριογραμμή, μία από τις πιο επιβλητικές αίθουσες που συνδέει τον θεσμό με τα ορόσημά του και με την ιστορία. Εδώ παρουσιάζεται η εξέλιξη των Ολυμπιακών Αγώνων με διάφορα σημεία αναφοράς, όπως την πρώτη φορά που συμμετείχαν γυναίκες στους αγώνες, τα πρώτα χειμερινά αγωνίσματα, αλλά και τους πρώτους αποκλειστικά Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες.

Ξαφνικά, κάνουν την εμφάνισή τους ιστορικά ντοκουμέντα όπως οι επιστολές που αντάλλασσε ο Δημήτρης Βικέλας με τον Πιέρ ντε Κουμπερτέν και όλος ο αγώνας που δόθηκε για να διεξαχθεί εντέλει η αναβίωση της Ολυμπιάδας το 1896 στην Αθήνα. Τι συνέβη στο Συνέδριο της Σορβόννης το 1894 και πώς δημιουργήθηκε η ΔΟΕ; Βίντεο και παρουσιάσεις σε τοποθετούν αμέσως στο κλίμα της εποχής και εκεί μέσα σε μερικά βήματα παρατηρείς τη σύγχρονη ιστορία των σημαντικότερων Αγώνων στην ιστορία του αθλητισμού να ξεδιπλώνονται μπροστά στα μάτια σου. Όλα αυτά, μέχρι η ιστορία να συναντήσει την Επιστροφή των Αγώνων στην Ελλάδα. Ένας από τους στόχους του Μουσείου, που είναι Μέλος του Διεθνούς Δικτύου Ολυμπιακών Μουσείων υπό τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ), είναι άλλωστε να αποτελέσει τον θεματοφύλακα της Ολυμπιακής κληρονομιάς των Αγώνων της Αθήνας του 2004.

Στην επιβλητική αίθουσα που είναι αφιερωμένη στην Ολυμπιάδα του 2004 βλέπεις εκθέματα και ζωντανεύουν αναμνήσεις που είχες ξεχάσει ότι υπήρξαν. Πολύχρωμα κοστούμια από την τελετή έναρξης του Δημήτρη Παπαϊωάννου έχουν δεχθεί την απαραίτητη συντήρηση και εκτίθενται στο κοινό. Πρόκειται για μέρος της σπάνιας συλλογής από την εντυπωσιακή πομπή της τελετής έναρξης, με μορφές και μυθολογικές φιγούρες από τοιχογραφίες και γλυπτά. Πανοπλίες, βυζαντινά κοστούμια, Καρυάτιδες, φτερά και ειδικές κατασκευές που ζωντάνεψαν από τους εθελοντές που τα ενδύθηκαν δεσπόζουν στο χώρο.

Για την τεκμηρίωση των Εκθεμάτων, η μουσειολογική ομάδα συνεργάστηκε με περισσότερους από 40 Εθνικούς και Διεθνείς Πολιτιστικούς φορείς, ενώ σημαντική ήταν η συνεισφορά των δωρητών, Ελλήνων Ολυμπιονικών και Παραολυμπιονικών, ιδιωτών συλλεκτών και μελών της Ολυμπιακής οικογένειας οι οποίοι παραχώρησαν μετάλλια και προσωπικό εξοπλισμό. Ένα ταξίδι στο ελληνικό αθλητικό μεγαλείο από το χθες μέχρι και το σήμερα, φυσικά με το βλέμμα στο μέλλον. Άλλωστε η Ολυμπιακή ιστορία δεν τελειώνει ποτέ, μόνο συνεχίζει την πορεία της στον χρόνο και μεγαλώνει. Το ίδιο συμβαίνει και με το Ολυμπιακό Μουσείο Αθήνας.

Το Ολυμπιακό Μουσείο Αθήνας φιλοδοξεί να γίνει ένα διεθνές σημείο αναφοράς για τον Ολυμπισμό και τους Ολυμπιακούς Αγώνες και σίγουρα ένα μουσείο που θα περίμενε κανείς να συναντήσει επισκεπτόμενος τη γενέτειρα των Ολυμπιακών Αγώνων. Ο εμπλουτισμός της συλλογής του Μουσείου θα είναι συνεχής και η συμμετοχή στα Ολυμπιακά δρώμενα αναμένεται να εμπλουτιστεί. Ήδη, η ομάδα του Ολυμπιακού Μουσείου σχεδιάζει εκπαιδευτικά προγράμματα και επισκέψεις.

Στους επιμέρους χώρους του Μουσείου δημιουργείται ένα νέο σημείο συνάντησης, το καφέ-εστιατόριο «1896», με ελληνική και μεσογειακή ταυτότητα, στο οποίο μπορούν οι επισκέπτες να απολαύσουν τον καφέ ή το γεύμα τους, με θέα στο Ολυμπιακό Αθλητικό Κέντρο Αθηνών «Σπύρος Λούης» (Ο.Α.Κ.Α.). Επιπλέον, στο εξουσιοδοτημένο κατάστημα αποκλειστικής πώλησης των επίσημων προϊόντων του Ολυμπιακού Μουσείου Αθήνας, οι επισκέπτες θα μπορούν να επιλέξουν υπέροχα αναμνηστικά και δώρα, μέσα από τη μεγάλη συλλογή που διαθέτει. Έτσι, σε συνδυασμό με την αναβάθμιση όλου του περιβάλλοντα χώρου, το Ολυμπιακό Μουσείο της Αθήνας μετατρέπεται σε έναν προορισμό για όλους. Τους φίλους του αθλητισμού, της ιστορίας και φυσικά όλων των μηνυμάτων που διακατέχουν τόσους αιώνες τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Το Μουσείο φιλοδοξεί να προβάλει τις Αρχές και τις Αξίες, τη δομή του Διεθνούς Ολυμπιακού Κινήματος, το μήνυμα της παγκόσμιας Ειρήνης, τα Αθλήματα και τους Αθλητές, τους Έλληνες Ολυμπιονίκες και Παραολυμπιονίκες, τους Οργανισμούς και τα Ιδρύματα. Αναδεικνύεται ο «Αγώνας» και η διαρκής προσπάθεια του ανθρώπου να ξεπεράσει τον εαυτό του, σε κάθε πτυχή της ζωής του. Η ιδέα του «Αγώνα» αποτέλεσε και την έμπνευση για τον σχεδιασμό της Μόνιμης Έκθεσης του Μουσείου. ●

BOOK *Lovers*

«STONEHENGE»,
Χριστίνα Μήτρεντσε,
A.Antonopoulou.art

Βιβλία
Λοιπόν, πώς τα επιλέγουμε;

Μάθετε τους σωστούς και ενδεδειγμένους τρόπους επιλογής του επόμενου βιβλίου που θα διαβάσετε: ένας οδηγός αγοράς

Του **ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ**

Υπάρχουν σωστοί και λάθος τρόποι σχετικοί με το βιβλίο και την ανάγνωση. Σχετικοί δηλαδή με το πώς επιλέγουμε το επόμενο βιβλίο που θα διαβάσουμε, γιατί το αγοράζουμε, πώς πρέπει να το διαβάζουμε, πού και πότε είναι καλό να το διαβάζουμε, σε τι μορφή πρέπει να είναι κ.ο.κ. Στο σημερινό κείμενο, θα μιλήσουμε για τους σωστούς τρόπους επιλογής ενός βιβλίου. Σε επόμενο, για τους λάθος. Οι σωστοί λοιπόν τρόποι είναι οι εξής:

Μπορούμε να επιλέξουμε το επόμενο βιβλίο που θα αγοράσουμε κάνοντας μικρά βήματα, δεξιά-αριστερά, πίσω-μπρος, σε ένα βιβλιοπωλείο, κινούμενοι σκυφτά από πάγκο σε πάγκο, και γέρνοντας το κεφάλι για να μπορέσουμε να διαβάσουμε τους τίτλους στα ράφια. Μπορούμε να το επιλέξουμε επειδή το συζητούν τα μέλη μίας βιβλιοφιλικής ομάδας στο Facebook, ή επειδή το προτείνει μια λέσχη ανάγνωσης – δεν είναι απαραίτητο να είμαστε μέλη της μιας ή της άλλης. Ή βέβαια μπορούμε να το επιλέξουμε από το σχετικό δημοσίευμα μιας εφημερίδας, ή ενός σάιτ, ή μιας έντυπης επιθεώρησης για τα βιβλία και τις ιδέες. Ή από μία κριτική που έπεσε στην αντίληψή μας. Ή από μία διαφήμιση σε κάποιο έντυπο. Ή από μία pop-up διαφήμιση που πετάχτηκε μπροστά μας ενώ διαβάζαμε ένα ονλάιν άρθρο και κατατρομάξαμε. Ή από έναν διαδικτυακό φίλο που μας το σύστησε. Ή από έναν συνειρμό σκέψεων που κάναμε καθώς χαζεύαμε από το παράθυρο του τρόλεϊ. Ή από την κοπέλα που κάθεται στην απέναντι θέση και είναι βυθισμένη στις σελίδες του. Κάποια μάλιστα βιβλία διαφημίζονται πάνω στα ίδια τα τρόλεϊ – μπορούμε να τα επιλέξουμε από αυτές τις διαφημίσεις.

Μπορούμε να επιλέξουμε ένα βιβλίο επειδή μας άρεσε ο τίτλος του, ή το εξώφυλλό του, ή το χαρτί στο οποίο τυπώθηκε. Ή επειδή εμπιστευόμαστε τον οίκο που το έβγαλε. Ή επειδή είναι χοντρό, βαρύ βιβλίο, και θα πιάσουν τόπο τα λεφτά μας. Ή επειδή είναι μια πανέμορφη ολιγοσέλιδη έκδοση με άκοπα φύλλα, αν και με τσιμπημένη τιμή. Ή βέβαια επειδή απλούστατα είναι του συγγραφέα που αγαπάμε και ακολουθούμε. Ή επειδή δεν έχουμε, μεν, ξανακούσει το όνομα του συγκεκριμένου συγγραφέα, αλλά τυχαίνει να γράφει στο είδος που μας αρέσει – και επειδή δεν μας αρέσει να διαβάζουμε βιβλία άλλης κατηγορίας: είμαστε αυστηρά μονοθεματικοί. Ή πάλι, ακριβώς επειδή θέλουμε να διαβάσουμε και κάτι διαφορετικό, έτσι για αλλαγή. Ή ακόμη, επιλέγουμε να διαβάσουμε ένα βιβλίο επειδή το επέλεξαν πριν από εμάς πολλοί άλλοι – θέλουμε να διαβάζουμε μπεστσέλερ: δεν γίνεται τυχαία κανείς αγαπητός σε πολλούς και διαφορετικούς ανθρώπους, σωστά; Ή ακριβώς το αντίθετο: προτιμούμε να αποφεύγουμε το γούστο των πολλών, και επιλέγουμε από βιβλία καταχωνιασμένα κάτω από στοίβες κιτρινισμένων τόμων, ή καινούργιων μεν αλλά καταδικασμένων στη λησμονιά από μιας αρχής.

Μπορούμε να αγοράσουμε ένα βιβλίο επειδή θέλουμε κάτι ελαφρύ, κάτι γρήγορο, κάτι συνταρακτικό, κάτι που να κάνει την καρδιά μας να φτερουγίσει από έρωτα, ή κάτι που να μας φοβίσει, να μας κόψει την ανάσα και να μας ανεβάσει τους σφυγμούς. Ή κάτι που να μας κάνει να ξεχαστούμε. Κάτι επιφανειακό αλλά δροσερό – ή και καυτό. Κάτι συναρπαστικό και ευφάνταστο. Κάτι βατό, ευκολοδιάβαστο, και που να τρέχει. Ή πάλι, επειδή θέλουμε να διαβάσουμε ένα κείμενο που θα μας κάνει να σκεφτούμε, που θα απαιτεί από εμάς να γυρίζουμε ξανά και ξανά πίσω, να διαβάζουμε δύο και τρεις φορές τις μισές προτάσεις του, να τις γευόμαστε με το μυαλό, και με το στόμα, και με τη γλώσσα μας. Κάτι που να μείνει στη μνήμη μας για καιρό και να μας ταρακουνά διανοητικά, αδράχνοντάς μας από τους γιακάδες. Κάτι που να διαβάζεται με τον τρόπο που πρέπει να πίνει κανείς τα ακριβά αποστάγματα και τα μεγάλα κρασιά: με μικρές, αργές γουλιές, χωρίς βιασύνες.

Μπορούμε να επιλέξουμε το επόμενο βιβλίο μας μηχανικά, απλώς επειδή πρέπει να αγοράσουμε ακόμη ένα βιβλίο, ή ακόμη πέντε, ή και δέκα –κι ας έχουμε πολλά αδιάβαστα στο κομοδίνο, ή και στο πάτωμα ακόμη–, ή να το ξετρυπώσουμε από μια γωνιά της βιβλιοθήκης μας, ή πίσω από την πρώτη σειρά βιβλίων σε ένα ράφι. Μπορούμε να το επιλέξουμε από τις λίστες ευπωλήτων των κυριακάτικων εφημερίδων ή σε ένα μικρό και όχι ακριβώς ενημερωμένο βιβλιοπωλείο, που δεν βιάζεται για να προλάβει κάποια επικαιρότητα. Μπορεί να είναι μία γοητευτική, ή στριφνή, ή μακάβρια και δύστροπη νουβέλα του 19ου αιώνα, ή ένα πολυσέλιδο μυθιστόρημα φαντασίας με ιλουστρασιόν ανάγλυφο εξώφυλλο που μόλις κυκλοφόρησε σε τριάντα γλώσσες και σε ακόμη περισσότερες χώρες, ή κάποιο που στον καιρό του δεν πούλησε τίποτε μεν, μα που κάνει τώρα μια δεύτερη, και λαμπρή, καριέρα, γιατί έγινε σειρά στο Netflix. Μπορεί να είναι το τελευταίο της Μαντά, ή ένας Μπέρνχαρντ που διαβάσαμε παλιά, όταν μαθαίναμε να διαβάζουμε λογοτεχνία, μα θέλουμε να ξαναδούμε και πάλι. Μπορεί να είναι ένα αστυνομικό βιβλίο τσέπης ή περιπέτειας, ή ένας υπομνηματισμένος τόμος με εισαγωγή, πρόλογο, σημειώσεις, παράρτημα, βιβλιογραφία και δύο index: ονομάτων και όρων. Μπορεί να είναι ένα Άρλεκιν, ένα θρίλερ, αλλά γιατί όχι και το «Μαγικό βουνό». Μπορεί να είναι παιδικό, ή εφηβικό, ή γυναικείο, ή αντρικό, ή αισθησιακό, ή ρομαντικό, ή της σχολής Πίντσον. Ή να μιλάει για σκυλιά. Μπορεί να είναι βραβευμένο στο Goodreads, ή στα Public. Ή από τη σουηδική Ακαδημία. Ή από ένα μικρό, περιφερειακό αλλά εστέτ περιοδικό. Ή να μην έχει μπει καν ποτέ σε οποιαδήποτε βραχεία λίστα.

Μπορούμε να αποκτήσουμε ένα ακόμη βιβλίο, το επόμενό μας, από καθαρή αναγνωστική αδηφαγία, ή από βιβλιοφιλική βουλιμία – εντέλει, μπορεί να το πάρουμε απλώς και μόνο για να το αποκτήσουμε, κι ας ξέρουμε πως όταν έρθει η σειρά του να διαβαστεί, ο καιρός θα έχει γεράσει, και εμείς θα είμαστε ένας άλλος. Μπορούμε να αποκτήσουμε το επόμενο βιβλίο μας επειδή πρέπει, επειδή μας το είπαν, επειδή σίγουρα αξίζει, επειδή δεν είναι δυνατόν να μην το έχουμε – ή επειδή είναι το μόνο στο σταντ του περιπτέρου έξω από τον Σταθμό Λαρίσης που μας έκανε κλικ. Ή επειδή δεν μας φτάνουν τα λεφτά για ένα μεγαλύτερο – μα κι αυτό καλό θα είναι, λέμε από μέσα μας. Μπορεί να το πρότεινε στη λέσχη της η Όπρα, ή μπορεί να μιλά για σκοτεινά και σκονισμένα καφενεία, ή για το σεντέφι της Αλεξάνδρειας, ή για πράγματα χαμένα από καιρό, για έρωτες που δεν τους ήταν γραφτό να στεριώσουν. ●

BOOK Lovers

Quiz: Πόσο καλά γνωρίζεις το αστυνομικό μυθιστόρημα;

20 true detective ερωτήσεις για να τεστάρεις τη γνώση σου στη νουάρ λογοτεχνία

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

© REDTIDE, JIM STERANKO

Οκτώβριος στην Αθήνα, με τις πλιόλουστες μέρες να παρέρχονται και την πόλη να ξαναβρίσκει την ατμοσφαιρική αύρα της. Το σκοτάδι απλώνεται και ο αέρας μυρίζει βροχή – ιδανικό κλίμα για διάβασμα και μεθυστικές αποδράσεις στη μαγεία του αστυνομικού μυθιστορήματος. Πόσο true detective είσαι; Διαβάζεις παθιασμένα νουάρ και πόσο στενά παρακολουθείς τη σύγχρονη λογοτεχνική σκηνή, καθώς και τους σημαντικότερους εκφραστές της στην Ελλάδα και τον κόσμο; Φτιάξαμε ένα κριμινολογικό τεστ που θα σου επιτρέψει να δοκιμάσεις τις γνώσεις σου γύρω από την κουλτούρα του αστυνομικού. Προσοχή: Οι ερωτήσεις-παγίδα δεν λείπουν, αλλά ξέρουμε ότι παραείσαι λαγωνικό για να γκουγκλάρεις!

1. Ποια δημοφιλής τηλεοπτική σειρά του Netflix βασίζεται στη σειρά βιβλίων του Volker Kutscher με πρωταγωνιστή τον αστυνόμο Γκέρεον Ρατ;

Α. Dogs of Berlin
Β. Babylon Berlin
Γ. Dark

2. Προτού στραφεί στο αστυνομικό μυθιστόρημα, ο ανερχόμενος αστέρας του σκανδιναβικού νουάρ Ράγκναρ Γιόνασον υπήρξε μεταφραστής του έργου της...

Α. Άγκαθα Κρίστι
Β. Δάφνη ντι Μωριέ
Γ. Πατρίσια Χάισμιθ

3. Γνωστή Ελληνίδα δημοσιογράφος, δημιουργός της πολυδιαβασμένης τριλογίας της αντισυμβατικής αστυνόμου Στέλλας Άνταμς με πεδίο δράσης την Αθήνα. Το όνομα αυτής...

Α. Αγγελική Νικολούλη
Β. Έλενα Χουσνή
Γ. Κική Τσιλιγγερίδου

4. Ποιος είναι ο σειριακός πρωταγωνιστής του συγγραφέα Πάνου Ιωαννίδη στα νουάρ μυθιστορήματα «Τα μωρά της Αθήνας», «Ο χορός της μέλισσας», καθώς και στο φετινό «Ο καιρός των ρόδων»;

Α. Αστυνόμος Πιτ Ζαρέμπα
Β. Ντετέκτιβ Πέτρος Ριβέρης
Γ. Επιθεωρητής Πέτρος Φιλέρης

5. Ποιον από τους παρακάτω νέους τίτλους ΔΕΝ υπογράφει ο Νορβηγός σούπερ σταρ του αστυνομικού Jo Nesbo;

Α. «Ο άρχοντας της ζήλιας»
Β. «Το βασίλειο»
Γ. «Ο βάλτος»

6. Ποιο πρόσωπο κρύβεται πίσω από το ψευδώνυμο Ρόμπερτ Γκάλμπρεϊθ, που μόλις κυκλοφόρησε την τέταρτη περιπέτεια του ιδιωτικού ερευνητή Κόρμοραν Στράικ υπό τον τίτλο «Θανάσιμο λευκό»;

Α. Τζίλιαν Φλιν
Β. Τζ. Κ. Ρόουλινγκ
Γ. Τζέιν Θάιν

7. Η συγγραφέας ψυχολογικού θρίλερ Ειρήνη Βαρδάκη ασχολείται παράλληλα με την...

Α. Εγκληματολογία
Β. Ανατομία
Γ. Ψυχολογία

8. Ανανεωτής του ιστορικού νουάρ με τεράστιες πωλήσεις και έργο μεταφρασμένο σε 17 γλώσσες. Το νέο του βιβλίο, «Υπό κατοχή», κυκλοφορεί τον Οκτώβριο. Είναι ο...

Α. Φίλιπ Κερ
Β. Niklas Natt och Dag
Γ. Άλαν Φερστ

9. Στη «Νοσταλγία του αίματος» του Ντάριο Κορέντι, εκδοτικό φαινόμενο που σύντομα θα γίνει τηλεοπτική σειρά και πραγματεύεται τη δράση του πρώτου κατά συρροή δολοφόνου της Ιταλίας, τα πτώματα φέρουν σημάδια ποιας από τις παρακάτω φρικωδίες;

Α. Κανιβαλισμού
Β. Βελόνες βουντού
Γ. Βιασμού παρά φύση

10. Ο αστυνόμος Καπετάνος του βραβευμένου συγγραφέα Δημήτρη Σίμου είναι η ελληνική εκδοχή του...

Α. Επιθεωρητή Ρέμπους
Β. Επιθεωρητή Μπλιξ
Γ. Επιθεωρητή Βαλάντερ

11. Ποιος διάσημος ηθοποιός ερμήνευσε επιτυχημένα τον επιθεωρητή Μαιγκρέ του Βέλγου στιλίστα Georges Simenon στη μεγάλη οθόνη;

Α. Ρόουαν Άτκινσον
Β. Ζαν-Λουί Τρεντινιάν
Γ. Ζαν Γκαμπέν

12. Το όνομα του εμβληματικότερου ήρωα του Michael Connely. Πρωταγωνιστεί και στο τελευταίο μπεστ σέλερ του Αμερικανού συγγραφέα, «Νυχτερινό πυρ».

Α. Χάρι Χόλε
Β. Χάρι Μπος
Γ. Χάρι Πάτον

13. Ο Χ.Φ. Λάβκραφτ συναντά τις αδελφές Μπροντέ στη Λατινική Αμερική: Το βιβλίο δεν είναι άλλο από το...

Α. «Πας. Ειρήνη», του Caryl Fèrey
Β. «Mexican Gothic», της Silvia Moreno - Garcia
Γ. «Από μακριά μοιάζουν με μύγες», του Kike Ferrari

14. Σκωτσέζος μυθιστοριογράφος, κορυφαίος εκπρόσωπος του tartan noir, το κουαρτέτο περιπετειών του με τον επιθεωρητή Λόγκαν ΜακΡέι κυκλοφορεί στις εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα.

Α. Stuart MacBride
Β. Val McDermid
Γ. William McIlvanney

15. Στο «Κτήνος πρέπει να πεθάνει» του Nicholas Blake, ο πρωταγωνιστής της υπόθεσης είναι...

Α. Ιδιωτικός ερευνητής
Β. Γόης του βρετανικού τζετ σετ
Γ. Συγγραφέας αστυνομικού

16. Πώς ονομάζεται ο σκύλος του ντετέκτιβ Μίλτου Οικονόμου στο «Μπλουζ της πεταλούδας», του Μάρκου Κρητικού;

Α. Φλοξ
Β. Φλούδας
Γ. Φειδίας

17. Πόσα αδέλφια έχει η Λεξ Γκρέισι στο ψυχολογικό θρίλερ «Κορίτσι Α» της Άμπιγκειλ Ντιν, που σύντομα μεταφέρεται στις οθόνες από τον σκηνοθέτη του «Τσερνόμπιλ»;

Α. Έξι
Β. Τέσσερα
Γ. Δύο

18. Στον «Θεριστή της Κυψέλης» της Έλενας Κορδέλλα, το έγκλημα που πυροδοτεί τη δράση βρίσκει το θύμα στην εξής θέση...

Α. Δεμένο σε δέντρο
Β. Δεμένο στο αυτοκίνητο
Γ. Δεμένο στο κρεβάτι

19. Σε ποιον διάσημο συγγραφέα αστυνομικού αποδίδεται η φράση: «Κάθε φονιάς υπήρξε παλιόφιλος κάποιου»;

Α. Άγκαθα Κρίστι
Β. Χένινγκ Μάνκελ
Γ. Κάριν Σλότερ

20. Μείζων μυθιστοριογράφος ιστορικού νουάρ, δημιουργός της σειράς μπεστ σέλερ Germania. Πρωταγωνιστής των βιβλίων του είναι ο...

Α. Επιθεωρητής Μπίλχαρντ
Β. Επιθεωρητής Οπενχάιμερ
Γ. Επιθεωρητής Μουνκ

1 έως 7 σωστές απαντήσεις: Επιθεωρητής Κλουζώ
Καλό το διάβασμα, αλλά προτιμάς τη ζωή. Σεβαστό. Αν κάποτε θελήσεις να εντρυφήσεις στην αστυνομική λογοτεχνία, συγκράτησε τα ονόματα και τους τίτλους αυτού του κουίζ.

Έως 14 σωστές απαντήσεις: Επιθεωρητής Σαΐνης
Το δίχως άλλο, ξέρεις από αστυνομικό. Μόνο που οι γνώσεις σου είναι χαοτικότερες από τόπο εγκλήματος. Οι αστείρευτοι χυμοί της νουάρ κουλτούρας σε περιμένουν να τους ανακαλύψεις σε βάθος.

Έως 20 σωστές απαντήσεις: True Detective
Υπάρχουν και άλλα σημαντικά πράγματα στη ζωή εκτός από το διάβασμα... αλλά όχι πολλά. Το νουάρ σού μιλά στο μυαλό και στις αισθήσεις. Είσαι θησαυρός γνώσεων.

Σωστές απαντήσεις:
1Β, 2Α, 3Γ, 4Β, 5Γ, 6Β, 7Α, 8Γ, 9Α, 10Γ, 11Γ, 12Β, 13Α, 14Α, 15Γ, 16Β, 17Α, 18Γ, 19Α, 20Β

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΜΥΑΛΑ

Ένα συναρπαστικό αφήγημα για το τρέξιμο και το νόημα της ζωής.

«Αφού μπορώ εγώ, μπορείς κι εσύ».

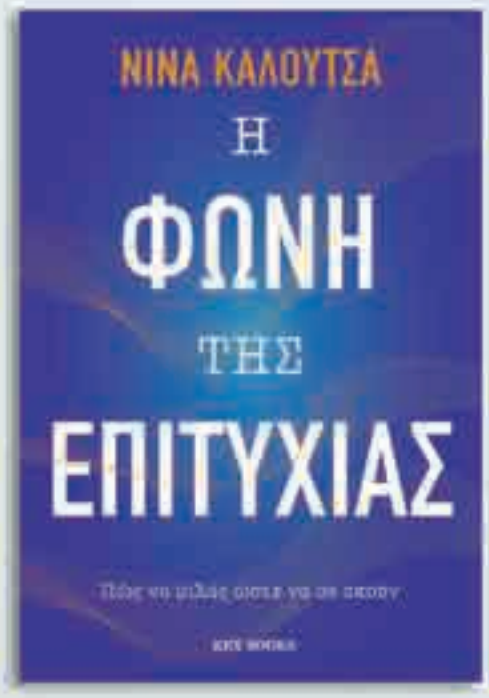

Ενδυνάμωσε τη φωνή σου, ενδυνάμωσε τον εαυτό σου!

«Ποτέ μην αφήνεις τις συνθήκες να καθορίζουν το αποτέλεσμα».

BOOK LOVERS

Η βιβλιοθήκη του χειμώνα!

Όλα όσα θα διαβάσεις όταν έξω θα λυσσομανάει

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

Ελληνική λογοτεχνία

Το Πέτρινο 8, Μιχάλης Φακίνος, Καστανιώτης

Ένας τόπος, οι τρεις μόνιμοι κάτοικοί του και ένας ολόκληρος αιώνας. Στο Πέτρινο 8 μια χελώνα που θέλει να διασχίσει ένα γκρεμισμένο γεφύρι, ένας αετός που επίμονα διαγράφει οχτάρια στον αέρα κι ένα φίδι που ισχυρίζεται πως ήταν ο Όφις που έδωσε το μήλο στην Εύα παρακολουθούν τις αλλαγές και τους επισκέπτες που φέρνει ο χρόνος στο αινιγματικό αυτό μέρος. Το Πέτρινο 8 θα γκρεμίζεται, θα πυρπολείται και θα αναγεννιέται κάθε φορά από τις στάχτες του, για να φιλοξενήσει ολόκληρο τον προηγούμενο αιώνα, την Ιστορία, τις ιστορίες μας, τις μέρες που ακόμα δεν είδαμε.

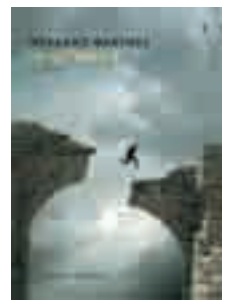

Χρονογραφίες, Γιώργος Δουατζής, Κάκτος

Μία συλλογή σημειώσεων ημερολογίου του συγγραφέα, όπου ενυπάρχει και ένας φανταστικός διάλογος με τον Αλμπέρ Καμύ. Κάθε σημείωση, σταχυολογημένη από δεκάδες μικρά σημειωματάρια, είναι αποτέλεσμα μια στιγμιαίας έκλαμψης, μιας αντίδρασης σε κάθε λογής ερεθίσματα. Οι σημειώσεις αυτές, εν είδει αφορισμών, συνθέτουν ένα πολυδιάστατο μωσαϊκό σκέψεων για τη ζωή, τη δημιουργία, τον έρωτα, τον θάνατο, τη μοναξιά, την κοινωνία, την πολιτική, την τεχνολογία, την τέχνη, την ποίηση, την ανάγνωση, την κριτική κ.ά. Το έργο αυτό έχει χαρακτηριστεί ως το απόσταγμα της πολύχρονης θητείας του συγγραφέα στην ποίηση και την πεζογραφία, ενώ η δομή του επιτρέπει και την αποσπασματική ανάγνωση.

Ο Τζίμης στην Κυψέλη, Χ. Α. Χωμενίδης, Πατάκης

Ο Τζίμης Παπιδάκης είναι ένας ανα-

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΜΑΞΙΜ ΒΙΓΙΟΜ

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΤΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΑΣ

ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΟΥ

Τα κόκκινα τετράδια της Κομμούνας του Μαξίμ Βιγιόμ αποτελούν ένα ιστορικής σημασίας ντοκουμέντο, που για πρώτη φορά κυκλοφορεί στην Ελλάδα από τη Σύγχρονη Εποχή, καθώς μέσα από την αφήγηση-μαρτυρία του συγγραφέα έρχονται στο φως στοιχεία για το επαναστατικό έργο των Κομμουνάρων.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΚΟΜΜΟΥΝΑ

Οι γελοιογράφοι της περιόδου της Παρισινής Κομμούνας αποκαλύπτουν την κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα της εποχής, ενώ παρεμβαίνουν με το έργο τους στην ιδεολογική και πολιτική πάλη εκείνων των ημερών, σατιρίζοντας έντονα τη γαλλική αστική τάξη.

ΔΟΚΙΜΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ

ΚΚΕ

1949-1967 Γ1 Τομος

Ο Γ1 Τόμος του Δοκιμίου Ιστορίας του ΚΚΕ απευθύνεται στην ίδια την εργατική τάξη, στους πρωτοπόρους νέους και νέες εργατικής και λαϊκής καταγωγής, στους συνειδητούς επιστήμονες, γιατί επιστήμη σημαίνει αλήθεια, γιατί αλήθεια για την κοινωνική πρόοδο σημαίνει σοσιαλιστική-κομμουνιστική προοπτική.

Ε.Α. ΚΟΣΜΙΝΣΚΙ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

Η αξία της έκδοσης *Ιστορία του Μεσαίωνα* έγκειται στο ότι δίνει στον αναγνώστη την πρώτη ενιαία ιστορική γνώση, βοηθώντας τον να καταναήσει τον προσδιορισμό και τη θέση των τάξεων στη μακραίωνη περίοδο του Μεσαίωνα, ν' αντιληφθεί την ταξική πάλη που κρύβεται πίσω από πολεμικές συγκρούσεις.

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΠΟΔΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ «ΠΡΑΣΙΝΟΥ NEW DEAL»

Επιμέλεια: ΤΜΗΜΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ

Τα υλικά της Ημερίδος της ΚΕ του ΚΚΕ, που περιλαμβάνει η παρούσα έκδοση, αναδεικνύουν τον υπακρίτικό χαρακτήρα των διακηρύξεων της αστικής πολιτικής της «πράσινης μετάβασης» σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και, παράλληλα, τεκμηριώνουν την υπεροχή της κοινωνικής ιδιοκτησίας, του σοσιαλισμού για τη διασφάλιση μίας ισόρροπης σχέσης του ανθρώπου με τη φύση, του περιβάλλοντος με τη βιομηχανική και την κοινωνική δραστηριότητα.

Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΣΕΙΡΑ: ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Επιμέλεια: Ιδεολογική Επιτροπή & Τμήμα Δικαιοσύνης της ΚΕ του ΚΚΕ

Η Σύγχρονη Εποχή, στο πλαίσιο της μαρξιστικής έρευνας, εγκαινιάζει μια νέα σειρά εκδόσεων που αφορούν το αστικό και σοσιαλιστικό Δίκαιο. Με την παρούσα έκδοση αναδεικνύει το ταξικό περιεχόμενο του αστικού Συντάγματος και το ρόλο του στην εδραίωση κι ενίσχυση της δικτατορίας του κεφαλαίου.

sep.gr

E-SHOP

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ:

ΑΘΗΝΑ, Μουροκορδάτου 3, τηλ.: 2103829835

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Πλάτωνος 7, τηλ.: 2310 283810

ΠΑΤΡΑ, Κανακάρη 159, τηλ.: 2610 222804

Ξεφυλλίζοντας το επόμενο βιβλίο σου

Κοινωνικό μυθιστόρημα
Sophie Mackintosh
Ο μπλε κλήρος
Ένα δυστοπικό μυθιστόρημα για τη γυναικεία φύση και τον ρόλο των κοινωνικών προσδοκιών.

Θρίλερ
Silvia Moreno-Garcia
Mexican Gothic
Μια προκλητική, ηλεκτρισμένη ιστορία τρόμου στο Μεξικό του '50
Παγκόσμιο Best Seller

Κοινωνικό μυθιστόρημα
Avni Doshi
Καμένη Ζάχαρη
Μία ιστορία αγάπης και προδοσίας. Όχι μεταξύ εραστών, αλλά μεταξύ μάνας και κόρης.

Φαντασίας
Francis Stevens
Οι κεφαλές του Κέρβερου
Ένα από τα πρώτα βιβλία που εδραίωσε τη δυστοπική μυθοπλασία ως είδος.

Αληθινή ιστορία
Raynor Winn
Το μονοπάτι του Αλατιού
Μια αληθινή ιστορία-ύμνος στη ζωή και στη θεραπευτική δύναμη της φύσης.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΑΞΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΣΟΥ
www.klidarithmos.gr

BOOK LOVERS

λογικός άνθρωπος σε ένα ψηφιακό σύμπαν. Στο πρόσωπό του οι επερχόμενες γενιές παίρνουν αιματηρή εκδίκηση από τις προηγούμενες. Κανείς δικός του δεν μπορεί να τον προστατεύσει. Ούτε η δεκαεννιάχρονη κόρη του, που ανήκει στο μέλλον. Ούτε καν η Κυψέλη, που από πατρίδα του μεταμορφώνεται σε έναν άξενο για εκείνον τόπο. Ο Τζίμης στην Κυψέλη είναι το ρέκβιεμ όσων ανεπαισθήτως μένουν πίσω, σε έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία. Η επί του φοβερού βήματος απολογία ενός καλού ανθρώπου που απλώς τον ξεπερνάει η εποχή.

Ζωές στο αντίθετο ρεύμα, Γιώργος Αγγελίδης, Bell
Πιστεύεις στις συμπτώσεις; Οι επιλογές που κάνεις είναι αποκλειστικά δικές σου ή καθοδηγούνται έμμεσα από γεγονότα που έχουν επηρεάσει τον χαρακτήρα σου; Και η τύχη; Ναι, η τύχη. Ίσως αυτή να είναι η πιο κατάλληλη λέξη για να περιγράψεις τον τρόπο που ορισμένες φορές οι επιλογές διαφορετικών ανθρώπων συνδέονται. Και κάπως έτσι οι ζωές που μέχρι πρότινος κινούνταν στο αντίθετο ρεύμα, ξαφνικά αλλάζουν κατεύθυνση. Συντονίζονται. Και κάποια στιγμή συναντιούνται. Όπως θα συναντηθούν οι ζωές τριών γυναικών σε αυτό το κοινωνικό μυθιστόρημα.

Μπλε ήλιος, Διονύσης Μαρίνος, Μεταίχμιο
Η Μαριάννα, μια γυναίκα ώριμη, βιώνει έναν ισχυρό κλονισμό. Ο άντρας της, ο Γεράσιμος, νοσηλεύεται για μέρες στη ΜΕΘ έπειτα από εγκεφαλικό. Οι πιθανότητες να ζήσει είναι ελάχιστες. Η Μαριάννα κάνει μια πλήρη αναθεώρηση του παρελθόντος της, τη στιγμή που το παρόν της αναφλέγεται από την παρουσία του Ιάσονα, ενός νεαρότερου συγγραφέα που βρήκε τον άντρα της να κείτεται στον δρόμο και τον μετέφερε στο νοσοκομείο. Θα μπορούσε να δημιουργηθεί μια σχέση μεταξύ τους ή είναι πια πολύ αργά για αγάπη; Ένα μυθιστόρημα για τις σύγχρονες σχέσεις, την ελπίδα, την ανθρώπινη ζεστασιά, την αγάπη.

Μισό παιδί, Αύγουστος Κορτώ, Πατάκης
Ο Αντώνης Ράπτης, δεκαεφτά χρονώ αγόρι, αιματοκύλισε το Χρυσοδέντρι: μπήκε στην τάξη του σχολείου μ' ένα κλεμμένο πολυβόλο, σκότωσε τον δάσκαλο κι όλους σχεδόν τους φίλους του, κι έπειτα αυτοπυρπολήθηκε. Το μακελειό συντάραξε το ακριτικό χωριουδάκι, αλλά η αστυνομία έκλεισε τον φάκελο εν τάχει: τι συνέβη ήταν φως φανάρι, άλλο ένα πειραγμένο σκατόπαιδο που, με αφορμή μια ερωτική απογοήτευση, έκανε τη ζήλια του φονικό όπλο. Ο Φίλιππος Σέξτος, συλλέκτης μαρτυριών κι ερασιτέχνης γραφιάς, ταξιδεύει στο χαροκαμένο Χρυσοδέντρι. Ποιος σκότωσε πρώτος και ποιο θύμα ξεχάστηκε; Ένα σκοτεινό παραμύθι που σου κλέβει την ανάσα.

Πέντε ιτιές, Δόμνα Κατσαμάκη, Σύγχρονη Εποχή
Αγάπη. Έρωτας. Μοναξιά. Φιλία. Σχέσεις των ανθρώπων που δοκιμάζονται σε αυτήν την άσπλαχνη πόλη με τις τόσες πολλές μεταμφιέσεις. Η δεξίωση του πλούσιου κύριου Μπράιτ και ο παλιός ερειπωμένος ανεμόμυλος του «Βλαμμένου». Και έπειτα, εκείνος ο άντρας με τις χρυσές επωμίδες, που ένα καράβι μαστόρευε. Μια «Ελισσώ» και η άλλη αδερφή, η Μαρία. Οι λιμουζίνες που στάλθηκαν από πολύ μακριά για να την παραλάβουν και οι υπηρέτες με τις κόκκινες μεταξωτές λιβρέες. Και οι μεταμφιέσεις συνεχίζονταν με κάποιον ονόματι Ρομπέρτο. Και κάποιον διάσημο αστέρα του ράγκμπι, κάποιον Τζον Τροτ. Κανένας δεν έγραφε την ιστορία αυτήν. Απλά ήταν όλοι μέσα σε μια σάλα, πίνοντας τον καφέ τους.

Περί της εαυτού ψυχής, Ισίδωρος Ζουργός, Πατάκης
Στα πρώτα χρόνια της βασιλείας του Μανουήλ Α΄ Κομνηνού, σε μια ερημική ακτή της Προ-

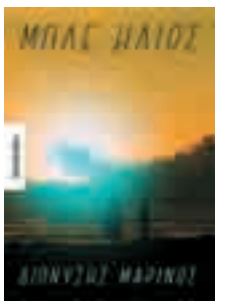

ποντίδας, ο Σταυράκιος Κλαδάς αναθυμάται τη μακρόχρονη ζωή του. Η γραφίδα του αφηγείται τη ζωή του, μια ιστορία εφηβικής μοναξιάς και χειρογράφων, μια περιδίνηση σε διανοητικά διλήμματα, διωγμούς, έρωτες και αγωνίες στην αυγή της δυναστείας των Κομνηνών στα τέλη του 11ου αιώνα. Όλη η αγωνία του ανθρώπου σε ένα βιβλίο, που δεν αφηγείται μόνο την αναζήτηση της ουράνιας βασιλείας, αλλά μνημονεύει και την επίγεια ζωή και τη χοϊκή ψυχή. Το Περί της εαυτού ψυχής είναι ένα εσωτερικό χρονικό για τον τρόπο που ένας αντιγραφέας γίνεται συγγραφέας, ένα μυθιστόρημα οικογένειας, περιπέτειας και ελευθερίας, για το άλλο Βυζάντιο.

Το ράγισμα, Ευγενία Μακαριάδη, Βακχικόν
Το ράγισμα στο παράθυρο του ήρωα, η θραύση του και συνάμα η ηθική μείωση ή ο κατακερματισμός της προσωπικότητας του ήρωα, όλα αυτά σηματοδοτούν τις βασικές έννοιες στα διηγήματα του βιβλίου: η απαξίωση του ανθρώπου από άνθρωπο, η δύσκολη επιβίωση, στην έκφραση, στον πολιτισμό, στην ελευθερία. Φοράει νυφικό και λερωμένο τούλινο πέπλο. Το νυφικό κρέμεται επάνω της γερασμένο, όπως εκείνο της Μις Χάβισαμ. Το χρώμα του –ιβουάρ το λέει– είναι βρόμικο άσπρο. Πολλές μικρές τρύπες φθοράς στη φούστα και δυο μεγάλες στο μπούστο. Το χαϊδεύει και μιλάει με ασθματική φωνή: «Είναι απόλαυση να το αγγίζεις. Μεταξωτό σατέν, λεπτεπίλεπτο. Θα το ξηλώσω και θα φτιάξω ένα ντραπέ φόρεμα. Εξαιρετική ιδέα, δεν βρίσκεις;».

Το λευκό δωμάτιο, Αλέξης Σταμάτης, Καστανιώτης
Στο Λευκό Δωμάτιο οι χαρακτήρες και οι ρόλοι μεταφέρονται σ' ένα καταφύγιο-κάστρο, στην αχανή πανσιόν της αινιγματικής κυρίας Φλόρας. Εκεί η Έντα Γκάμπλερ θα συνομιλήσει με άλλα θρυλικά πρόσωπα, που θα συγκρουστούν και θα ομονοήσουν για τις δυνάμεις και τις αδυναμίες της ύπαρξης, τις αναταράξεις και τις ανατροπές της ζωής. Ένα λογοτεχνικό θρίλερ όπου η αγωνία εξαρτάται από την ανάγκη της κεντρικής ηρωίδας ν' αποκτήσει έναν πραγματικό εαυτό, να ζήσει, να ερωτευτεί, να υπάρξει ως οντότητα. Σ' έναν κόσμο όπου κυριαρχεί το επινοημένο, πόσο δύσκολο είναι ν' αποδράσει το αληθινό;

Βατσ'νιές, Στέργιος Χατζηκυριακίδης, Δίαυλος
Άλλοτε ζουμ ιν, άλλοτε ζουμ άουτ. Στα νότια Βαλκάνια γενικότερα, σε νομούς, πόλεις, χωριά, κεφαλοχώρια, βατσινιές και λάσπη ειδικότερα. 10 στιγμιότυπα μη τουριστικά, ντόπια, τοπικιστικά, από αυτά που, αν δεν είχαν συμβεί, θα έπρεπε να τα εφεύρουμε για να περνάει η ώρα, όταν η τελευταία αρνείται να περάσει και έξω έχει συννεφιά, οι πόρτες παραμένουν κλειστές και το μαγαζί, αν και έχει τζαμαρία, δεν φαίνεται από έξω, γιατί τα μέσα φώτα είναι τέρμα χαμηλωμένα. Πυκνές καρτ-ποστάλ με αποστολέα κάποιον άλλοτε τουρίστα και άλλοτε ντόπιο. Συχνά και τα δύο ταυτόχρονα.

Η μέρα της μαρμότας, Βασίλης Χαντζής, Βακχικόν
Πόσα ξέρουμε άραγε για τις σχέσεις ανάμεσα σε δύο ανθρώπους σήμερα; Πόσα από αυτά έχουμε ξεχάσει και πόσα δεν μάθαμε ποτέ; Άνθρωποι που πλέον δεν νιώθουν, φοβούνται και έτσι ζουν απομονωμένα στο σκοτάδι της δικής τους φυλακής για να μην πονέσουν. Ένα βιβλίο που δεν έχει σκοπό να θίξει κανέναν γιατί απλά είναι το δικό μου πρίσμα, που μπορεί να είναι και εσφαλμένο, αλλά ποιος μπορεί να πει με βεβαιότητα; Ο Βασίλης Χαντζής μιλάει για όλους μας, γι' αυτά που κανείς δεν μας έμαθε και γι' αυτά που αγνοούμε. Για την ομορφιά της αγάπης και του «δίνομαι», γι' αυτά που πολεμούσαμε και που ακόμα πολεμάμε, αλλά που ποτέ δεν εκτιμήσαμε.

Στο κεφάλι μου, Μιχάλης Σκολιανός, Βακχικόν
Με κοιτάζει; Είμαι σίγουρος ότι με κοιτάζει. Μα είναι δυνατόν μια τόσο ωραία κοπέλα να κοιτάζει εμένα; Μήπως δεν είναι τόσο ωραία; Τη βλέπω ωραία επειδή είμαι μεθυσμένος; Και αν όμως όντως είναι ωραία; Όπως μου φαίνεται αυτήν τη στιγμή; Πρέπει να πάω να της μιλήσω. Πότε θα έχω ξανά την ευκαιρία να κάνω κάτι με μια τόσο ωραία κοπέλα; Και γιατί να μην έχω ξανά ευκαιρία; Αυτή η έλλειψη αυτοεκτίμησής μου… Ένας νεαρός άντρας 30 χρονών, μεθυσμένος σε ένα μπαρ, προσπαθεί να πείσει τον εαυτό του να πάει να μιλήσει σε μια κοπέλα που (νομίζει) ότι τον κοιτάζει. Μια νουβέλα για την προσπάθεια του σύγχρονου ανθρώπου να βρει τη θέση του σε έναν απρόσωπο κόσμο, μα κυρίως ένα βιβλίο για την απώλεια και την αναζήτηση της αγάπης ως υπαρξιακή ανάγκη.

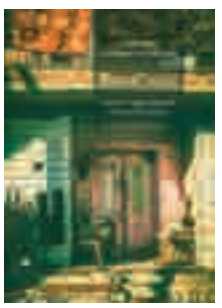

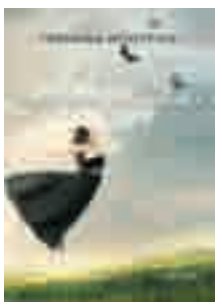

Εισαγωγή στη μέρα, Θάνος Σταθόπουλος, Ίκαρος
Στο όγδοο βιβλίο του, ο Θάνος Σταθόπουλος συνεχίζει την περιήγησή του στις συντεταγμένες του αρχείου, που περιέχει τα στοιχεία της προσωπικής μυθολογίας και της κατακερματισμένης αυτοβιογραφίας. Πεζόμορφα κείμενα, σημειώσεις, παραθέματα, αναγνώσεις, αναφορές, επισημάνσεις, ίχνη, θραύσματα για την τύχη της μέρας, τη στιγμή και τη διάρκεια, το χρόνο, τον εαυτό και την ανθρώπινη κατάσταση – ένας παροξυσμός για την αιωνιότητα και την τελάντωση της μέρας.

Ο δρόμος της πεταλούδας, Γερακίνα Μπουρίκα, Κάκτος
Μάρτιος του '81. Στον σιδηροδρομικό σταθμό του Ρέντη, ένα εγκαταλειμμένο βαγόνι γίνεται το λίκνο της αναγέννησης της δεκαεξάχρονης Μαρουσώς που, κατατρεγμένη από το αιματοβαμμένο παρελθόν της, βρίσκει καταφύγιο στη σκοτεινή αγκαλιά του. Ένας βιασμός, τρεις θάνατοι, ένας ανεκπλήρωτος έρωτας, μια μόνιμη φυγή και μια θετή κόρη, που παίρνει τη θέση ενός πραγματικού γιου, συνθέτουν το παζλ της ταραγμένης ζωής ενός κοριτσιού που βαδίζει θαρραλέα μέσα στα σκοτάδια της ψυ-

BOOK LOVERS

χής της, ψάχνοντας να βρει τον δικό της δρόμο προς το φως.

The goodbye book, Λένα Λουκαΐτου, Καστανιώτης
Δέκα άνθρωποι διαφορετικών ηλικιών από διαφορετικά υπόβαθρα και κοινωνικά στρώματα με διαφορετικά ζητήματα παλεύουν να λύσουν τα προβλήματά τους. Τι το κοινό έχουν αυτά τα δέκα άτομα; Επισκέπτονται κάθε εβδομάδα την ίδια ψυχολόγο και συζητούν μαζί της, ψάχνοντας λύσεις, συμβουλές και αναζητώντας την αυτογνωσία, αλλά κάποια στιγμή όλα αυτά φτάνουν σε ένα τέλος. Η ψυχολόγος διαγιγνώσκεται με ανίατη ασθένεια, ενημερώνει τους πελάτες της και καταλήγουν σε ένα είδος αποχαιρετισμού. Οι αποχαιρετισμοί αυτοί είναι τόσο διαφορετικοί όσο οι άνθρωποι, οι χαρακτήρες και οι ιστορίες τους.

Ξένη Λογοτεχνία

Το πνεύμα των γονιών μου εξακολουθεί να ανυψώνεται μέσα στη βροχή, Patricio Pron, μτφ. Μαρία Παλαιολόγου, Ίκαρος
Ένας νεαρός συγγραφέας επιστρέφει στην Αργεντινή για να αποχαιρετήσει τον ετοιμοθάνατο πατέρα του. Στο σπίτι των γονιών του, βρίσκει έγγραφα, χάρτες, φωτογραφίες… και ανακαλύπτει την άγνωστη ιστορία της οικογένειάς του, καθώς και το εμμονικό ενδιαφέρον του πατέρα του σχετικά με την περίεργη εξαφάνιση ενός άνδρα. Ξαφνικά, έρχεται αντιμέτωπος με τα φαντάσματα του σκοτεινού πολιτικού παρελθόντος της Αργεντινής και με τις αναμνήσεις της οικογένειάς του από την αντίσταση ενάντια στο καταπιεστικό στρατιωτικό καθεστώς.

Το ημερολόγιο ενός κλέφτη, Jean Genet, μτφ. Ρίτα Κολαΐτη, Μεταίχμιο
Το ημερολόγιο ενός κλέφτη είναι ένα κείμενο αυτοβιογραφικό. Ωμό, άγριο, διαστροφικό, άκρως ερωτικό, βαθιά ποιητικό, σκιαγραφεί έναν κόσμο που μας τρομάζει και μας σαγηνεύει συνάμα. Ο Ζενέ γνωρίζει πολύ καλά το κάτεργο, τους φονιάδες, τους κλέφτες, την απαγορευμένη λαγνεία, το πάθος που φουντώνει (και κατατρώει και τον ίδιον)… Υπάρχει και το παρελθόν που τον στοιχειώνει: η εκπόρνευση σε δημόσια ουρητήρια για πενταροδεκάρες, ο φόνος που διαπράττει, η ζωή του ως άστεγος και ρακένδυτος, οι φυλακές… Παρουσιάζει το Κακό σκληρό και ωμό, όπως είναι, και, την ίδια στιγμή, το εξιδανικεύει ως ύψιστο μέσο άντλησης της ηδονής.

Το Χάδι του Αγγέλου, Carmella, Bell
Το Χάδι του Αγγέλου είναι η ιστορία της Λάουρας Μπατίστα και του Ντάνιελ Μπορν. Η ιστορία μιας κακοποιημένης και παγιδευμένης στις πληγές του παρελθόντος γυναίκας, που θα βρει στο πρόσωπο ενός διάσημου, αλλά απόμακρου και σκοτεινού, σκηνοθέτη όχι μόνο τον ήρωα του καινούργιου της βιβλίου, αλλά και τον άντρα που θα κάνει τα πάντα για να την βγάλει από το παραμυθένιο περιβάλλον που δημιούργησε η ίδια για την προστασία της. Βιβλίο αφιερωμένο στις γυναίκες που έχουν πληγωθεί βαθιά στα παιδικά τους χρόνια και πολέμησαν σκληρά για να ξεπεράσουν τις δυσκολίες. Πάντα, κάπου, βρίσκουμε την ελπίδα, και τότε αλλάζουμε τον ρου της ιστορίας μας…

Ο ρεαλισμός των Sous, Αλέξανδος Βαλσαμής, Σύγχρονη Εποχή
Μέσα από τις ρεαλιστικές, αλλά ταυτόχρονα και σουρεαλιστικές ιστορίες της συλλογής, ο Αλέξανδρος Βαλσαμής στήνει ένα πολύχρωμο παζλ, παρουσιάζοντας κυνικά και με δηκτικό τρόπο «παράλογες» εικόνες του σήμερα. Ήρωες και αντιήρωες μιας σύνθετης καθημερινότητας έρχονται αντιμέτωποι με απρόσμενες καταστάσεις, καθρεφτίζοντας ενδεχομένως τις ζωές μας. Τα βιώματα των από κάτω και η αντικειμενική πραγματικότητα της κοινωνίας της εκμετάλλευσης συγκροτούν τον ρεαλισμό των sous.

Barracoon - Η ιστορία του τελευταίου σκλάβου, Zora Neale Hurston, μτφ. Αντώνης Καλοκύρης, Παπαδόπουλος
Έπρεπε να περάσουν 90 χρόνια για να τολμήσει κάποιος να εκδώσει στην Αμερική την προσωπική μαρτυρία του Κούτζο Λούις, του τελευταίου, το 1931, εν ζωή σκλάβου που μεταφέρθηκε από την Αφρική στις ΗΠΑ. Μεταξύ 1927 και 1931 η ανθρωπολόγος Ζόρα Νιλ Χέρστον ταξίδεψε στην Αλαμπάμα για να μιλήσει με τον 90χρονο Κούτζο Λούις, που μοιράστηκε τις αναμνήσεις του από την τραγωδία της αιχμαλώτισής του και από την παραμονή του στα barracoon, τους ειδικούς στρατώνες όπου οι δουλέμποροι φυλάκιζαν τους μαύρους σκλάβους πριν τους στοιβάξουν σαν άψυχα τσουβάλια στα αμπάρια των πλοίων τους.

Βάρβαροι, Alessandro Barbero, Historical Quest
«Ένας κόσμος που θεωρείται ευκατάστατος και πολιτισμένος και χαρακτηρίζεται από ανισότητες και ανισορροπίες στο εσωτερικό του, αλλά διαθέτει μια σταθερή διοίκηση και μια ολοκληρωμένη οικονομία. Στο εξωτερικό λαοί που είναι αναγκασμένοι να επιβιώνουν με ανεπαρκείς πόρους και απειλούνται από την πείνα και τον πόλεμο, οι οποίοι όλο και συχνότερα ζητούν να μπουν». Θα μπορούσε να είναι μια περιγραφή του κόσμου μας, όμως είναι η κατάσταση στην οποία βρέθηκε επί αιώνες η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία έναντι των βαρβάρων. Για πολύ καιρό η διαχείριση της ροής λαών διαμέσου των συνόρων της Αυτοκρατορίας παρήγαγε μια ασταθή αλλά λειτουργική ισορροπία, που εξασφάλισε στους Ρωμαίους ανθρώπους για τον στρατό και την καλλιέργεια των χωραφιών, με αντάλ-

λαγμα την αφομοίωσή τους στο μεγαλύτερο κράτος του πλανήτη. Επίκαιρο ως εκεί που δεν παίρνει!

Το αόρατο μισό, Brit Bennett, μτφ. Κάλλια Παπαδάκη, Παπαδόπουλος
Η Brit Bennett υφαίνει μια οικογενειακή ιστορία στην Αμερική των δεκαετιών 1950-1990, που μιλάει για τις επιθυμίες, τις προσδοκίες και τις αποφάσεις που μας φέρνουν σε σύγκρουση με την καταγωγή μας. Οι δίδυμες αδελφές Βίνις μεγαλώνουν σε μια μικρή, συντηρητική κωμόπολη ανοιχτόχρωμων μαύρων στον αμερικανικό Νότο και το μέλλον τους είναι προδιαγεγραμμένο: οφείλουν να παντρευτούν έναν εξίσου ανοιχτόχρωμο μαύρο και να ζήσουν αξιοπρεπώς μες στη φτώχεια. Όμως, οι αδελφές το σκάνε στα δεκαέξι τους στη Νέα Ορλεάνη – κι εκεί οι πορείες τους αποκλίνουν. Τις βεβαιότητές τους θα τις ανατρέψει η επόμενη γενιά, οι κόρες τους, και τότε θα αναγκαστούν για μια ακόμη φορά να επιλέξουν: ποια ζωή στ' αλήθεια θέλουν, ποια ζωή μπορούν ν' αντέξουν;

Γυναίκες, Λαίδες, Έμποροι & Ιππότες - Έξι μεσαιωνικές ιστορίες, Alessandro Barbero, Historical Quest
Είναι δυνατόν να συναντήσουμε άνδρες και γυναίκες του Μεσαίωνα, να τους ακούσουμε να μιλούν για πολύ και να μάθουμε να τους γνωρίζουμε; Είναι η περίπτωση των πέντε από τα έξι πρόσωπα της ιστορίας μας. Για την έκτη, τη Ζαν ντ' Αρκ, που ήταν αναλφάβητη ή σχεδόν, διαθέτουμε εξίσου τα λόγια της, χάρη στη δίκη της οποίας υπήρξε θύμα και πρωταγωνίστρια. Ο διακεκριμένος Ιταλός ακαδημαϊκός Alessandro Barbero μας ανοίγει ένα παράθυρο στον μυστηριώδη κόσμο του Μεσαίωνα, με τον οποίο σήμερα έχουμε αρκετά κοινά αλλά και πολλές διαφορές. Πρόκειται για το δεύτερο βιβλίο του Ιταλού ιστορικού και συγγραφέα που μεταφράστηκε στα ελληνικά.

Η τριλογία των Λήμαν, Stefano Massini, Δίαυλος
Η ιστορία αρχίζει σε μια προβλήτα του λιμανιού της Νέας Υόρκης, όταν ένας νεαρός Γερμανοεβραίος μετανάστης αναπνέει βαθιά τον ενθουσιασμό της άφιξής του. Οξύνους και ορθολογιστής, ο Χένρι Λήμαν μετακινείται στον Νότο των Ηνωμένων Πολιτειών, ανοίγοντας ένα κατάστημα υφασμάτων. Αλλά το βαμβάκι που παράγουν οι σκλάβοι στις φυτείες είναι μόνο η πρώτη δοκιμασία της εμπορικής ευφυΐας που λέγεται Λήμαν Μπράδερς (διότι στο μεταξύ κοντά στον Χένρι έχουν έρθει και τα αδέλφια του Εμάνουελ και Μάγιερ)...

Το παπαγαλάκι, Μαρί-Χελίν Μπερτίνο, Κάκτος
Την εβδομάδα του γάμου της, επισκέπτεται τη νύφη ένα πουλί, στο οποίο αναγνωρίζει τη νεκρή γιαγιά της – είναι ένα παπαγαλάκι. Και της λέει να μην παντρευτεί και να πάει να βρει τον αδερφό της. Ένα μυθιστόρημα που ανταποκρίνεται στην ταραχώδη σύγχυση του να γίνεις γυναίκα σήμερα, ρωτά και αρχίζει να απαντά στις βασικές ερωτήσεις: Πώς μας κάνουν οι αναμνήσεις, μας κλείνουν σε κλουβί και μας ελευθερώνουν; Πώς τιμούμε τις εμπειρίες μας και συνεχίζουμε να γινόμαστε οι πιο δυνατοί, αληθινοί μας εαυτοί; Για ποιον είμαστε υπεύθυνοι, τι οφείλουμε και πώς τους επιτρέπουμε να αλλάξουν;

Οι κόρες, Alex Michaelides, μτφ. Κλαίρη Παπαμιχαήλ, Διόπτρα
Η Μαριάννα είναι σίγουρη ότι ο Έντουαρντ Φόσκα είναι δολοφόνος, όμως δεν μπορεί να τον αγγίξει κανείς. Όμορφος και χαρισματικός, διδάσκει στο Πανεπιστήμιο του Κέμπριτζ και λατρεύεται από όλους – ειδικά από μια κλειστή ομάδα ευνοούμενων φοιτητριών, τις Κόρες. Η Μαριάννα αποκτά εμμονή με τις Κόρες, όταν ένα από τα μέλη τους βρίσκεται δολοφονημένο στο Κέμπριτζ. Και δεν θα αργήσει να υποπτευθεί πως πίσω από την ειδυλλιακή ομορφιά των μεσαιωνικών κτιρίων και τις αρχαίες παραδόσεις κρύβεται κάτι απειλητικό. Από τον συγγραφέα του παγκόσμιου best seller «Η σιωπηλή ασθενής».

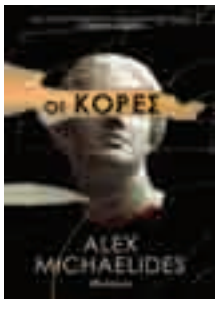

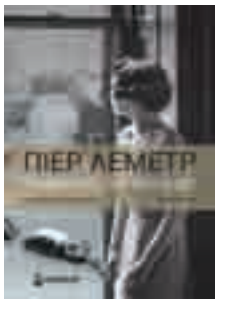

Ο καθρέφτης των δεινών μας, Πιερ Λεμέτρ, μτφ. Έφη Κορομηλά, Μίνωας
Στο ιστορικό αυτό μυθιστόρημα του Λεμέτρ, τα γερμανικά στρατεύματα προελαύνουν τον Απρίλιο του 1940 προς το Παρίσι, ο γαλλικός στρατός βρίσκεται σε άτακτη υποχώρηση και εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι τρέπονται σε φυγή, χωρίς τρόφιμα, χωρίς νερό, χωρίς βενζίνη για τα αυτοκίνητά τους, αναζητώντας κάποιο ασφαλές μέρος. Καθώς ολόκληρη η Γαλλία καταλαμβάνεται από τον πανικό της εξόδου και βουλιάζει στο χάος, μέσα από το σκηνικό του πολέμου αναδύονται ήρωες και δειλοί, ψεύτες και απατεώνες, αλλά και άνθρωποι με ειλικρινή αισθήματα, υψηλές αξίες και καλές προθέσεις.

Έρωτας με χάρτινα φτερά, Raphaëlle Giordano, μτφ. Γιάννα Σκαρβέλη, Ελληνικά Γράμματα
Υπάρχουν μέρες που μπορούν να αλλάξουν τη ζωή μας για πάντα και μια τέτοια μέρα η Μέρεντιθ αποφασίζει να ξεκινήσει ένα «Love Tour», μια θεατρική τουρνέ ως ανερχόμενη ηθοποιός από πόλη σε πόλη, αλλά και μια περιοδεία από σταθμό σε σταθμό των συναισθημάτων, των φόβων, των προσδοκιών, των οδυνηρών και των →

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Περί της εαυτού ψυχής
ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΖΟΥΡΓΟΣ
Η περιπετειώδης ζωή ενός αντιγραφέα χειρογράφων στην εποχή των Κομνηνών. Ένα εσωτερικό χρονικό για τον τρόπο που ένας αντιγραφέας γίνεται συγγραφέας, ένα μυθιστόρημα οικογένειας, περιπέτειας και ελευθερίας, για το άλλο Βυζάντιο.

Ουρανός απ' άλλους τόπους
ΣΩΤΗΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Μια σχεδόν εκατόχρονη γυναίκα από την Ήπειρο. Δεν της φτάνει -κατά τα λόγια της- ο ουρανός για χαρτί, θέλει ουρανούς κι απ' άλλους τόπους. Πολλές φορές έχεις την αίσθηση πως τη γλώσσα της την κινεί ουράνιος υποβολέας.

Ο Τζίμης στην Κυψέλη
Χ.Α. ΧΩΜΕΝΙΔΗΣ
«... Ιδού λοιπόν η αμαρτία μου. Πως βρίσκω την απόλαυση στα πιο απλά. Στα πιο απτά. Πως πιτσιρίκας -το ορφανό της θυρωρίνας-, αντί να μιζεριάζω, να βαρυγκωμάω, να επωάζεται μέσα μου φθόνος, μίσος, πηγαινοερχόμουν για τα θελήματα σφυρίζοντας».

Μισό παιδί
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΟΡΤΩ
Όταν ένα παιδί σκοτώνει άλλο παιδιά, εξακολουθεί να 'ναι παιδί; Κι όταν το αίμα χύνεται άδικα, ποια είναι η πρώτη αδικία, η ρίζα του κακού; Μια ιστορία μυστηρίου, ένα κυνηγητό για την αλήθεια. Ποιος σκότωσε πρώτος και ποια θύμα ξεκάθαρα; Ένα σκοτεινό παραμύθι που σου κλέβει την ανάσα.

Σικελικό ειδύλλιο
ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Δυτική Σικελία, 1956. Ένας βιασμός, τρεις μαφιόζικες δολοφονίες. Ο Ντε Ματέις βρίσκει τον σικελικό τρόπο θανάτου η Κοντσέττα αρνείται να συμμορφωθεί με τον σικελικό τρόπο ζωής.

ευχάριστων αναμνήσεων, των αμφιβολιών, των πεποιθήσεών της. Ένα ταξίδι στον εαυτό της που θα της δείξει ποια είναι, τι επιθυμεί και τι όχι, και πώς μπορεί να το πετύχει. Στόχος της, να ζήσει για πάντα ερωτευμένη, ευτυχισμένη, αλλά και αυτάρκης και ολοκληρωμένη ως άνθρωπος με τον Αντουάν, τον άνδρα της ζωής της.

Κυριακή της Μητέρας, Γκράχαμ Σουίφτ, μτφ. Κατερίνα Σχινά, Μίνωας

Μια ασυνήθιστα ζεστή μέρα του Μαρτίου 1924, στη γιορτή της Μητέρας, η 22χρονη Τζέιν Φέαρτσαϊλντ, καμαριέρα σε μια εξοχική έπαυλη της Αγγλίας, συναντά τον κρυφό εραστή της Πολ Σέρινγκαμ, νεαρό κληρονόμο ενός γειτονικού κτήματος. Ύστερα από έξι χρόνια σχέσης, ο Πολ πρόκειται να παντρευτεί μια γυναίκα που ταιριάζει περισσότερο στην κοινωνική του θέση και η σχέση τους πρέπει να τελειώσει. Ένα φιλοσοφικό και εξαιρετικά διεισδυτικό μυθιστόρημα για τη ζωή με την κομψή ευφυΐα και την ήρεμη αφηγηματική ζωντάνια του βραβευμένου με Booker Σουίφτ.

Mexican Gothic, Silvia Moreno-Garcia, μτφ. Έφη Τσιρώνη, Κλειδάριθμος

Το πολυαναμενόμενο bestseller της SilviaMoreno-Garcia είναι μια προκλητική, ηλεκτρισμένη ιστορία τρόμου τοποθετημένη σε μια σκοτεινή έπαυλη στο Μεξικό της δεκαετίας του '50. Η Moreno-Garcia, της οποίας η γραφή προσομοιάζει με το στιλ των Daphnedu Maurier και Guillermodel Toro, πειραματίζεται με τη φόρμα των gothic θρίλερ χτίζοντας μια στοιχειωτική αφήγηση γύρω από τους αινιγματικούς χαρακτήρες των πρωταγωνιστών. Το Mexican Gothic μετρά ήδη εκατομμύρια πωλήσεων σε όλο τον κόσμο μεταφράζεται σε 23 γλώσσες.

Πράκτορας Σόνυα, Ben Macintyre, μτφ. Γ. Ι. Μπαμπασάκης, Κλειδάριθμος

Είναι η αληθινή ιστορία της Ούρσουλας, την οποία έλεγαν και Σόνυα. Και Ρουθ. Έδρασε τον 20ό αιώνα και διαδραμάτισε κρίσιμο ρόλο στον ρου της Ιστορίας, αν και ελάχιστοι το γνώριζαν μέχρι πρόσφατα. Έζησε όχι μία, αλλά τρεις ζωές: της νοικοκυράς (ως Ούρσουλα), της κατασκόπου (ως Σόνυα), της μυθιστοριογράφου (ως Ρουθ). Μεγάλωσε τρία παιδιά, όλα από διαφορετικό πατέρα. Η Ούρσουλα Κοτσίνσκι εκπαιδεύτηκε στη Μόσχα, και έδρασε στη Μογγολία, την Πολωνία, την Ελβετία και τη Μεγάλη Βρετανία. Η ζωή της ήταν συναρπαστική και συγχρόνως γαλήνια, ενώ γύρω της αποκαλύπτονταν, φυλακίζονταν και εξοντώνονταν φίλοι, σύντροφοι και συνεργάτες της.

Η τελευταία μονομαχία, Eric Jager, μτφ.: Χρύσα Φραγκιαδάκη, Athens Bookstore Publications

Ταυτόχρονα με την παγκόσμια πρεμιέρα της ταινίας «Η τελευταία μονομαχία» κυκλοφόρησε το ομώνυμο ιστορικό θρίλερ του Eric Jager, στο οποίο βασίστηκε η επική ταινία του Ρίντλεϊ Σκοτ. Το καθηλωτικό βιβλίο του Jager περιγράφει τη συναρπαστική, αληθινή ιστορία μιας άγριας μονομαχίας που έβαλε τέλος σε όλες τις μονομαχίες στη μεσαιωνική Γαλλία. Στα μέσα του καταστροφικού Εκατονταετούς Πολέμου ανάμεσα στη Γαλλία και την Αγγλία, ο Ιωάννης Ντε Καρούζ, ένας Νορμανδός ιππότης, επιστρέφει στον τόπο του ύστερα από μια εκστρατεία στη Σκωτία και βρίσκεται αντιμέτωπος με μια άλλη θανάσιμη απειλή. Η σύζυγός του, η Μαργαρίτα, έχει κατηγορήσει τον ιπποτικό ακόλουθο Ιάκωβο Λε Γκρι για βιασμό. Ένα διχασμένο δικαστήριο διατάσσει τη διεξαγωγή μονομαχίας μεταξύ των δύο αντρών, το αποτέλεσμα της οποίας θα κρίνει και τη μοίρα της Μαργαρίτας, αφού αν ο σύζυγός της ηττηθεί, εκείνη θα θανατωθεί στην πυρά για ψεύτικη κατηγορία.

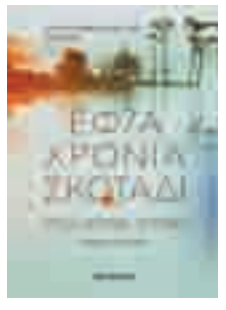

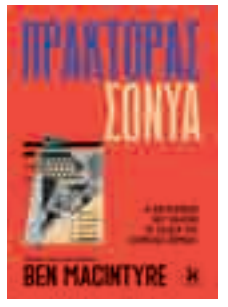

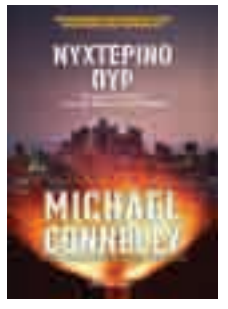

Αστυνομική Λογοτεχνία

Νυχτερινό πυρ, Michael Connely, μτφ. Χριστιάννα Σακελλαροπούλου, Διόπτρα

Στο καλύτερο αστυνομικό μυθιστόρημα των New York Times για το 2019, ο Χάρι Μπος και η ντετέκτιβ Ρενέ Μπάλαρντ συνεργάζονται στην υπόθεση φόνου που στοίχειωσε τον μέντορα εκπαιδευτή του Μπος, Τζακ Τόμσον. Τον άλυτο φόνο ενός διαταραγμένου νεαρού που ο Τόμσον είχε αναλάβει 20 χρόνια πριν. Σύντομα ο Μπος και η Μπάλαρντ θα φτάσουν σε ένα ανησυχητικό ερώτημα: Γιατί έκλεψε τον φάκελο της υπόθεσης ο Τόμσον; Επειδή ήθελε να δουλέψει πάνω στην υπόθεση μετά τη συνταξιοδότησή του ή επειδή ήθελε να βεβαιωθεί ότι δεν θα λυνόταν ποτέ;

Εφτά χρόνια σκοτάδι, You-Jeong Jeong, μτφ. Αμαλία Τζιώτη, Μεταίχμιο

Ένα κορίτσι βρίσκεται νεκρό στη λίμνη Σεριονγκ, κοντά σε ένα απόμερο χωριό της Νότιας Κορέας. Η αστυνομία ξεκινά αμέσως έρευνα. Την ίδια ώρα, τρεις άντρες –ο πατέρας του κοριτσιού, και δυο μέλη της ομάδας ασφαλείας του φράγματος της λίμνης, που όλοι έχουν από κάτι να κρύψουν για το βράδυ του θανάτου της– βρίσκονται μπλεγμένοι σε ένα περίπλοκο παιχνίδι, καθώς αγωνίζονται να αποκαλύψουν τι της συνέβη, χωρίς όμως να φανερώσουν τα δικά τους καλά κρυμμένα μυστικά. Σκοτεινό, ανατριχιαστικό και γεμάτο ανατροπές, το Εφτά χρόνια σκοτάδι είναι το καθηλωτικό ψυχολογικό θρίλερ της διεθνούς φήμης νοτιοκορεάτισσας συγγραφέα του Καλού γιου.

www.armosbooks.gr, **Fb:** armos.ekdoseis.ekdiloseis, **Insta:** armosbooks ΕΚΔΟΣΕΙΣ **ΑΡΜΟΣ**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ • ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

Θάνος Σταθόπουλος

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΕΡΑ

Patricio Pron

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΓΟΝΙΩΝ ΜΟΥ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΑΝΥΨΩΝΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΒΡΟΧΗ

Ted Chiang

ΕΚΠΝΟΗ

C. Figueres & T. Rivett-Carnac

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΠΟΥ ΕΠΙΛΕΓΟΥΜΕ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ www.ikarosbooks.gr

Το ψυχολογικό θρίλερ στα ελληνικά λέγεται BELL

ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL

www.bell.gr BELLpublishing @bell_books @bell_books

Ένας γκάνγκστερ στο Βερολίνο, Volker Kutscher, μτφ. Τάσος Ψηλογιαννόπουλος, Διόπτρα

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας της Βαϊμάρης, βρίσκεται στη λίστα best sellers του περιοδικού Spiegel και διαδραματίζεται στο Βερολίνο του 1931, όπου στον υπόκοσμο μαίνεται ένας αγώνας επικράτησης. Ο Αμερικανός γκάνγκστερ Αβραάμ Γκόλντσταϊν διαμένει στο ξενοδοχείο Excelsior και η αστυνομία έχει αναθέσει την παρακολούθησή του στον ντετέκτιβ Γκέρεον Ρατ. Καθώς εκείνος αρχίζει να βαριέται και αναλαμβάνει ιδιωτικά μια υπόθεση για λογαριασμό του, αμφιβόλου ηθικής, φίλου του Γιόχαν Μάρλοβ, βρίσκεται σύντομα στη μέση ενός πολέμου στους δρόμους του Βερολίνου.

Αγαπημένο μου Ημερολόγιο, Ξενοφών Φύτρος, Bell

Από το πρώτο του βιβλίο, Ο θεός του πολέμου (2018), ο Ξενοφών Φύτρος κατάφερε να ταράξει τα νερά της ελληνικής crime λογοτεχνίας, αφού παρουσίασε ένα καθηλωτικό μυθιστόρημα που ακροβατούσε επιδέξια ανάμεσα στο αστυνομικό και το ψυχολογικό θρίλερ. Ο συγγραφέας επιστρέφει το 2021 με το δεύτερο βιβλίο του, ένα σκοτεινό, δυστοπικό αστυνομικό θρίλερ, που διαδραματίζεται στην Αθήνα του 2031, την πρωτεύουσα μιας χώρας σε παρακμή: κοινωνία και κράτος έχουν καταρρεύσει, νόμος και ηθική είναι λέξεις χωρίς περιεχόμενο, στους δρόμους τριγυρίζουν η βία κι ο φόβος· κι ένας δολοφόνος αναζητά τα θύματά του και καταγράφει τη δράση του σε ένα ημερολόγιο που στάζει αίμα.

Ο δολοφόνος είναι νεκρός, John Verdon, μτφ. Βαγγέλης Γιαννίσης, Διόπτρα

Ο συγγραφέας του best seller «Σκέψου έναν αριθμό» επιστρέφει με ένα ακόμα μυστήριο. Η ειδυλλιακή κοινωνία του Λάρτσφιλντ συνταράσσεται, όταν ο Άνγκους Ράσελ –το πλουσιότερο και ισχυρότερο μέλος της– βρίσκεται νεκρός στην έπαυλή του στο Χάροου Χιλ. Μία προκαταρκτική ανάλυση DNA από τον τόπο του εγκλήματος παραπέμπει στον Μπίλι Τέιτ, το κακό παιδί της περιοχής, μόνο που ο Μπίλι σκοτώθηκε πέφτοντας από τη στέγη της εκκλησίας, ακριβώς την προηγουμένη του φόνου. Όταν όμως η αστυνομία σπεύδει στο νεκροτομείο, ανακαλύπτει ότι το φέρετρο του Μπίλι έχει παραβιαστεί από μέσα και το πτώμα του αγνοείται…

Αληθινές Ιστορίες

Η Χαρά του Δρομέα, Κωνσταντίνος Καρνάζης, Key Books

Είναι ο πιο φημισμένος δρομέας υπεραποστάσεων της εποχής μας, έχει τρέξει σε κάθε γωνιά του πλανήτη, υπό τις πλέον αντίξοες συνθήκες, και έχει εμπνεύσει εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον κόσμο να φορέσουν τα αθλητικά τους παπούτσια και να αρχίσουν το τρέξιμο. Η «Χαρά του Δρομέα» είναι μια περιπέτεια γεμάτη ενδορφίνες και ταυτόχρονα μια ερωτική επιστολή στο άθλημα από έναν από τους πιο ξακουστούς πρεσβευτές του. Άλλωστε, όπως δηλώνει ο ίδιος: «Οι αγώνες τελειώνουν. Το τρέξιμο είναι παντοτινό».

Μην τα παρατάς!, Μαρία Πολύζου, Key Books

Η κορυφαία Ελληνίδα μαραθωνοδρόμος όλων των εποχών είδε τη σκοτεινή πλευρά της ζωής στα παιδικά της χρόνια όταν βίωσε την κακοποίηση στον στενό οικογενειακό κύκλο της. «Σήμερα ξέρω ότι ήταν το τρέξιμο αυτό που με κράτησε ζωντανή. Τρέχοντας βρήκα τον εαυτό μου, πιάστηκα από το μόνο πράγμα που θα μπορούσε να με σώσει», λέει η ίδια. Το σίγουρο είναι ότι η ιστορία της θα σας εμπνεύσει να ζείτε με πάθος, να αντιμετωπίζετε με θάρρος κάθε δυσκολία, να ονειρεύεστε το ακατόρθωτο και να μην τα παρατάτε ποτέ.

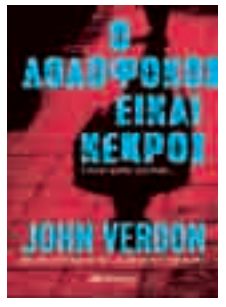

Βουνά πέρα απ' τα βουνά, Tracy Kidder, Δίαυλος

Η ζωή και το έργο του γιατρού Πολ Φάρμερ (1959-), που παλεύει να γιατρέψει τους φτωχούς όλου του κόσμου, από τον βραβευμένο με Πούλιτζερ, Tracy Kidder. Ο Jonathan Harr, συγγραφέας του «Ο χαμένος πίνακας του Καραβάτζο», είπε ότι «ο κεντρικός χαρακτήρας αυτού του θαυμάσιου βιβλίου, ένας από τους πιο προκλητικούς, ευφυείς, αστείους και γοητευτικούς χαρακτήρες που έχουν ζωντανέψει στο χαρτί, έχει ξεκινήσει έναν επικό αγώνα που θα σας μεταφέρει από τους διαδρόμους της Ιατρικής Σχολής του Χάρβαρντ σε ένα ηλιοκαμένο οροπέδιο στην Αϊτή, από τις παραγκουπόλεις του Περού στις κρύες γκρίζες φυλακές της Μόσχας. Θέλει να αλλάξει τον κόσμο. Αυτό το λαμπρό, δυνατό βιβλίο θα αλλάξει οπωσδήποτε τον τρόπο με τον οποίο τον βλέπετε».

Μίκης Θεοδωράκης, Θανάσης Λάλας, Αρμός

Ο Μίκης ήταν χριστιανός;Ήταν κομμουνιστής;Ήταν φιλοχρήματος;Ήταν αμετροεπής, φιλοεξουσιαστής, αχόρταγος, χαμαιλέοντας, ερωτομανής, κρυφο-δεξιός, μακεδονομάχος, αριστερός, Καραμανλικός, ΠΑΣΟΚ, Παπανδρεϊκός, Μητσοτακικός, ό,τι τον βολεύει;… Το βιβλίο αυτό περιέχει τον Μίκη των αντιφάσεων, είναι ένα μικρό δείγμα του τρόπου που σκεφτόταν. Και μέσα από τις λεπτομέρειές του φιλοδοξεί να μας δείξει τον τρόπο που αισθανόταν και σκεφτόταν αυτός ο μεγάλος Έλληνας!

Νίκος Κούνδουρος, Άννα Βοργία, Αρμός

Η συγγραφέας ξετυλίγει γνωστές

→

εκδόσεις επίκεντρο

Ποιο πρέπει να αναζητήσουμε τις διανοητικές και αξιακές ρίζες του πολιτικού εθνικολαϊκισμού που περιοδικά επανέρχεται στην επικαιρότητα;

Ο Ανδρέας Πανταζόπουλος «δείχνει» το πολιτισμικό κίνημα του δημοτικισμού, αλλά και την λεγόμενη «γενιά του '30» ως βασικούς πολιτισμικούς επιξεργαστές και φορείς ενός διανοητικού και πολιτισμικού εθνικολαϊκού πνεύματος που επιτρέπει στους πολιτικούς διαχειριστές του φαινομένου να αρδεύουν από αυτό και να νομιμοποιούνται μέσω αυτού.

Ο συγγραφέας αναζητεί, εντοπίζει και αναδεικνύει γνωστά και άγνωστα κείμενα των Γ. Ψυχάρη, Κ. Παλαμά, Αλ. Παπαδιαμάντη, Π. Γιαννόπουλου, Ι. Δραγούμη, Γ. Θεοτοκά, Γ. Σεφέρη, Οδ. Ελύτη και Γ. Ρίτσου, που έχουν επίκεντρό τους τον «λαό» και την «εθνική» του ταυτότητα.

Εθνικολαϊκισμός και νεωτερικότητα στην Ελλάδα

Σημειώσεις για το λαϊκισμό των διανοουμένων και τη νεοελληνική ταυτότητα στον 20ό αιώνα

Ανδρέας Πανταζόπουλος

Τα Βαλκάνια ως Ευρώπη (1821-1914)

Timothy Snyder - Katherine Younger
(Επιμ.)

Πρόλογος:
Δημήτρης Λυβάνιος

Το βιβλίο αυτό τοποθετεί τα Βαλκάνια στο επίκεντρο των ευρωπαϊκών εξελίξεων όχι ως μια προβληματική συγκρουσιακή ζώνη, αλλά ως μια κατεξοχήν περιφέρεια της Ευρώπης. Αντίθετα με τις υπάρχουσες στερεοτυπικές απόψεις, οι συγγραφείς του τόμου υποστηρίζουν ότι τα Βαλκάνια δεν υστερούσαν συγκριτικά με την υπόλοιπη Ευρώπη, αλλά σε πολλές περιπτώσεις προηγήθηκαν και προέβλεψαν πολλές δυτικοευρωπαϊκές εξελίξεις.

Στο δεύτερο μισό του δεκάτου ενάτου αιώνα, τα βαλκανικά κράτη έγιναν ανεξάρτητα έθνη-κράτη. Οι χώρες αυτές κοίταζαν πέρα από τις παραδοσιακές στρατηγικές στον σχηματισμό κρατών, σε μια αναζήτηση για ένα εναλλακτικό όραμα εμπνευσμένο από τον μιλιταρισμό και την εθνική πολιτική οικονομία.

Αθήνα: Ασκληπιού 23 • τηλ.: 210 3811077 • Fax: 210 3811086 | Θεσσαλονίκη: Πλ. Ναυαρίνου 9 • τηλ.: 2310 256146 • Fax: 2310 256148 | e-mail: books@epikentro.gr | www.epikentro.gr

Τι θα διαβάσουμε φέτος το φθινόπωρο

Annie Ernaux
Τα χρόνια
Μια μεγαλειώδης καταγραφή της γαλλικής ιστορίας του 20ού αιώνα όπως διαθλάται από τη ζωή μιας και μόνο γυναίκας. Ένα αξιοθαύμαστο επίτευγμα.

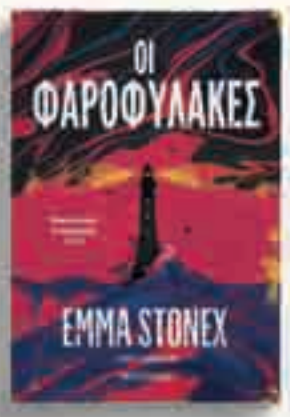

Emma Stonex
Οι φαροφύλακες
Μια σαγηνευτική ιστορία για την αντοχή του ανθρώπινου πνεύματος, για την ανάγκη μας να βρίσκουμε λύσεις, να φτάνουμε στην αλήθεια, και τελικά να ρίχνουμε φως στα σκοτεινά μέρη.

Jo Nesbo
Ο Άρχοντας της Ζήλιας
Σκοτεινές ιστορίες, από την Κάλυμνο ως το Όσλο, από τον βασιλιά του σασπένς.

Chris Wallace
Χιροσίμα 1945
Η αντίστροφη μέτρηση
Το συγκλονιστικό χρονικό των 116 ημερών από την οργωμοσία του Τρούμαν μέχρι τη ρίψη της πρώτης ατομικής βόμβας στη Χιροσίμα.

Αλέξης Παπαχελάς
Ένα σκοτεινό δωμάτιο 1967–1974
Ένα πολύτιμο ιστορικό ντοκουμέντο που ρίχνει φως σε μια από τις πιο καθοριστικές περιόδους της ελληνικής ιστορίας.

metaixmio.gr

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
Το βιβλίο της ζωής μας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Η σύγχρονη εκδοτική παρουσία στα ελληνικά γράμματα
www.kastaniotis.com

Μιχάλης Φακίνος
Το Πέτρινο 8

Αλέξης Σταμάτης
Το λευκό δωμάτιο

Γιώργος Κλεφτογιώργος
Μη με φάξεις στο Μπουένος Αιρες

Μαριάννα Τζιαντζή
Το αηδόνι του τρένου και άλλες ιστορίες

Ιωάννα Μπουραζοπούλου
Τι είδε η γυναίκα του Λωτ;

Τσέζαρε Παβέζε
Ο σύντροφος

Ντανιέλ Φερέιρα
Ταξίδι μέσα σε μια σταγόνα αίμα

Ελιάς Χούρι
Η Πύλη του Ήλιου

Ντμίτρι Γκλουχόφσκι
TEXT

Μίρτσεα Καρταρέσκου
Νοσταλγία

και άγνωστες στιγμές της ζωής του μεγάλου σκηνοθέτη, στιγμές προσήλωσης και παρατήρησης και άλλες αποκαλυπτικές και εξομολογητικές. Στιγμές ολοζώντανες, και άλλες σιωπηρές, στο Μετς, στην Αίγινα, στον Άγιο Νικόλαο, σε δρόμους, σε στάδια και σε βουνά, με πρόσωπα που πλησίασε και ψυχές που άγγιξε. Ένας ελάχιστος φόρος τιμής, αλλά και η υπόσχεση προς εκείνον, «όταν πεθάνεις, θα μιλήσω εγώ για σένα, σε ξέρω καλά», κι αν συμβεί το αντίθετο, «γράψε εσύ για μένα».

Δοκίμια-Ιστορικά

Εθνικολαϊκισμός και νεωτερικότητα στην Ελλάδα, Ανδρέας Πανταζόπουλος, Επίκεντρο

Πού πρέπει να αναζητήσουμε τις διανοητικές και αξιακές ρίζες του πολιτικού εθνικολαϊκισμού που περιοδικά επανέρχεται στην επικαιρότητα; Άραγε, υπάρχει μία αφετηρία, μία απαρχή την οποία μπορούμε να θεωρήσουμε ως το εναρκτήριο λάκτισμα της κυριαρχίας αυτού του φαινομένου; Ο Ανδρέας Πανταζόπουλος αναζητεί, εντοπίζει και αναδεικνύει γνωστά και άγνωστα κείμενα των Γ. Ψυχάρη, Κ. Παλαμά, Αλ. Παπαδιαμάντη, Π. Γιαννόπουλου, Ι. Δραγούμη, Γ. Θεοτοκά, Γ. Σεφέρη, Οδ. Ελύτη και Γ. Ρίτσου, που έχουν επίκεντρό τους τον «λαό» και την «εθνική» του ταυτότητα, ανατέμνοντας την πολιτισμική εθνικολαϊκή συνθήκη που αυτοί εγκαθιδρύουν. Και η οποία βρίσκεται σε ευθεία σύγκρουση με την πολιτισμική και πολιτική νεωτερικότητα.

Τα Κόκκινα Τετράδια της Κομμούνας - Οι Σημειώσεις μου, Μαξίμ Βιγιόμ, Σύγχρονη Εποχή

Ο Μαξίμ Βιγιόμ αποτυπώνει στις ημερολογιακές του σημειώσεις από τις μέρες της Κομμούνας τα γεγονότα που σημάδεψαν την πορεία του παγκόσμιου εργατικού κι επαναστατικού κινήματος. Ο Βιγιόμ είναι αυτόπτης μάρτυρας, συμμετέχει στα τεκταινόμενα της Κομμούνας και διηγείται το πώς πολέμησε, πώς πολέμησαν οι άλλοι, πώς αγωνίστηκε το προλεταριάτο του Παρισιού εκείνο το συγκλονιστικό διάστημα του 1871. Τα Κόκκινα τετράδια της Κομμούνας αποτελούν ένα ιστορικής σημασίας ντοκουμέντο, που για πρώτη φορά κυκλοφορεί στην Ελλάδα από τη Σύγχρονη Εποχή, καθώς μέσα από την αφήγηση-μαρτυρία του συγγραφέα έρχονται στο φως στοιχεία για το επαναστατικό έργο των Κομμουνάρων.

Οικογενειακές Ιχνηλασίες - Θεσσαλονίκη, Κατοχή-Εμφύλιος, Στέφανος Γ. Σταύρου, Επίκεντρο

Ο συγγραφέας ιχνηλατεί τις παράλληλες πορείες τριών ατόμων κατά την κατοχή και τον εμφύλιο στη Θεσσαλονίκη, άγνωστων τότε μεταξύ τους και κατόπιν μελών της οικογένειάς του. Συγχρόνως καταγράφει την κατοχική πορεία των δύο εβραϊκών οικογενειών της πόλης, Μπενασσών και Ασσαέλ, μεταξύ των ελαχίστων που επέζησαν του ολοκαυτώματος. Η διάσωση των οικογενειών αυτών άμεσα συνέχεται με τη δράση των μελών της οικογένειας του συγγραφέα. Συγχρόνως, επιχειρείται μεταφορά του επικρατούντος τότε κλίματος και ευσύνοπτη ανάπτυξη του ευρύτερου ιστορικού πλαισίου, με έμφαση στη Θεσσαλονίκη, την αναφερομένη και ως «μητέρα του Ισραήλ» και αναπόφευκτα στο Εβραϊκό δράμα της κατοχής, στην εαμοκρατία της πόλης και στον εμφύλιο.

Τα Βαλκάνια ως Ευρώπη (1821-1914), επιμέλεια Timothy Snyder και Katherine Younger, Επίκεντρο

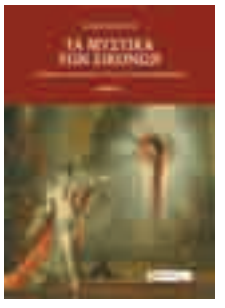

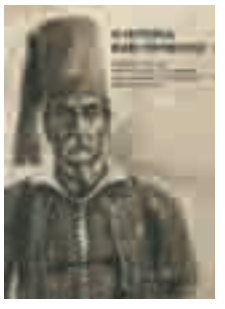

Η συλλογή δοκιμίων τοποθετεί τα Βαλκάνια στο επίκεντρο των ευρωπαϊκών εξελίξεων όχι ως μια προβληματική συγκρουσιακή ζώνη, αλλά ως μια κατεξοχήν περιφέρεια της Ευρώπης. Οι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι τα Βαλκάνια δεν υστερούσαν συγκριτικά με την υπόλοιπη Ευρώπη, αλλά σε πολλές περιπτώσεις προηγήθηκαν και προέβλεψαν πολλές δυτικοευρωπαϊκές εξελίξεις στις δεκαετίες πριν και μετά το 1900. Καθώς εξασθένιζε η Οθωμανική Αυτοκρατορία και εφαρμόζονταν όλο και περισσότερες μορφές άτυπης διπλωματίας, μετασχηματίστηκαν παράλληλα οι σχέσεις μεταξύ ταυτότητας και γεωπολιτικής. Αποτέλεσμα ήταν το φαινόμενο που έμελλε να διαπεράσει ολόκληρη την Ευρώπη τις δεκαετίες του 1920 και του 1930: η σταδιακή αντικατάσταση των αντιλήψεων της θρησκείας και της εθνοτικότητας με την ιδέα της υπηκοότητας και του ανήκειν σε ένα κράτος.

Τα μυστικά των εικόνων: η θάλασσα, η γυναίκα και τα μουσεία στη ζωγραφική, Ελένη Μάργαρη, Historical Quest

Στο βιβλίο αυτό ερευνάται ο κόσμος του παρελθόντος και αποκαλύπτει λησμονημένα μυστικά του μέσα από έργα ζωγραφικής που εικονίζουν παρόμοια θέματα: η θάλασσα, η γυναίκα και τα μουσεία στη ζωγραφική. Βασισμένο σε σχετικά άγνωστα έργα τέχνης και σε πλούσια βιβλιογραφία, οδηγεί τον αναγνώστη σε ένα ταξίδι στον κόσμο της καλλιτεχνικής δημιουργίας και της εικαστικής θεματολογίας, τον μεταφέρει σε εποχές του παρελθόντος, υπενθυμίζει αντιλήψεις ξεπερασμένες και αποκαλύπτει πόσα έχουν αλλάξει σήμερα στην τέχνη και στη ζωή, αλλά και πόσα ακόμη παραμένουν εκπληκτικά αμετάβλητα.

→

7 Επιλογές από τις Εκδόσεις Βακχικόν

Η μέρα της μαρμότας
Βασίλης Χαντζής
Αφήγημα

Πόσα ξέρουμε άραγε για τις σχέσεις ανάμεσα σε δύο ανθρώπους σήμερα; Πόσα από αυτά έχουμε ξεχάσει και πόσα δεν μάθαμε ποτέ; Ένα βιβλίο που δεν έχει σκοπό να δίδει κανέναν γιατί απλά είναι το δικό μου πρίσμα, που μπορεί να είναι και εσφαλμένο, αλλά ποιος μπορεί να πει με βεβαιότητα; Ο Βασίλης Χαντζής μιλάει για όλους μας, γι' αυτά που κάνεις δεν μας έμαθε και γι' αυτά που αγνοούμε.

Στο κεφάλι μου
Μιχάλης Σκαλιανός
Νουβέλα

Με κοιτάζει; Είμαι σίγουρος ότι με κοιτάζει. Μα είναι δυνατόν μια τόσο ωραία κοπέλα να κοιτάζει εμένα; Μήπως δεν είναι τόσο ωραία; Τη βλέπω ωραία επειδή είμαι μεθυσμένος; Ένας νέος άντρας 30 χρονών, μεθυσμένος σε ένα μπαρ, προσπαθεί να πείσει τον εαυτό του να πάει να μιλήσει σε μια κοπέλα που νομίζει ότι τον κοιτάζει, σε μια νουβέλα για την απώλεια και την αναζήτηση της αγάπης ως υπαρξιακή ανάγκη.

Το ράγισμα
Ευγενία Μακαριάδη
Διηγήματα

Το ράγισμα στο παράθυρο του ήρωα, η θραύση του και συνάμα η ηθική μείωση ή ο κατακερματισμός της προσωπικότητας του ήρωα, όλα αυτά σημαδεύουν τις βασικές έννοιες στα διηγήματα του βιβλίου: η απαξίωση του ανθρώπου από άνθρωπο, η δύσκολη επιβίωση, στην έκφραση, στον πολιτισμό, στην ελευθερία.

Θραύσματα εν χορώ
Ανδρονίκη Δημητριάδου
ποιήματα

Αλληλουχία/Επάλληλοι κύκλοι/Διαδοχής/Ύστεροφημία ανέσπερη/Κατακερματίζω/Βόμβο του άρματος/Σεισμικός αριθμός/Εξόκελα/Σε αμμουδιά καλκέντερη/Πυρ γοτθικό/Άπειρος δρόμος η λιτανεία. Η Ανδρονίκη Δημητριάδου γεννήθηκε και ζει στη Θεσσαλονίκη, σπούδασε Γαλλική Φιλολογία, εργάζεται ως καθηγήτρια και με ταιρράστρια και αυτό είναι το τρίτο της ποιητικό βιβλίο.

Το τραύμα
Νάσος Αθανασίου
ποιήματα

Ξεχάσαμε τους εφιάλτες τα ουρλιαχτά το τρίξιμο της πόρτας/το ύψος εκείνου με τα μεγάλα παπούτσια/κάθε μέρα πληρώνουμε το καλοσμένο όνειρο/γίναμε προσιδιοποιητικά πουλιά στους τοίχους/ενωμένα από φόβο/με τα φτερά μας κολλημένα/όλο σκεφτόμαστε τον πατέρα/και εκείνο το καράβι που μας λέγανε μικροί/στα δεν σταματάει με κανέναν καιρό. Ο Νάσος Αθανασίου γεννήθηκε στην Αθήνα όπου και ζει, είναι μαθηματικός και αυτό είναι το δεύτερο ποιητικό του βιβλίο.

Ελεγείας χρόνος
Στέργιος Φωτόπουλος
ποιήματα

Διφασμένοι καρτερούν/να κοινωνήσουν από κείλη/Έρωτα και κόκκινο κρασί/Ίκνεγραφούν ταξίδια, γλέντια, ζωή./Προσμένοντας την ανάκτηση της ιερωσύνης/Μελαγχολική ζεστασιά στην ψυχή τους/σκέψεις ενογκαλέσμων./Ζωντανών συντεύρεσιων/Καθώς έμοιαζαν να ζουν το σήμερα./η αναβολή για ένα μακρινό αύριο/σφυροκοπά την ψυχή τους./Βυθίζονται/Αντιστέκονται/Αναδύονται/Έχουν δίψα για ζωή. Ο Στέργιος Φωτόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα, εργάζεται στη Γενική Διεύθυνση Επικοινωνίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και αυτό είναι το πρώτο του ποιητικό βιβλίο.

Τα χρυσά φιορίνια του βαρόνου Φαλτσέτα
Πανάκος
παραμύθι

Ο Βαρόνος Φαλτσέτας, ο Τζάκι, ο Νονός, ο Νικόλας, η Νονά, η Γοργόνα... Είναι όλοι τόσο διαφορετικοί μεταξύ τους αλλά έχουν και κάτι που τους συνδέει στενά, εκτός από τη φιλία τους: η αγάπη για την ομορφιά της ζωής και για τους ανθρώπους. Ένα ταξίδι σε έναν όμορφο κόσμο, γεμάτο τρυφερές περιπέτειες στο πανέμορφο Ιόνιο, εκεί που η οικογένεια του Βαρόνου Φαλτσέτα με ενετικές ρίζες ζει τα τελευταία χρόνια.

Σόλωνος 110, Αθήνα, 2103637867, info@vakxikon.gr, ekdoseis.vakxikon.gr

Φθινοπωρινά αναγνώσματα

Σε όλα τα βιβλιοπωλεία

Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΑΦΕΝΤΗ ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΩΝ
Adam Johnson

Στο βραβευμένο με Πούλιτζερ μυθιστόρημα, ο Adam Johnson μάς προσφέρει το πορτρέτο ενός κόσμου μέχρι σήμερα κρυμμένου μια Βόρεια Κορέα γεμάτη πείνα, διαφθορά αλλά και συντροφικότητα, με κλεμμένες στιγμές ομορφιάς και αγάπης.

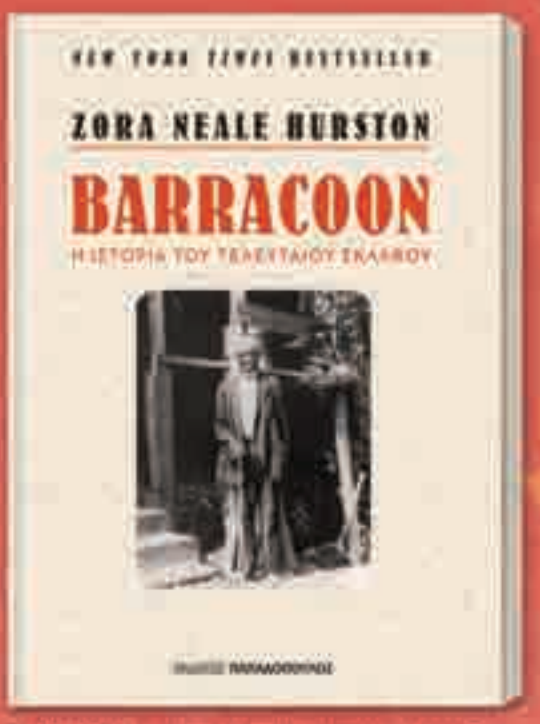

BARRACOON. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΚΛΑΒΟΥ
Zora Neale Hurston

Μια μοναδική μαρτυρία ανεκτίμητης αξίας. Η απαρακτική αφήγηση του Κούτζο Λούις, του τελευταίου, γεννημένου στην Αφρική, σκλάβου, σε γλώσσα γλαφυρή και πρωτοπρόσωπη.

ΕΠ ΕΚΔΟΣΕΙΣ **ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ** www.epbooks.gr

Κυκλοφορούν από τις ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑΥΛΟΣ

Tracy Kidder
Βουνά πέρα απ' τα Βουνά

Από τον βραβευμένο με Πούλιτζερ, Tracy Kidder, η ζωή και το έργο του γιατρού Πολ Φάρμερ (1959-), που πάλεψε να γιατρέψει τους φτωχούς όλου του κόσμου. Ένα καταπληκτικό πορτρέτο, μια συγκινητική μαρτυρία. Από την Ιατρική Σχολή του Χάρβαρντ στα ορεινά της Αϊτής, από τις παραγκουπόλεις του Περού στις παγωμένες φυλακές της Μόσχας – η ζωή και ο αγώνας ενός υπέρμαχου της παγκόσμιας υγείας.

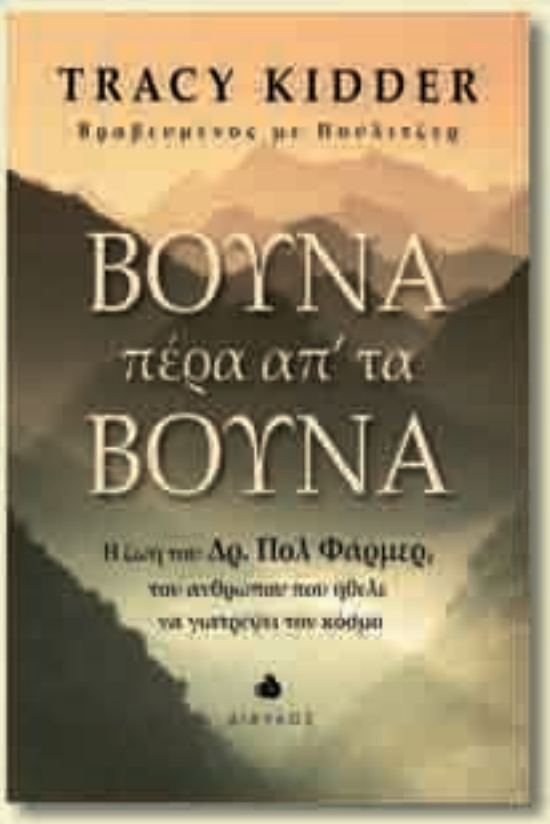

Stefano Massini
Η Τριλογία των Λήμαν

Ένα πρωτότυπο έργο που περιγράφει τη ζωή των τριών γενεών της οικογένειας Λήμαν, που ξεκίνησαν την πρόσφατη παγκόσμια οικονομική κρίση. Ο συγγραφέας Stefano Massini έχει μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες ενώ η Τριλογία των Λήμαν έχει παρουσιαστεί στις μεγαλύτερες θεατρικές σκηνές από διάσημους σκηνοθέτες. Στην Αθήνα, το έργο παρουσιάζεται από το Θέατρο του Νέου Κόσμου.

ΔΙΑΥΛΟΣ

www.diavlosbooks.gr • Μαυρομιχάλη 72-74, Αθήνα • τηλ. 2103631169

Η ιστορία έχει πρόσωπο – Μορφές του 1821 στην Ελλάδα του Όθωνα από τον βέλγο διπλωμάτη Benjamin Mary, Συλλογικό, AdVenture AE

Στη νέα κοινή έκδοση του Ιδρύματος Σύλβιας Ιωάννου και της Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρείας της Ελλάδος παρουσιάζονται 125 άγνωστα και ανέκδοτα μέχρι σήμερα σχέδια με 320 μοναδικά πρόσωπα από το λεύκωμα του Benjamin Mary (1792-1846), πρώτου βέλγου διπλωμάτη στην Ελλάδα και ζωγράφου. Η έκδοση αποτελεί σταθμό στην προσωπογραφία αγωνιστών, πολιτικών, ιερωμένων, λογίων και καθημερινών ανθρώπων των μέσων του 19ου αιώνα, καθώς μορφές άγνωστες στην εικονογραφία αναδύονται, εμπλουτίζοντας την τοπική ιστορία. Ο τόμος συμπληρώνεται με εισαγωγικά σημειώματα που περιγράφουν το κάθε τεκμήριο, την ιστορική στιγμή της Εθνικής Συνελεύσεως του 1843-1844, το εκκλησιαστικό ζήτημα της περιόδου κ.λπ. Επιστημονική επιμέλεια • Συντονισμός έρευνας: Χαρίκλεια Γ. Δημακοπούλου.

Ρουά ματ στο Βερολίνο, Τζάιλς Μίλτον, μτφ. Σταυρούλα Αργυροπούλου, Μίνωας

Μια καθηλωτική αφήγηση της κούρσας για την κατάληψη του Βερολίνου μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και η ιστορία ενός άνευ προηγουμένου ανθρώπινου δράματος, που καθόρισαν τον σύγχρονο κόσμο. Αντίπαλα συστήματα, αντίπαλες ιδεολογίες και αντίπαλες προσωπικότητες μετέτρεψαν τη γερμανική πρωτεύουσα σε ένα εκρηκτικό πεδίο μάχης. Τα ερείπια αυτής της άλλοτε σπουδαίας πόλης σύντομα γέμισαν κατασκόπους, γκάνγκστερ και μαυραγορίτες, που όλοι τους επιδίωκαν να επωφεληθούν από την αναστάτωση.

Ποίηση

Ψάχνοντας τα βήματά μου, Δημοσθένης – Δημήτριος Δεσποτίδης, Όστρια

Η πρώτη ποιητική συλλογή του 14χρονου Δημοσθένη - Δημητρίου Δεσποτίδη, του μικρού ποιητή που πέρυσι κέρδισε το πρώτο βραβείο του διαγωνισμού που διοργάνωσε το ίδρυμα "Never Such Innocence", ανάμεσα σε 4.000 συμμετέχοντες από 44 χώρες, με το ποίημά του «Ποίημα έμπνευσης» ("Inspirational poem"). Το «Ψάχνοντας τα βήματά μου» περιλαμβάνει 46 ποιήματα, τα οποία γράφτηκαν στην περίοδο της καραντίνας και αφορούν διαφορετικές ενότητες της ζωής του Δημοσθένη - Δημητρίου. Η Άνδρος, από την οποία κατάγεται, η αγωνία του για την ελληνική γλώσσα, η Ελληνική Επανάσταση, τα δικά του βιώματα από το λοκντάουν. Η συλλογή τελεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Εξωτερικών - Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού και Δημόσιας Διπλωματίας, του Ομίλου Unesco Πειραιώς και Νήσων και του International Action Art.

Ψυχολογία-Προσωπική Ανάπτυξη

#AskGaryVee, Gary Vaynerchuk, Key Books

Ο Gary Vaynerchuk, ο επιδραστικός και αντισυμβατικός επιχειρηματίας, γνωστός ως Gary Vee, ξέρει πώς να επιτυγχάνει αποτελέσματα, και ταυτόχρονα να το διασκεδάζει. Και το βιβλίο του αυτό αποτελεί συλλογή των πιο χρήσιμων απαντήσεων σε ερωτήσεις που του έχει απευθύνει το κοινό της εκπομπής του. Είτε σχεδιάζετε να ιδρύσετε τη δική σας εταιρεία είτε εργάζεστε στον ψηφιακό κόσμο είτε μόλις πιάσατε δουλειά σε μια συμβατική επιχείρηση είτε ψάχνετε για έμπνευση, μπορεί να αποτελέσει έναν πολύτιμο οδηγό σας.

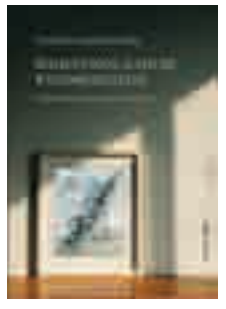

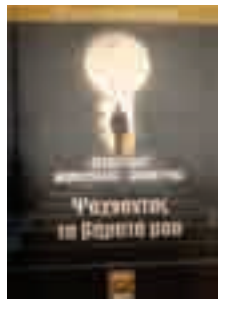

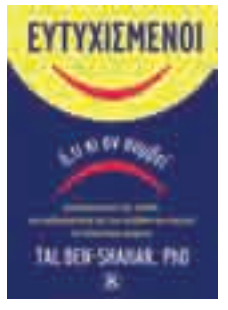

Βιωματικός οδηγός ψυχοθεραπείας, Γιώργος Γιαννούσης, Αρμός

Ένας οδηγός που απευθύνεται σε όλους όσοι βρίσκονται ή φιλοδοξούν να ξεκινήσουν ένα ψυχοθεραπευτικό ταξίδι προς την αυτογνωσία. Δεν αντικαθιστά βέβαια σε καμιά περίπτωση την ψυχοθεραπευτική πράξη και εκπαίδευση, συμβάλλει όμως σε αυτή, δίνοντας τη δυνατότητα στον αναγνώστη να αναστοχαστεί τις δικές του εμπειρίες, μέσα από τις εργασίες που προτείνονται, καθώς και μέσα από τις αφηγήσεις ανθρώπων που βρίσκονται σε ψυχοθεραπευτική διαδικασία.

Καλύτερα γίνεται, Δρ Νάνσυ Μαλλέρου, Πεδίο

Το φετινό ημερολόγιο coaching «Καλύτερα Γίνεται» είναι αφιερωμένο σε μια βελτιωμένη ελαστικότερη εκδοχή του κόσμου, όπου το φάσμα του φυσιολογικού μας χωράει όλους. Κάθε μήνας είναι ένα πνευματικό ταξίδι με αεροπλάνο, μια πρόκληση να δούμε τη ζωή από ψηλά και να κρατήσουμε ό,τι είναι όμορφο. Όπως λέει η συγγραφέας, «η ζωή μας είναι ζωή μας, και επιθυμία μου είναι όλοι να την περνάμε με απόλαυση, χαρά, ευτυχία και παραγωγικότητα. Επιθυμία μου είναι επίσης εσείς, ο αναγνώστης αυτού του ημερολογίου, να νιώσετε πόσο σημαντικός και ικανός είστε. Να κάνετε βίωμα τη γνώση και την αίσθηση ότι είστε αρκετός και ότι καλύτερα γίνεται».

Ευτυχισμένοι ό,τι κι αν συμβεί, Tal Ben-Shahar, Κλειδάριθμος

Ο διάσημος ψυχολόγος Ταλ Μπεν-Σαχάρ καταρρίπτει την κλασική ιδέα ότι η επιτυχία οδηγεί στην ευτυχία και ότι χωρίς αυτήν η αναζήτηση είναι μάταιη. Σε αυτό το βιβλίο παρουσιάζει τη μέθοδο SPIRE, πέντε βήματα που προσφέρουν ελπίδα και αίσθημα →

Ψάχνοντας τα βήματά μου

Η πρώτη ποιητική συλλογή του 14χρονου **Δημοσθένη – Δημητρίου Δεσποτίδη** εντυπωσιάζει

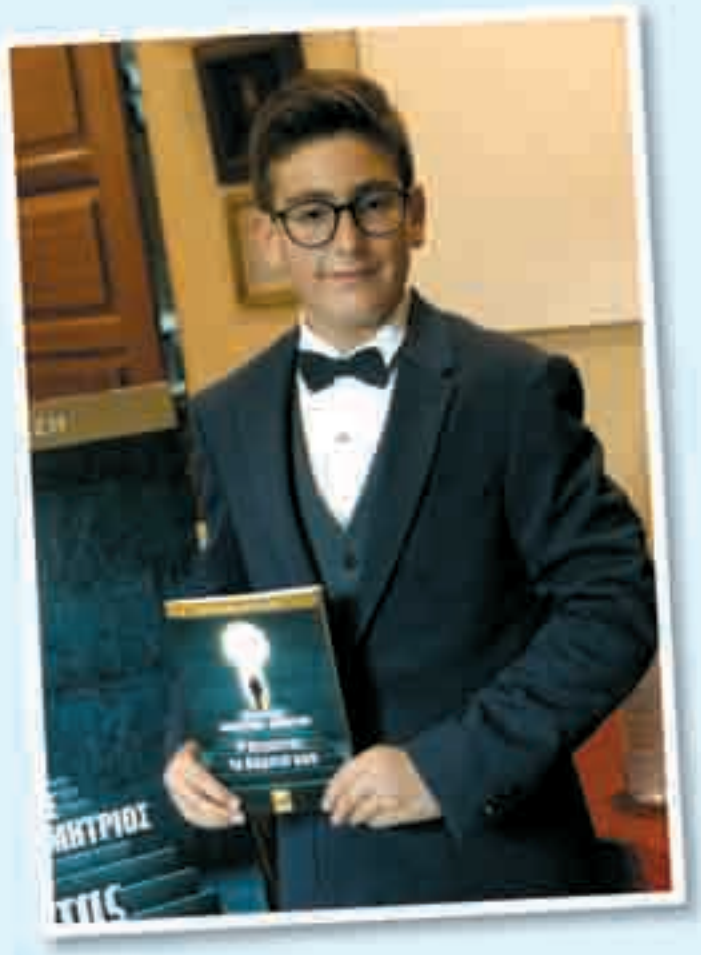

ΦΩΤΟ: ΔΗΜΟΚΗΡΗΣ

Σε κάποιους μπορεί να μοιάζει λίγο παράταιρο ένα παιδί λίγο πάνω από τα 10 να αγαπάει την ποίηση και να γράφει. Αλλά, για σταθείτε... Πόσοι σπουδαίοι ποιητές, λογοτέχνες, καλλιτέχνες δεν εκδήλωσαν την αγάπη τους, για την Τέχνη τους ο καθένας, από πολύ μικρή ηλικία;

Ο Δημοσθένης - Δημήτριος Δεσποτίδης, 14 ετών σήμερα, έδειξε από νωρίς ότι είναι ξεχωριστός, κερδίζοντας πέρυσι το πρώτο βραβείο του διαγωνισμού που διοργάνωσε το ίδρυμα "Never Such Innocence", ανάμεσα σε 4.000 συμμετέχοντες από 44 χώρες, με το ποίημά του «Ποίημα έμπνευσης» ("Inspirational poem") που πραγματικά εντυπωσίασε την κριτική επιτροπή.

Τώρα ο Δημοσθένης - Δημήτριος επιστρέφει με την ποιητική συλλογή με τίτλο «Ψάχνοντας τα βήματά μου», η οποία παρουσιάστηκε πολύ πρόσφατα, εντυπωσιάζοντας με το βαθύτερο νόηματα και τα μηνύματα που ο μικρός ποιητής στέλνει μέσα από τους στίχους του.

Η συλλογή περιλαμβάνει 46 ποιήματα, τα οποία γράφτηκαν στην περίοδο της καραντίνας και αφορούν διαφορετικές ενότητες της ζωής του Δημοσθένη - Δημητρίου. Εξέχουσα θέση έχει η Άνδρος, από την οποία κατάγεται και περνούσε ξένοιαστες στιγμές τα καλοκαίρια όπως όλα τα παιδιά, αλλά και η αγωνία του για την ελληνική γλώσσα, η Ελληνική Επανάσταση, φυσικά και τα δικά του βιώματα από το λοκντάουν.

Μαθητής του Υ10 στο Αγγλόφωνο Διεθνές σχολείο Campion, ο Δημοσθένης - Δημήτριος Δεσποτίδης δείχνει ότι δεν έχει απλά όλο το μέλλον μπροστά του, αλλά και το παρόν, όπως θα διαπιστώσετε κι εσείς διαβάζοντας τη συλλογή «Ψάχνοντας τα βήματά μου», η οποία κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ostria και τελεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Εξωτερικών - Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού και Δημόσιας Διπλωματίας, του Ομίλου Unesco Πειραιώς και Νήσων και του International Action Art.

ΜΙΝΩΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

"ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ"

| ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ |

www.minoas.gr

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΠΙΝΕΣ (2020)

Λούσι Φόλεϊ

Η ΛΙΣΤΑ

Μετάφραση: Βασιλική Κουτζάκα-Σαρκισιάν

Ένα δυνατό ψυχολογικό θρίλερ με κοινωνικές αναπαραστάσεις, από τη συγγραφέα του best seller Το Κοτσάρισμα. Σ' ένα μικρό νησί στα ανοικτά των ανεμοδαρμένων φλανδικών ακτών καταφθάνουν κλειστοί κιβωτίοι γιατί τον γάμο της κρονιάς, ώσπου ο άμορφο βραδιά μετατρέπεται σε νύκτα τρόμου... Το βιβλίο έχει μεταφραστεί σε 35 γλώσσες.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ ΣΕ 14 ΓΛΩΣΣΕΣ

Φρέγια Σάμησον

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Μετάφραση: Αγορίτσα Μηλιαδόλμου

Ένα μυθιστόρημα-ύμνος στην κοινωνική αλληλεγγύη, τη χαρά της ανάγνωσης και την αγάπη για τα βιβλία! Μια ιστορία και μοναχική νεαρή κοπέλα περνά τον χρόνο της, παρέα με τα αγαπημένα της βιβλία, στη βιβλιοθήκη όπου εργάζεται. Ένα απρόσμενο γεγονός θα την αναγκάσει να πολεμήσει για τα βιβλία και τον κόσμο της...

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ ΣΕ 33 ΓΛΩΣΣΕΣ

Παμ Τζενόφ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΟΡΦΑΝΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Μετάφραση: Αναστασία Δεληγιάννη

Μια ιστορία φιλίας, θάρρους και αγάπης κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, που καθηλώνει από το πρώτο κεφάλαιο! Η συγγραφέας φωτίζει μια από τις πιο εμπνευσμένες ιστορίες πρωτιμού στη ναζιστική Γερμανία, φέρνοντας στο προσκήνιο δύο εκπληκτικές γυναίκες και τις οδυνηρές τους ιστορίες θυσίας και ελπίδας.

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΟΙΟΚΕΝΕΙΑΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Λουίζ Φάιν

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΡΑΪΧ

Μετάφραση: Φωτεινή Πίκη

Μια δυνατή ιστορία αγάπης ξετυλίγεται με φόντο την άνοδο του ναζισμού στη Γερμανία και τα δύσκολα χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Το μυθιστόρημα της Λουίζ Φάιν που έχει μεταφραστεί σε 14 γλώσσες, είναι ένα πολύπτυχα μελετημένο πορτρέτο της ναζιστικής Γερμανίας, που μας υπενθυμίζει ότι το παρελθόν δεν πρέπει ποτέ να ξεχνιέται.

ΕΝΑ ΠΟΛΥΒΑΡΑΜΕΝΟ ΠΤΕΚΑΠΟΥΤΟ

Έλενα Κορδέλλα

Ο ΘΕΡΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΚΥΨΕΛΗΣ

Ένα σύγχρονο μυθιστόρημα με ανατρεπτική πλοκή και ήρωες ανθρώπους της διπλανής πόρτας. Τι συμβαίνει όταν στη ζωή των ηρώων ανατρέπονται όλα, όσα είχαν δεδομένα; Απροσδοκητές δολοφονίες σε ένα μυθιστόρημα όπου τα πάθη, το μίσος και η εκδίκηση πρωταγωνιστούν!

ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ ΤΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

3+

4ο ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ!

Μάρω Θεοδωράκη

ΜΑΜΑ, Σ' ΑΓΑΠΩ!

Εικονογράφηση: Νίκη Λεωνίδου

Μια τρυφερή ιστορία για το πρώτο και απουσιάζοντα πρόσωπο στη ζωή. Μια ιστορία ποιητική, γεμάτη με συναισθήματα και αγάπη άνευ όρων!

3+

1ο ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ!

Νικολέτα Κόστα

Η ΠΟΔΗ ΜΕ ΤΙΣ ΓΑΤΕΣ

Μετάφραση: Δέσποινα Δεινή

Μπορούν οι γάτες να γίνουν φίλες με ένα ποντίκι; Όχι μόνο μπορούν αλλά και συνυπάρχουν στην ίδια πολυκατοικία! Μια μοναδική ιστορία για την παιχνιδιάρικη φιλία!

9+

ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΗ ΣΕ 12 ΓΛΩΣΣΕΣ!

Κολά Γκαυτμάν

Ο ΜΟΥΡΓΟΣ

Μετάφραση: Εύη Γεροκώστα
Εικονογράφηση: Μαρκ Μπουτιαβίν

Είναι Μούργος: όνομα και πράγμα! Οι ιστορίες του θα ενθουσιάσουν τα παιδιά... είναι άλλωστε ο πιο αξιολάτρευτος και ακανταλάφρης σκύλος του κόσμου!

4+

21ο ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ!

Άννα Φρανκ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΦΡΑΝΚ

Διασκευή: Μαρία Δασκάλάκη
Εικονογράφηση: Νίκος Γιαννόπουλος

Μια συγκινητική, ιστορική μαρτυρία, που έχει μεταφραστεί σε περισσότερες από εξήντα γλώσσες και θεωρείται από τα πλέον πολυδιαβασμένα βιβλία στον κόσμο.

7+

4ο ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ!

Σερ Στιβ Στίβενσον

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΟΥ ΒΕΡΜΟΥΔΟΝ

Μετάφραση: Βιολέτα Ζούκη
Εικονογράφηση: Στέφανο Τσιρκίνι

Επιδοξη νεαρός με εξαιρετική διαίσθηση γυρίζει τον κόσμο μαζί με τον αδέξιο ξάδελφό της Λάρι, τον πιστό της μπάτλερ και τον γάτο Γουάτσον για να λύσουν τα πιο περίπλοκα μυστήρια.

2+

2ο ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ!

Μ. Γκ. Λεοναρντ & Σαν Σέτζιαν

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΤΟ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ ΚΟΝΕΣ

Μετάφραση: Ευφρανία Κολιάδα
Εικονογράφηση: Ελίζα Γιαγκαλή

Ένα ταξίδι με τρένο που θα μείνει αξέχαστο στους μικρούς αναγνώστες! Περιπέτειες, με πυρρόες από τον Ίγκλβι Κρίστι, που θα αγαπηθούν από τους λάτρεις των ταξιδιών των τρένων, των μυστικών κωδικών και των ανεξήγητων γρίφων.

ΜΙΝΩΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
"υπογράφουμε την ποιότητα"

ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ ΤΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

www.minoas.gr

σκοπού για να είμαστε ευτυχισμένοι ό,τι κι αν συμβεί. Ο συγγραφέας είναι απόφοιτος της σχολής Φιλοσοφίας και Ψυχολογίας του Χάρβαρντ, δίδαξε εκεί επί σειρά ετών Θετική Ψυχολογία και Ψυχολογία της Ηγεσίας και σήμερα κάνει εισηγήσεις στο ευρύ κοινό, ενώ παραδίδει συμβουλευτικές υπηρεσίες σε πολυεθνικές εταιρείες και εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Επιστήμη

Το μέλλον που επιλέγουμε: Πώς θα επιβιώσουμε από την κλιματική κρίση, Christiana Figueres & Tom Rivett-Carnac, μτφ. Νίκος Ρούσσος, Ίκαρος

Οι συγγραφείς παρουσιάζουν δύο πιθανά σενάρια για τον πλανήτη μας. Στο ένα περιγράφουν πώς θα είναι η ζωή στη Γη το 2050, αν δεν πετύχουμε τους κλιματικούς στόχους της Συμφωνίας του Παρισιού. Στο άλλο εξηγούν πώς θα είναι να ζούμε σε έναν κόσμο με ουδέτερο ισοζύγιο διοξειδίου του άνθρακα. Ένα από τα πλέον σημαντικά και επίκαιρα βιβλία που μας επιτρέπει να κατανοήσουμε το κλιματικό πρόβλημα, καθώς και τους τρόπους με τους οποίους μπορούμε να συμβάλουμε στη λύση του.

Κόμικς

BRZRKR - Τόμος Πρώτος: Αιώνιος Μαχητής, Keanu Reeves, Ορέστης Μανούσος, Anubis

Ο Keanu Reeves κάνει το ντεμπούτο του ως σεναριογράφος στο χώρο των κόμιξ, έχοντας δίπλα του το διάσημο συνσεναριογράφο Matt Kindt και το διάσημο εικονογράφο Ron Garney, σε μια αμείλικτα βίαιη σειρά για τις μάχες ενός αθάνατου πολεμιστή μέσα στο χρόνο. «Τόσο ωμό και αιματοβαμμένο, που ούτε μία σταγόνα από κόκκινο μελάνι δεν πάει χαμένη», έγραψε η Washington Post. Το NETFLIX ετοιμάζει τη μεταφορά του graphic novel στη μικρή οθόνη, με πρωταγωνιστή τον Keanu Reeves.

Ο Λεβιάθαν ξυπνά, James S.A. Corey, μτφ. Βασίλειος Αθανασόπουλος, Anubis

Στο βιβλίο που ενέπνευσε την κορυφαία τηλεοπτική σειρά επιστημονικής φαντασίας των τελευταίων ετών, η ανθρωπότητα έχει αποικίσει το ηλιακό σύστημα, αλλά τα μακρινά αστέρια είναι ακόμα άπιαστα. Όταν ο Τζιμ Χόλντεν, ύπαρχος μιας φορτηγίδας που μαζεύει πάγο από τους δακτύλιους του Κρόνου, πέσει με το πλήρωμά του πάνω σε ένα εγκαταλελειμμένο πλοίο, θα βρουν ένα καλά κρυμμένο μυστικό. Ένα μυστικό στο οποίο εμπλέκεται και μια κοπέλα που έχει χαθεί και για το οποίο κάποιος είναι διατεθειμένος να σκοτώσει σε αδιανόητη κλίμακα.

Παιδικά

Λευκό πουλί, R. J. Palacio, μτφ. Μαρίζα Ντεκάστρο, Παπαδόπουλος

«Πάντα χρειάζεται θάρρος για να είσαι καλός. Εκείνες τις μέρες, όμως, μια τέτοια καλοσύνη μπορούσε να σου κοστίσει τα πάντα». Μετά το best seller Θαύμα, η R. J. Palacio στο πρώτο της graphic novel αφηγείται μια ιστορία για τη δύναμη της καλοσύνης, του θάρρους και του πρωισμού σε καιρό πολέμου. Έχοντας ως αφετηρία τον νεαρό Τζούλιαν -τον νταή του σχολείου που φοιτούσε ο Όγκι Πούλμαν στο Θαύμα- η R. J. Palacio αφηγείται μια συγκλονιστική ιστορία στο Λευκό πουλί. Ο Τζούλιαν έχει να γράψει μια σχολική εργασία για την ιστορία ενός ανθρώπου που γνωρίζει, και ζητάει από τη γιαγιά του Γκρανμέρ να του αφηγηθεί τη δική της – και η ιστορία αυτή θα είναι μια αποκάλυψη για όλους μας.

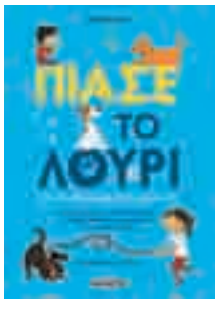

Η εξέλιξη της ζωής στη Γη, Eliseo García, μτφ. Τατιάνα Ραπακούλια, susaeta

Έχεις αναρωτηθεί ποτέ πώς προέκυψαν όλα αυτά τα ζώα και τα φυτά που υπάρχουν στον κόσμο; Και πώς προκύψαμε εμείς; Όλα οφείλονται στην εξέλιξη, μια εκπληκτική διαδικασία εκατομμυρίων ετών που ξεκίνησε από έναν πρωτόγονο μικροοργανισμό και οδήγησε στην απίστευτη ποικιλία ειδών που υπάρχει σήμερα στη Γη. Ανακάλυψε τα μυστικά της, τους λόγους για τους οποίους οι άνθρωποι και τα ζώα είμαστε όπως είμαστε, αλλά και τους τρόπους με τους οποίους συγγενεύουμε όλοι μεταξύ μας όντας μέλη μιας μεγάλης οικογένειας.

Πιάσε το λουρί, Elena Browne, susaeta

Ένας χρήσιμος οδηγός που θα κατατοπίσει κάθε παιδί γύρω από τα πιο σημαντικά θέματα που αφορούν την εκπαίδευση, τη διατροφή, την περιποίηση και την υγεία του σκύλου σου. Είτε σκέφτεσαι να αποκτήσεις είτε μόλις απέκτησες το κατοικίδιό σου, το βιβλίο αυτό θα σου αποκαλύψει όλα τα μυστικά για μια αμοιβαία σχέση αγάπης και αφοσίωσης. Σε εύχρηστο μέγεθος, για όλη την οικογένεια.

Το λεύκωμά μου, Πεδίο

Ένα πανέμορφο λεύκωμα-ημερολόγιο για τις μικρές μας φίλες, και όχι μόνο. Ένα ιδιαίτερο δώρο για τα κορίτσια που θέλουν να κρατούν τις πολύτιμες σκέψεις, τα κρυφά μυστικά και τα ξεχωριστά σχέδιά τους γραμμένα σε ένα ημερολόγιο με τις υπέροχες φιγούρες της Mirabelle Santoro. Ένα λεύκωμα που, με την εικονογράφησή του, χαρίζει σε όλες τις μέρες του χρόνου την ομορφιά και τη γλυκύτητα των αγαπημένων ηρωίδων της Santoro. Μαζί και 30 αυτοκόλλητα που θα στολίσουν τις σκέψεις και τα γραπτά σας, κορίτσια! A

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΧΕΙ ΠΡΟΣΩΠΟ

Μορφὲς τοῦ 1821 στὴν Ἑλλάδα τοῦ Ὄθωνα ἀπὸ τὸν βέλγο διπλωμάτη Benjamin Mary

Γνωστά και άγνωστα πρόσωπα της Ελληνικής Επανάστασης, μαζί με μια αποκαλυπτική ματιά στην Εθνική Συνέλευση του 1843-1844, περιέχονται στην κοινή έκδοση του Ιδρύματος Σώλβιας Ιωάννου με την Ιστορική και Εθνολογική Εταιρεία της Ελλάδος. Παρουσιάζονται 125 άγνωστα και ανέκδοτα μέχρι σήμερα σχέδια με 320 μοναδικά πρόσωπα από το λεύκωμα του Benjamin Mary (1792-1846), του πρώτου βέλγου διπλωμάτη στην Ελλάδα και ζωγράφου. Η έκδοση αποτελεί σταθμό στην προσωπογραφία αγνώστων, πολιτικών, ιερωμένων, λογίων και καθημερινών ανθρώπων των μέσων του 19ου αιώνα, καθώς μορφές άγνωστες στην εικονογραφία αναδύονται, εμπλουτίζοντας την τοπική ιστορία.

Η διειδυτική ματιά του Mary λειτούργησε σαν φωτογραφικός φακός στην Εθνική Συνέλευση του 1843-1844, αποτυπώνοντας ξεκωρστά στιγμιότυπα με τους πληρεξουσίους και τους θεατές. Σε πολλές περιπτώσεις δε, παροκίνησε τους εικονιζόμενους να υπογράφουν την προσωπογραφία τους, διασώζοντας έτσι μία ακόμη σημαντικότατη ιστορική μαρτυρία. Στην έκδοση, οι προσωπογραφίες (λ.χ. των Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, Λάζαρου Κουντουριώτη, Ιωάννη Μακρυγιάννη, Νικήτα Σταματελόπουλου ή Νικηταρά, Κωνσταντίνου Οικονόμου εξ Οικονόμων, μεταξύ άλλων) παρουσιάζονται σε φυσικό σχεδόν μέγεθος και στην ίδια σειρά που απαντούν στο τεκμήριο. Ο τόμος συμπληρώνεται με εισαγωγικά σημειώματα που περιγράφουν το τεκμήριο καθαυτό, την εποχή και τον διπλωμάτη-ζωγράφο, την ιστορική στιγμή της Εθνικής Συνελεύσεως του 1843-1844, το εκκλησιαστικό ζήτημα της περιόδου, την παρουσία της Κύπρου στο λεύκωμα και, τέλος, με βιογραφικά σημειώματα των εικονιζομένων, αρκετοί από τους οποίους ταυτίστηκαν έπειτα από ενδελεχή έρευνα.

Πληροφορίες για την έκδοση: Επιστημονική επιμέλεια - Συντονισμός έρευνας: Χαρίκλεια Γ. Δημακοπούλου. Έρευνα - Κείμενα: Ιφιγένεια Βογιατζή, Μαρία Πουρούκου, Χαρίκλεια Γ. Δημακοπούλου, Δήμητρα Κουκίου, Leonora Navari, Γιώργος Τζεδόπουλος.

Σε όλα τα ενημερωμένα βιβλιοπωλεία και στο ηλεκτρονικό κατάστημα των εκδόσεων: www.adventuresa.gr. Επικοινωνία: info@adventuresa.gr, 2107291063. Σύντομα το βιβλίο θα είναι διαθέσιμο και στα αγγλικά.

Κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις **AdVenture AE**

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
HISTORICAL QUEST

ο Εκδοτικός Οίκος για την Ιστορία,
την Τέχνη, τη Λογοτεχνία
& το Παιδικό Βιβλίο

Μαυρομιχάλη 51, Αθήνα, τηλ.: 210 26 11 832 • info@historical-quest.com
www.historical-quest.com

Στη susaeta θα βρείτε τα πιο...

Παραμυθένια
Περιπετειώδη
Χρήσιμα
Συναρπαστικά

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ!

www.susaeta.gr

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

EVA HERZIGOVA

Η **Yamamay** γιορτάζει τα 20ά της γενέθλια

Από τον Σεπτέμβριο του 2001, που κυκλοφόρησε την πρώτη του συλλογή, το ιταλικό brand δεν σταμάτησε να δημιουργεί τους δικούς του κώδικες στη μόδα. Τα εσώρουχα της **Yamamay** έγιναν σύμβολο αισθησιασμού, κομψότητας και ευαισθητοποίησης της σύγχρονης γυναίκας. Μέσα από τις συλλογές και τις καμπάνιες της δημιούργησε ιστορίες που απευθύνονται σε διάσημες και «καθημερινές» καλλονές όλων των ηλικιών, μεσογειακής και εξωτικής ομορφιάς, με πολύ διαφορετικούς σωματότυπους και χαρακτηριστικά. Στη νέα δεκαετία που ξεκινά, επανεφευρίσκει τον εαυτό της με γνώμονα τη βιωσιμότητα περιλαμβάνοντας διάφορους τομείς δράσης στο πλαίσιο του *#yamamayforthefuture.*

www.yamamay.com

Λίντα Εβαντζελίστα
Να είσαι εξήντα και να μοιάζεις με τριάντα

Αν οι αμαζόνες της ομορφιάς και οι αληθινές πολεμίστριες σαν τη Λίντα βασανίζονται από αυτό το «παράδοξο», σκέψου οι κοινές θνητές

Της **ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**

Εκπληκτικής ομορφιάς. Κανένα νυστέρι δεν θα μπορούσε να μιμηθεί το συγκλονιστικό πρόσωπό της. Και το υπέροχο σώμα της δεν θα μπορούσε κανείς να το αντιγράψει. Σκούρα μπλε μάτια, γατίσια, φρύδια κοντυλογραμμένα, έντονα μήλα, με ένα touch από Σοφία Λόρεν.

Que Linda! Νιάτα. Λάμψη. Φλας. Φλας. Φλας. Μοντέλο με την τιάρα του "top" η Λίντα Εβαντζελίστα μεσουράνησε τη δεκαετία του 1990. Ήταν η επιτομή του αδηφάγου γκλάμουρ εκείνης της εποχής. Όπως και οι σύγχρονές της Ναόμι Κάμπελ, Κέιτ Μος, Σίντι Κρόφορντ, Κρίστι Τέρλινγκτον, Άμπερ Βαλέτα, ήταν ψηλή και λαμπερή και στο απόγειο της καριέρας της έκανε εκείνη την περιβόητη δήλωση, «δεν σηκώνομαι από το κρεβάτι μου για λιγότερα από 10.000 δολάρια». Να πετάξει το πάπλωμά της για να πάει στη δουλειά. Περιμένοντας καρτερικά στη Ζήνωνος, να σκέφτεσαι τη δήλωση της Λίντας.

Και από την υπερέκθεση, την υπερπροβολή, η Λίντα μεγάλωσε και έγινε αόρατη 50 plus. Δεν ήταν πια η θεά που λάτρευαν οι φωτογράφοι, με τις σμιλεμένες γωνίες και το εκπληκτικό βλέμμα. Για να διατηρήσει την ομορφιά της, αποφάσισε να υποβληθεί σε μια θεραπεία που πίστευε πως θα προσέθετε σφρίγος και θα αφαιρούσε λιποκύτταρα. Και ποιος δεν θέλει με ένα «τσακ» να γυρίσει πίσω τον χρόνο. Σε όλα.

Αλίμονο, όμως, όπως κατήγγειλε η ίδια, η θεραπεία είχε καταστροφικά αποτελέσματα. Τα λιποκύτταρα, αντί να μειωθούν, αυξήθηκαν έχοντας περίεργο σχήμα που ούτε η λιποαναρρόφηση, στην οποία υποβλήθηκε στο μεταξύ το 56χρονο πρώην μοντέλο, είχε αποτέλεσμα. Κι όμως η Εβαντζελίστα, όπως είναι σήμερα, όπως δείχνει σήμερα, μεσήλικη, με κάποια κιλά, χωρίς μακιγιάζ και με τα γυαλιά της, είναι μοντελίσιμη. Η «σειρά» της άλλωστε εργάζεται ακόμη. Αυτό το βάρος τού να είσαι πενήντα χρονών αλλά να πρέπει να δείχνεις εικοσιπέντε το επιβάλλουν οι κανόνες της τεχνητής ομορφιάς. Στην τηλεόραση, στα εξώφυλλα των περιοδικών, στο insta φιγουράρουν διασημότητες με μαλλιά που δεν είναι δικά τους, με μακιγιάζ εξωπραγματικά, με θεραπείες που σίγουρα οι κοινές θνητές τις αγνοούν ή δεν μπορούν λόγω κόστους να τις προσεγγίσουν, με υπερβολική λεύκανση τύπου «chicklets», περίεργα χείλη, με επιδερμίδες ροδάκινου ή και λίφτινγκ, γυναίκες που υπηρετούν πιστά ένα παράδοξο. Είναι εξήντα και μοιάζουν τριάντα.

Αν οι αμαζόνες της ομορφιάς και οι αληθινές πολεμίστριες σαν τη Λίντα βασανίζονται, σκέψου οι κοινές θνητές. Και όταν ανοίγει η πόρτα και μπαίνεις για να κάνεις αυτό «το κάτι» που θα σε κάνει να φαίνεσαι και να νιώθεις ξεκούραστη, όταν κλείσει πίσω σου θέλεις να έχεις ένα θετικό αποτέλεσμα. Το ερώτημα, ωστόσο, όπως το θέτει εύστοχα η Rhonda Garelick στους NYT, είναι πόσο πολύ η κοινωνία μας εξαφανίζει τη βία που εμπεριέχει η κουλτούρα της ομορφιάς. Παραβλέπουμε τις πιθανές παρενέργειες, τον πόνο αλλά και τις παραμορφώσεις της αισθητικής χειρουργικής. Και παρά την πολλή κουβέντα περί ποικιλομορφίας και "body positivity" τι κάνουμε; Κάνουμε ελάχιστα για να αντιμετωπίσουμε την εμμονή με τα λεπτά σώματα, τις δίαιτες, τη νεότητα, τη «στολή» της θηλυκότητας και τις καλογυαλισμένες επιδερμίδες. Όλα αυτά την ώρα που η πρωτότοκη κόρη της Μαντόνα λέει πως δεν θέλει να τη θυμούνται μόνο για την ομορφιά της. Θα ήθελε και κάτι πιο πνευματικό. Για δες.

Look

Διαλέγουμε αντικείμενα από τα πωλητήρια του Μουσείου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Καρφίτσα, Σημαία της Ύδρας €30

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΓΚΙΚΑ
Γλυπτό, δημιουργία της Μαρίας Γρηγορίου

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΓΚΙΚΑ
Κεραμική κούπα ζωγραφισμένη στο χέρι, της Θεοδώρας Χωραφά

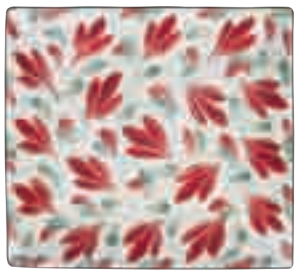

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Πιατέλα Κόνιτσα, της Θωμαής Κόντου €275

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΓΚΙΚΑ
Κούπα με το έργο του Γιάννη Μόραλη «Η Αρχόντισσα και το Παλικάρι» €25

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 138
Σκουλαρίκια, του Crispy Kaos €43

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 138
Ασημένια καρφίτσα Me(nt)usa, των Odd studio €90

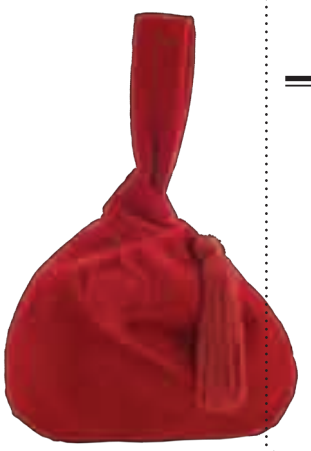

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Τσάντα χειρός με φούντα, της Κατερίνας Καρούσου €45

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 138
Ασημένια σκουλαρίκια, με φτερά €50

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Βραχιόλι με ματάκι

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΓΚΙΚΑ
Χειροποίητο κεντημένο βραχιόλι με μάτια, των B612 €375

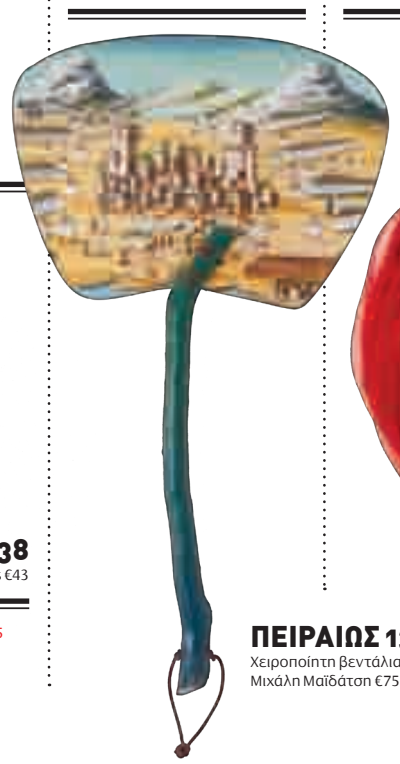

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 138
Χειροποίητη βεντάλια, των Χρήστου Χρηστίδη και Μιχάλη Μαϊδάτση €75

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΓΚΙΚΑ
Μεταξωτή εσάρπα, της Ki/ko €90

benakishop.gr

✍ **Ελληνικού Πολιτισμού** Κουμπάρη 1 & Βασ. Σοφίας, 2103671045
Πινακοθήκη Γκίκα Κριεζώτου 3, Αθήνα, 210 3630204
Πειραιώς 138 Πειραιώς 138 & Ανδρονίκου, Αθήνα, 2103453111

Τα γλυκά

Όλοι έχουμε αναμνήσεις συνδυασμένες με γλυκά. Στα Σίξτις, έτρωγες ψωμί με μέλι ή με ζάχαρη και κανέλα. Κανένας δεν έλεγε ότι τα γλυκά παχαίνουν γιατί η θερμίδα ήταν άγνωστη λέξη.

Της **ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ**

της ζωής μου

Το «ποιος θα γλείψει το κουτάλι;» γινόταν άθλημα όσο τα παιδιά μου ήταν μικρά, όπως και η όλη διαδικασία παρασκευής γλυκού: υπήρχαν αρμοδιότητες, ένας ανακάτευε τα στεγνά υλικά άλλος τα υγρά, ενώ το μίξερ μοιραζόταν από μισό (σε χρόνο) για να είμαστε δίκαιοι. Τώρα μόνο η κόρη ενδιαφέρεται για τη ζαχαροπλαστική, κι αυτό με τον βαριεστημένο τρόπο των εφήβων που έχουν καταπιεί την Μπίλυ Άιλις. Εγώ πάλι ενδιαφέρομαι όχι σε βαθμό να ανοίγω φύλλο π.χ., αλλά όσο χρειάζεται για να φτιάχνω κέικ, μάφιν, κουλουράκια, μπισκότα και σιροπιαστά γλυκά χωρίς κρέμα. Η κρέμα είναι δύσκολη δουλειά, εκτός που με έχουν καταστρέψει τα παραδοσιακά ζαχαροπλαστεία, «Ανδριάς», «Βάρσος» κ.λπ., που την κάνουν καταπληκτική, άρα την προτιμώ έτοιμη.

Όπως όλος ο κόσμος, θυμάμαι γλυκά της παιδικής ηλικίας μου: καρυδάκι γλυκό του κουταλιού από τη Θάσο, βύσσινο γλυκό που έφτιαχνε η κυρία Σμαρώ επίσης στη Θάσο – ο πρώτος γιος μου, όταν ήταν έξι χρονών, είχε φάει καμιά εικοσαριά βυσσινάκια της πριν τον πάρουμε χαμπάρι (δεν έπαθε τίποτα). Η γιαγιά και η μαμά μάς έφτιαχναν μια tarte tatin που δεν την έλεγαν έτσι, μετά ανακάλυψα την επίσημη ορολογία: την έλεγαν «γλυκό» και ήταν παντεσπάνι με ροδάκινα, ή με αχλάδια, που καραμελώνανε με ζάχαρη στον πάτο του πυρέξ. Το πυρέξ στα 60s και 70s ήταν μεγάλη ανακάλυψη, με αφήνανε μερικές φορές να βουτυρώνω το πυρέξ, μέχρι που το έριξα από το τραπέζι, ναι μεν δεν έσπασε, πήρα δε λαχτάρα. Έφτιαχναν επίσης στο σπίτι κρεμ καραμελέ, σε μπεν μαρί, με κάμποση καραμέλα την οποία γλείφαμε με τις ώρες από κουτάλια, τραπέζια και πατώματα – δεν υπήρχαν ακόμα έτοιμα μείγματα, ούτε πείραζε να τρως πράγματα κολλημένα στο πάτωμα. Ο πρώτος σύζυγος, που έχει ταλέντο στη ζαχαροπλαστική, τύλιγε καταπληκτικά φοντάν σε κακάο, και χτυπούσε τη μοναδική μους σοκολάτα που φτιάχνω ακόμα (κουβερτούρα λιωμένη, στο μίξερ με γάλα).

Η αναδρομή είναι λειψή, δεν βάζω τα ετοιματζίδικα, τις πρώτες γκοφρέτες-αποκάλυψη, με τη γεύση της σοκολάτας να «σπάει» πάνω στο μπισκοτέ, αφράτο βαφλο-ειδές φύλλο. Κάποιος θα γράψει σίγουρα για τις λεπτές σοκολάτες «Μέλο» και «ION», για τη βανίλια-υποβρύχιο που θυμίζει δυσάρεστες οικογενειακές επισκέψεις σε συγγενείς που μου τσιμπάγαν το μάγουλο ή καθαρίζανε ένα λεκέ από το άλλο μάγουλο, με σαλιωμένο δάχτυλο. Μπλιαχ. Το καημένο το υποβρύχιο δεν είχε σχέση, ποιος ξέρει γιατί το έχω συνδυάσει έτσι. Θυμάμαι τη θεία μας Άννα να ▶

τινάζει την άχνη ζάχαρη από κάτι σκληρούς κουραμπιέδες, *«Για να μην κολλάτε, καλέ!»*. Οι κουραμπιέδες είναι στάνταρ γλυκό στην **Καβάλα**, στις Γιορτές αγοράζω κουραμπιέδες **«Χρυσανθίδη» Νέας Καρβάλης** – οι συνταγές είναι από την **Γκέρβελη** της **Μικράς Ασίας** και κρατάνε ακόμα. Στη διπλανή Ξάνθη βασίλευε ο **«Παπαπαρασκευάς»**, του οποίου τα διάσημα πουράκια (αγαπημένα του Μάνου Χατζηδάκι) δεν με συγκινούν τόσο όσο ο μπακλαβάς του, με πολύ καρύδι, τυλιγμένος σφιχτά στο άσπρο-αρζαντέ χαρτί με τα πλαγιαστά γράμματα. Ο αντίστοιχος «**Καζαντζίδης**» στην Καβάλα, με υπέροχα και πάμφθηνα σιροπιαστά, έχει κλείσει δυστυχώς εδώ και πολλά χρόνια. Τα τελευταία τουλουμπάκια που θυμάμαι, τραγανά και ταυτόχρονα βαριά με σιρόπι, ήτανε τα δικά του.

Όλοι έχουμε αναμνήσεις συνδυασμένες με γλυκά (αν και εγώ έχω κάμποσες με παστά ψάρια…) Στα Σίξτις, έτρωγες ψωμί με μέλι ή με ζάχαρη και κανέλα. Κανένας δεν έλεγε ότι τα γλυκά παχαίνουν γιατί η θερμίδα ήταν άγνωστη λέξη. Με το που μπήκαν οι γκοφρέτες κι οι σοκολάτες στα κυλικεία των σχολείων, οι μαθητές δεν γύρισαν να κοιτάξουν πια το κουλούρι. Στην Ελλάδα το τέλος της δεκαετίας του '60 ήταν η αρχή της βασιλείας της ζάχαρης – αλλά βέβαια, ένας ζαχαροπλάστης μπορεί να την τοποθετήσει πιο πριν ή πιο μετά, και θα έχει δίκιο, ειδικά αν έχει παππού ζαχαροπλάστη.

Στην Αθήνα, μια και είπα «παππούς», ο παππούς μας αγόραζε άσπρες αφράτες Χιονούλες και γυαλιστερά κοκ από τον «**Μαλάμο**» στην **Αχαρνών**, ή πολιτικά-ανορθόδοξες Αραπίνες από το «**Λαύριο**» στην **Ομόνοια**. Ο «Μαλάμος» εξακολουθεί να φτιάχνει ωραίες πάστες με παλιές συνταγές, όπως και η «**Καμέλια**», στο **Ψυχικό**, και σίγουρα ένα σωρό ακόμα ζαχαροπλαστεία.

Το "**Fresh**" κάνει καταπληκτική λεμονόπιτα, και όλα του τα μπισκότα σκίζουν. Ταχινόπιτες Κωνσταντινούπολης φτιάχνει ο «**Γκιουλίογλου**», στο **Σύνταγμα** – τις τσιμπάω τρεις-τρεις όποτε περνάω από κει, θυμίζουν απογεύματα στην Πόλη και μάλιστα στα Σέβεντις, με τσουχτερό άνεμο να κατεβαίνει φορτσάτος τον Εύξεινο Πόντο. Τα γλυκά είναι αφορμή για νοσταλγία: όλα τα σιροπιαστά του «**Σταμάτη**», στη **Θάσο**, με πάνε πίσω στα παιδικά μου χρόνια τα καλοκαίρια, με το Καζάν-τιπί αξεπέραστο μέχρι σήμερα…

Στις εγκυμοσύνες έκοβα μαχαίρι τη ζάχαρη για να μην ανεβάσω ζάχαρο. Ο **Γρηγόρης Ψαριανός** μού έφερε στο μαιευτήριο τρίγωνα Πανοράματος, μια μέρα μετά τον ερχομό των διδύμων, την ημέρα δηλαδή που επέστρεψαν τα γλυκά… και έφαγα σχεδόν όλο το κουτί, ξεκολλώντας το σιρόπι με τα φυλλαράκια κρούστας που είχανε μείνει στον πάτο. Μετά από αποχή εννέα μηνών, τα τρίγωνα ήτανε σοκ ικανοποίησης, έχουν περάσει δεκατρία χρόνια κι είναι σαν να τα έσκισα χθες.

Αλλά έχω ξεφύγει από το θέμα, όπως συνήθως: τα βροχερά βράδια φτιάχναμε γλυκά με τα παιδιά μου, με τον μεγάλο στα νάιντις, προ ίντερνετ, που οι συνταγές ήτανε από το βιβλίο της Χρύσας Παραδείση, και με τα δύο μικρότερα (παιδιά), από την εποχή που καθόντουσαν στα καρεκλάκια τους με γουρλωμένα μάτια, μέχρι σήμερα, που σκαρώσαμε ένα μπανανόψωμο. Το μπανανόψωμο είναι κέικ, με συνταγή που τσίμπησα από την Τζαμάικα την ίδια, στη δεκαετία του '80. Οι Τζαμαϊκανοί το φτιάχνουν με μπόλικο ρούμι και πολλές μπανάνες αλλά είναι ευέλικτο κέικ, γίνεται μια χαρά και χωρίς ρούμι, ή με λίγες μπανάνες. Επειδή είναι μαυριδερό (λόγω μπανάνας) γίνεται ωραίο με αλεύρι ολικής και μαύρη ζάχαρη – τα παιδιά δεν ενθουσιάζονται με σκούρα κέικ, εκτός αν έχουν σοκολάτα. Στα σοκολατένια, αγαπάμε μια συνταγή της **Ελένης Ψυχούλη** (αυτή με τη Μερέντα) και άλλη μία του **Στέλιου Παρλιάρου** (αυτή με τη δουλίτσα). Τα δίδυμα είχανε πάει σε κάποια παρουσίασή του όταν ήταν έντεκα χρονών, και μου ανακοίνωσαν μετά προσβεβλημένα ότι πρέπει να χρησιμοποιώ ΜΟΝΟΝ ακριβή σοκολάτα ποιότητας και όχι «της σειράς» για να έχω το ιδανικό αποτέλεσμα στα κέικ σοκολάτας, ακόμα και στο γλάσσο, «που όλο κλέβεις και λιώνεις κάτι παλιά σοκολατάκια!»

Η αλήθεια είναι ότι, ναι, λιώνω τα παλιά (όχι ληγμένα) σοκολατάκια μέσα στα κέικ, ψήνονται μια χαρά, και μέχρι που πετάχτηκε ο γλυκός κατά τα άλλα Παρλιάρος, δεν είχαμε παράπονα. Τα σοκολατένια γλυκά είναι χειμωνιάτικα, ακόμα είμαστε στα λάιτ – μάφιν, μπισκότα και μπανανόψωμα. Συζητάμε όσο κρατάει η διαδικασία της κουζίνας, είναι ένας τρόπος, η ζαχαροπλαστική, να πλησιάσεις τα παιδιά σου, ή τουλάχιστον να πάρεις πρέφα τι τα απασχολεί. Αναρωτιέμαι αν θα φτιάχνω κέικ όταν μεγαλώσουν τα παιδιά: σαν δραστηριότητα, η ζαχαροπλαστική είναι ανεβαστική, πρεμιστική, και η μυρωδιά του γλυκού-που-ψήνεται, ζάχαρη, κανέλα, βανίλια κ.λπ., η μυρωδιά και μόνο, κάνει τα χειμωνιάτικα σπίτια πιο κόζι.

Έχω βρει μια συνταγή για μηλόπιτα που γίνεται στο τηγάνι, και είναι μια σταλιά, του ενός ατόμου. Τη δοκίμασα για πολλά άτομα (κούκλα!) αλλά την κρατάω για πάρτη μου, για όταν θα θέλω ένα σπιτικό γλυκό και δεν θα πετάγεται τουλάχιστον ένα παιδί πρόθυμο να γλείψει το κουτάλι… **A**

CHOUREAL

Το πρώτο tailor made προφιτερόλ της Αθήνας

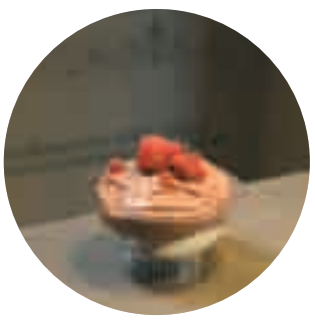

Αν τύχει και περάσεις από την Ερμού στο ύψος της οδού Διομείας, η μυρωδιά της φρεσκοψημένης ζύμης θα σε κάνει να κλείσεις τα μάτια. Είναι τα σουδάκια, τα paris-brest και τα εκλέρ του Choureal, που ξεφουρνίζονται κάθε μία ώρα και κάνουν τη μέρα καλύτερη. Ειδικά, όμως, τα σουδάκια έχουν και ένα επιπλέον μυστικό… Γεμίζονται με χειροποίητη κρέμα πατισερί ή παγωτό κι έπειτα περιχύνονται με παχύρρευστη σοκολάτα για να δημιουργήσουν το (χωρίς καμία υπερβολή) τέλειο προφιτερόλ. Το Choureal, βλέπεις, ειδικεύεται στη ζύμη των choux και ήταν αυτό που πρώτο έφερε στην Αθήνα τη μαγεία του tailor made προφιτερόλ. Αυτό σημαίνει ότι εδώ μπορείς να φτιάξεις το προφιτερόλ των ονείρων σου! Αφού επιλέξεις το μέγεθος του προφιτερόλ σου, διαλέγεις την κρέμα σοκολάτας που ταιριάζει καλύτερα στα γούστα σου (σοκολάτα bitter ή έξτρα bitter, σοκολάτα γάλακτος, gianduja, λευκή σοκολάτα, σοκολάτα-καραμέλα, σοκολάτα-passion fruit ή σοκολάτα γλυκόριζα). Τελική πινελιά η γαρνιτούρα: θα βρεις 18 toppings που ξεκινούν από το (χειροποίητο) μπισκότο και φτάνουν μέχρι την καυτή σοκολάτα και τους καραμελωμένους ξηρούς καρπούς. Γίνεται να αντισταθείς; Με τίποτα!

● **Ερμού 18 & Διομείας 2, 2103317883,**
www.choureal.com,
Fb: @choureal.profiterole,
Instagram: @choureal_profiterole,
Και delivery

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ ΚΑΓΓΕΛΗΣ

Γλυκές, μοναδικές απολαύσεις από το 1982 στου Ζωγράφου

Πιστό στις γλυκές απολαύσεις για τους πελάτες του, το παραδοσιακό ζαχαροπλαστείο Καγγέλης αποτελεί εδώ και πολλά χρόνια την αγαπημένη πρόταση όταν επιθυμούμε κάποιο επιδόρπιο.
Το κλασικό αυτό ζαχαροπλαστείο άνοιξε το 1982 στην περιοχή του Ζωγράφου και για μεγάλο χρονικό διάστημα βρισκόταν στην πλατεία Καγγέλη. Οι κάτοικοι της περιοχής, μάλιστα, πήραν το όνομα του ζαχαροπλαστείου και το έδωσαν στην πλατεία. Πλέον, έχει μεταφερθεί λίγο πιο πάνω από την πλατεία, όμως οι περισσότεροι γνωρίζουν την ιστορία του. Πρόκειται για έναν όμορφο χώρο που προσελκύει τον κόσμο για τα φρέσκα του προϊόντα , όπως επίσης και την προσεγμένη καθαριότητα.

Όμως αυτό για το οποίο φημίζεται και έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη του κοινού εδώ και πάνω από 4 δεκαετίες, είναι η ξεχωριστή ποιότητα των υλικών και φυσικά οι ιδιαίτερες γεύσεις. Τολμά και ακολουθεί τις νέες γευστικές τάσεις εκπλήσσοντας πάντα γλυκά τους πελάτες.Έτσι, ο επισκέπτης θα βρεθεί μπροστά σε μια μεγάλη ποικιλία: λαχταριστά σιροπιαστά, γλυκά του κιλού, βουτήματα, παγωτά, τούρτες, μικρές λιχουδιές και πάστες. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι εκεί θα βρούμε τα καλύτερα μακαρόν στην πόλη και σίγουρα θα απολαύσουμε τον νόστιμο καφέ του. Όσον αφορά τις επερχόμενες γιορτές των Χριστουγέννων, το ζαχαροπλαστείο ετοιμάζεται ξανά για την ξεχωριστή βασιλόπιτα και τα αφράτα τσουρέκια από αγνά υλικά.

Αλλά, εκτός από τη φυσική παρουσία στον χώρο, οι μοναδικές γεύσεις μπορεί να συνοδεύσουν και τις πιο όμορφες στιγμές της ζωής μας. Τα εκλεκτά προϊόντα του ζαχαροπλαστείου Καγγέλης θα εκπλήξουν ευχάριστα τους καλεσμένους μας στις γιορτές, τα γενέθλια, τον γάμο, τη βάπτιση και άλλες εκδηλώσεις.

Χλόης 37 & Λεωφόρος Κουσίδη Γρηγορίου 30, Ζωγράφου, 2107756729, www.kaggelis.com, Fb: Ζαχαροπλαστείο-Καγγέλης

BOND RESTAURANT BAR

Χειροποίητα γλυκά σε μαγευτική αυλή

Πάνω από το κεφάλι σου σκαρφαλώνει θαρραλέο το γιασεμί, η διπλανή γλάστρα με τον βασιλικό στέλνει τα αρώματά της στο πρωινό σου, και τα τριαντάφυλλα μοσχοβολούν. Η τεράστια αυλή του Bond είναι το καταφύγιό σου μέσα στην πόλη και ταυτόχρονα μια επιστροφή στη φύση. Εδώ θα έρθεις για συγκλονιστικό brunch και ένα νόστιμο μενού, για cocktails, υγιεινά smoothies και χυμούς από το vitamin bar. Θα έρθεις, όμως, και για φοβερά, χειροποίητα γλυκά!

Τα γλυκά στο Bond είναι μεγάλο κεφάλαιο. Φτιάχνονται εδώ καθημερινά και κάνουν τον κόσμο να μυρίζει βούτυρο και σοκολάτα. Να δοκιμάσεις το πληθωρικό προφιτερόλ και τη γαλατόπιτα με πουράκια μπακλαβά και παγωτό κανέλλα. Να υποκύψεις στη lemon pie με καμένη μαρέγκα και βανίλια Μαδαγασκάρης και οπωσδήποτε στη γοητεία του lava cake με τα δύο είδη σοκολάτας (γάλακτος και bitter). Αν προτιμάς τα υγιεινά γλυκά, να ξέρεις ότι θα σου κρατήσουν συντροφιά τα Healthy Pancakes ολικής άλεσης (με μπανάνες, μέλι και κρέμα φιστικοβούτυρο) και πως μαζί με τον καφέ σου θα έρθει κέρασμα ή πιο νόστιμη (και vegan!) μηλόπιτα του κόσμου…

Extra tip: Τώρα το πιο γλυκό πρωινό έρχεται στο σπίτι ή στο γραφείο σου! Το Sweet Box του Bond κρύβει γλυκές εκπλήξεις για δύο (περιέχει pancakes μαζί και διάφορα spreads, αφράτα cinnamon rolls, vegan carrot κέικ, 2 κρουασάν βουτύρου, 2 μπάρες, 2 κέικ και 2 cookies) για να αρχίσει η μέρα σου όσο πιο γλυκά γίνεται! Το παραγγέλνεις μέσω wolt και e-food (ή το παραλαμβάνεις με take away) και μαζί έχεις δύο καφέδες δώρο!

● **Μεγάλη του Γένους Σχολής 2, Άλιμος, 2109902035, Facebook: Bond Restaurant Bar, Instagram: bond_restaurant_bar**

CARAMELLA

Η μαγεία της χειροποίητης καραμέλας

Η διαδικασία παραγωγής της χειροποίητης καραμέλας είναι ίσως ό,τι πιο ενδιαφέρον έχεις παρακολουθήσει ποτέ. Στο Caramella που ξεκίνησε από τη Νάξο το 2013 –και ευτυχώς για εμάς ήρθε στην Αθήνα το 2015– ξέρουν πώς να σε ταξιδέψουν με χρώματα, αρώματα και γεύσεις στα ανέμελα παιδικά σου χρόνια. Το εργαστήριό τους, ανοιχτό στο βλέμμα του πελάτη, αποκαλύπτει όλα τα στάδια παραγωγής καραμέλας, ενώ σου προσφέρει τη δυνατότητα να δοκιμάσεις ζεστή καραμέλα για μια ολοκληρωμένη εμπειρία γεύσης. Από τη νέα χρονιά μάλιστα θα πραγματοποιούνται και masterclass για όσους ενδιαφέρονται να μάθουν περισσότερα για την τέχνη της καραμέλας και να φτιάξουν τα δικά τους γλειφιτζούρια. Κάθε δημιουργία του Caramella είναι χειροποίητη, χωρίς συντηρητικά, χωρίς γλουτένη και λακτόζη, ενώ υπάρχουν και επιλογές χωρίς ζάχαρη για όσους το επιθυμούν. Θα βρεις πάνω από 30 γεύσεις για να διαλέξεις, καθώς και πληθώρα σχεδίων σε γλειφιτζούρια. Επιπλέον, μπορείς να παραγγείλεις τις δικές σου customized καραμέλες για βαφτίσεις, γάμους, γενέθλια και εταιρικά δώρα. Τα προϊόντα θα τα βρεις στα καταστήματα του Χαλανδρίου και της Νάξου, καθώς και σε συνεργαζόμενα καταστήματα σε όλη την Ελλάδα. Δοκίμασε οπωσδήποτε την πολύχρωμη καραμέλα με γεύση τσιχλόφουσκα και θα σε εκπλήξει.

● **Σωκράτους 18, Χαλάνδρι, 2106830048 / Χώρα Νάξος www.caramella-athens.gr FB: Caramella Halandri Insta: caramella_naxos**

PIG MAMMA

Γλυκές λύσεις και φρέσκιες ιδέες για ερασιτέχνες και επαγγελματίες ζαχαροπλάστες

Σου έχει συμβεί να μπαίνεις σε ένα ζαχαροπλαστείο και να μην ξέρεις πού να πρωτοκοιτάξεις; Να συμπεριφέρεσαι σαν παιδάκι από χαρά και να μελετάς σαν pastry chef όλα τα μίγματα; Στο Pig Mamma στο Χαλάνδρι νιώθεις ότι ξαφνικά από το πουθενά θέλεις να ασχοληθείς με τη ζαχαροπλαστική κι ας μην ήτανε ποτέ στο αίμα σου. Μείγματα ζαχαροπλαστικής, ρίπλες σοκολάτας και παγωτού, premium προϊόντα, όλα φιλοξενούνται κάτω από τη στέγη ενός φωτεινού χώρου που κάνει τις δικές του προτάσεις και λύσεις για τους απανταχού γλυκατζήδες.

Στο κατάστημα μπορείς να συνθέσεις τα δικά σου pancakes, red velvet cakes, waffle και brownies bites, σουφλέ red velvet και soft cookies όπως ακριβώς τα έχεις ονειρευτεί, και έπειτα να τα απολαύσεις στα τραπεζάκια της Σωκράτους μαζί με τον καφέ σου. Στο Pig Mamma κυρίως, όμως, θα βρει κανείς όλων των ειδών τις πρώτες ύλες ζαχαροπλαστικής ώστε να δημιουργήσει και μόνος του στο σπίτι γευστικά γλυκά σαν αυτά του ζαχαροπλαστείου, σε λιανική ή χονδρική πώληση, όπως ζαχαρόπαστες, σιρόπια, χρώματα ζαχαροπλαστικής, φόρμες και κουπάτ, βρώσιμα ντεκόρ και εργαλεία ζαχαροπλαστικής. Ας μιλήσουμε όμως και για τις ρίπλες για τις οποίες φημίζεται το Pig Mama. Στην ορολογία της ζαχαροπλαστικής είναι τα κυματάκια μιας άλλης γεύσης που παρεμβάλλονται στην κύρια γεύση ενός κρεμώδους γλυκού όπως του παγωτού. Εδώ, λοιπόν, έχουμε τη δυνατότητα να διαλέξουμε ανάμεσα σε ρίπλες φρούτων-ζελέ, όπως βύσσινο ή φρούτα του δάσους και πληθώρα πραλινών, όπως nocciola ή salted caramel, ανάμεσά τους και vegan. Πέρα από αυτά, 23 διαφορετικά μείγματα για ό,τι μπορείς να φανταστείς, από μείγμα για red velvet cake, brownies και βασιλόπιτα πολύ σύντομα, μέχρι για παντεσπάνι και διάφορες μους, φτιάχνονται καθημερινά από την ομάδα του Pig Mama για να σου λύσουν τα χέρια. Τώρα που ξέρεις, δεν έχεις δικαιολογία για να μην προσπαθήσεις μόνος σου να κάνεις γλυκές αλχημείες στην κουζίνα σου. **Tip:** Η ιστοσελίδα του Pig Mamma λειτουργεί και ως e-shop.

●Σωκράτους 7 & Ηρακλείου, Χαλάνδρι, 2111118161, www.pigmamma.gr
Instagram: pigmammaxalandri
Facebook: pigmamma

DICKIE DEE

Το χειροποίητο παγωτό των ονείρων μας

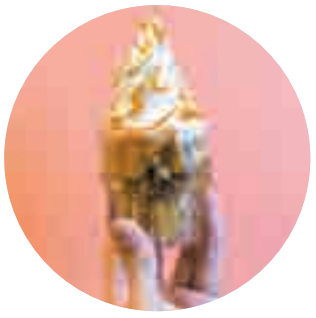

Το λιλιπούτειο αυτό μαγαζάκι της οδού Βουλής άνοιξε πριν μερικά χρόνια και μας έμαθε τι γεύση έχει το πραγματικά καλό παγωτό μηχανής. Για το φανταστικό παγωτό του χρησιμοποιεί μόνο εκλεκτά υλικά (για παράδειγμα το γάλα είναι πάντα φρέσκο και η πάστα φιστικιού έρχεται απευθείας από το Bronte της Ιταλίας). Θα βρεις βελούδινο soft ice cream σε έξι γεύσεις: ανθόγαλο, φιστίκι, vegan σοκολάτα, αλατισμένη καραμέλα, cookie dough και φράουλα με κρέμα. Εκτός από παγωτό μηχανής, υπάρχει και gelato σε 12 άκρως πρωτότυπες γεύσεις, όπως παγωτό ρυζόγαλό (εκπληκτικό) ή παγωτό κανέλλα με σταφίδες και... ρακί!

Ωστόσο, μη μείνεις μόνο στο παγωτό, την προσοχή σου αξίζουν εξίσου και τα υπέροχα γλυκά που φτιάχνονται εδώ καθημερινά. Δοκίμασε το New York Cheesecake (μπορείς να το απολαύσεις σκέτο, με σάλτσα φράουλας ή καραμέλας ή με ζεστή Nutella...), το red velvet cake και το carrot cake με γλάσο από τυρί κρέμα, το fudge cake, τα brownies και τη φο-βε-ρή μηλόπιτα που σερβίρεται με ζεστή καραμέλα και προκαλεί αναστεναγμούς στο πέρασμά της. Εννοείται ότι όλα τα γλυκά μπορούν να συνδυαστούν με μια μπάλα παγωτό (ή και δύο) και να γίνει χαμός...

Το καλύτερο το κρατήσαμε για το τέλος και το αφιερώνουμε στους αμετανόητους γλυκατζήδες... Είναι τα Dicke Cups, δηλαδή κυπελλάκια που στριμώχνουν στο εσωτερικό τους σαντιγί, γλυκό και παγωτό. Μια κουταλιά από το Strawberry Pavlova Dickie Cup ή το Brownie Dickie Cup αρκεί για να σε πείσει ότι υπάρχει Παράδεισος...

• Βουλής 23, Σύνταγμα, 2103238277, Fb: Dickie Dee Athens, Instagram: @dickiedeeathens

KOUKOUVAYA

Το θρυλικό γλυκοπωλείο των Χανίων κατακτά την Πλατεία Αγίας Ειρήνης

Όποιος έχει πατήσει το πόδι του στα Χανιά ξέρει ότι η λέξη «Ζουμερό» είναι ταυτόσημη με την ακόλουθη εικόνα: λαχταριστό σοκολατένιο κέικ που περιχύνεται με μια πλούσια, καυτή σάλτσα σοκολάτας και σε πάει στον Παράδεισο. Είναι το best seller της Koukouvaya, του θρυλικού γλυκοπωλείου που άνοιξε στα Χανιά το 1997 και με τα χρόνια εξελίχθηκε σε τοπωνύμιο: «Οπωσδήποτε για "Ζουμερό" στην Koukouvaya!» θα σου πουν οι ντόπιοι και δεν θα σηκώσουν αντίρρηση. Το ίδιο θα σου πούμε κι εμείς, αλλά δεν θα σε στείλουμε ως την Κρήτη, μόνο μέχρι την Πλατεία Αγίας Ειρήνης, όπου εδώ και λίγες εβδομάδες απέκτησε «αδερφάκι » η χανιώτικη Koukouvaya!

Εκτός από το «Ζουμερό», θα βρεις επίσης πληθωρικά cheesecake σε έξι κολασμένες εκδοχές (με επικάλυψη μαρμελάδα φράουλα, μαρμελάδα μύρτιλο, αλμυρή καραμέλα, σοκολάτα ή bueno), το ακαταμάχητο Ιγκλού (γλυκό με βάση το παντεσπάνι, κρέμα σοκολάτας που καλύπτεται από κρέμα βανίλιας και γαρνίρεται με θρύμματα από καραμελωμένο αμύγδαλο και σιρόπι), την Πυραμίδα (συνδυασμός από μους καραμέλα και μπισκότο βουτύρου, που γαρνίρεται με σιρόπι καραμέλας και τριμμένο καρύδι), λεμονόπιτες, μηλόπιτες, εκμέκ κανταΐφι, μπανόφι, καρυδόπιτα, μιλφέιγ, μωσαϊκό, ένα ρευστό και άκρως σοκολατένιο κέικ με τίτλο «μους σοκολάτας», αλλά και έναν υπέροχο... vegan μπακλαβά. Οι μερίδες είναι άκρως πληθωρικές, οπότε... κράτα χώρο!
Extra tip: τα γλυκά της Koukouvaya είναι κάτι παραπάνω από αγαπητά. Σε σημείο που αν δεν τα πάτε ιδιαίτερα καλά με τις ουρές, θα σας συμβουλεύουμε να αποφύγετε την επίσκεψη τα Σαββατοκύριακα...

● Σκουζέ 1, Πλατεία Αγίας Ειρήνης, 2103318700, Facebook: @koukouvayadesserts, Instagram: @koukouvaya_athens, Και delivery, www.koukouvaya.gr

YUMGUILTFREE

Απολαυστικά γλυκά, χωρίς ενοχές

Όπως οι περισσότεροι από εμάς, κάθε φορά που βλέπεις ένα λαχταριστό γλυκό στο Instagram σκρολάρεις βιαστικά στην επόμενη εικόνα γιατί σκέφτεσαι ότι και μόνο που το κοίταξες πήρες θερμίδες. Ευτυχώς, χάρη στο Yum GuiltFree τώρα όχι απλά θα τα κοιτάς όσο θες αλλά θα τα παίρνεις για να τα απολαύσεις κιόλας, χωρίς ενοχές! Η Λίζα Βαβούρη άκουσε τις «προσευχές» των απανταχού λιχούδηδων και άρχισε να δημιουργεί γλυκά από αγνά, φυσικά υλικά εξαιρετικής ποιότητας χωρίς επεξεργασμένη ζάχαρη. Από την κουζίνα του σπιτιού της και έναν λογαριασμό στο Instagram για να μοιράζεται το πάθος της, βρέθηκε να δέχεται παραγγελίες από όλη την Αθήνα και να ανοίγει το δικό της κατάστημα στη Γλυφάδα.

Όλες οι δημιουργίες στο Yum GuiltFree είναι χειροποίητες, ωμοφαγικές και η βάση των περισσότερων είναι οι ξηροί καρποί, τα οσμωτικά φρούτα χωρίς ζάχαρη και τα φρέσκα φρούτα εποχής. Εδώ θα βρεις μπάρες και μπαλάκια ενέργειας, τάρτες σε πολλές γεύσεις, τούρτες και μπισκότα που θα ικανοποιήσουν την επιθυμία σου για γλυκό χωρίς να σου δημιουργούν τύψεις. Δοκίμασε οπωσδήποτε την τάρτα banoffee και το μωσαϊκό, είναι μια εμπειρία που θα θες να επαναλάβεις ξανά και ξανά. Αρκετές επιλογές υπάρχουν και σε γλυκά χωρίς γλουτένη, κατάλληλα για τα άτομα με δυσανεξία, όπως τα λαχταριστά cookies με σοκολάτα, λεμόνι και γέμιση πραλίνας φουντουκιού.

Εκτός από όλα τα παραπάνω, κατόπιν παραγγελίας ετοιμάζονται επιπλέον τούρτες γενεθλίων, guilt-free γλυκάκια για events, βαφτίσεις και customized γλυκά. Επίσης, χάρη στο νέο eshop του Yum GuiltFree μπορείς να παραγγείλεις κάποιες από τις πεντανόστιμες δημιουργίες της Λίζας όπου κι αν βρίσκεσαι, ακόμα και εκτός Αθηνών. Γιαμ!

● **Ξενοφώντος 40, Γλυφάδα, 2109613374, yum-guiltfree.com, FB: Yum guiltfree, IG: yumguiltfree**

SWEET **SPOON**

Γλυκές αμαρτίες στην Αργυρούπολη

Ένας μικρός ναός της ζαχαροπλαστικής που δημιούργησε ο pastry chef, Δημήτρης Δράκος, φροντίζοντας με τον καλύτερο τρόπο όλους εμάς που αγαπάμε τα γλυκά. Το μότο του γλυκοπωλείου είναι «Αν το δοκιμάσεις δεν έχει γυρισμό» και εμείς το επιβεβαιώνουμε απόλυτα. Το Red Velvet cake, το σοκολατένιο Devil's, το Coconut ή το Carrot Cake, όλα θα συνοδεύσουν ιδανικά τον καφέ σου, ενώ κανείς δεν μπορεί να αντισταθεί στα πολύχρωμα γλυκά που καταφθάνουν μέσα σε πρωτότυπα βαζάκια όπως τα snickers, bounty, τιραμισού, προφιτερόλ με σοκαλάτα και salted caramel, τάρτα λεμόνι και μπανόφι! Αξέχαστα θα σας μείνουν και τα cheesecake, σε έξι διαφορετικά είδη (φανταστικά τα Lila Pause και Peanbutter Caramel) και μην ξεχάσεις να βάλεις και μια μπάλα παγωτό δίπλα στο γλυκό σου, το οποίο θα μπει στο πιάτο σου με ένα ανάποδο χωνάκι και toppings που απογειώνουν εικόνα και γεύση! Επίσης, must try είναι και το γεμιστό με παγωτό κρουασάν με toppings από πάνω, όπως και το XL cookie sandwich με μπάλες παγωτού ενδιάμεσα και toppings της επιλογής σου.

Να θυμάσαι ακόμα ότι οι ευφάνταστες τούρτες γενεθλίων που «ρίχνουν» το Instagram φτιάχνονται κατόπιν παραγγελίας και σου συνιστούμε να βιαστείς να επικοινωνήσεις με το κατάστημα για να περιγράψεις αυτό που ονειρεύεσαι για τη δική σου. Και μιας και είπαμε για Instagram, όλα εδώ είναι «ινσταγκραμικά», χώρος και προϊόντα, θα εξάψουν τη φαντασία σου για τις καλύτερες φωτογραφίες!

Extra tip: Στο Sweet Spoon θα βρεις εξαιρετικές χειροποίητες μαρμελάδες διαφόρων γεύσεων, όπως τη φανταστική με φρούτα του δάσους, φράουλα και πορτοκάλι και μην ξεχνάς ότι όλα τα γλυκά μπορούν να σερβιριστούν με παγωτό στο πλάι. Τέλος, όλες οι λιχουδιές μάλιστα μπορούν να έρθουν και στον χώρο σου μέσω efood και Wolt ή να τα πάρεις take away σε κουτί.

● **Μαρίνου Γερουλάνου 59, Αργυρούπολη, 2109948303**
Facebook: Sweet Spoon by Dimitris Drakos
Instagram: sweetspoon_athens

BUENO CREPA

Το meeting point της Κηφισιάς

Δεν είναι μόνο η μυρωδιά μιας φρεσκοψημένης κρέπας ή εκείνη ενός δυνατού espresso που κάνει τους περαστικούς να σταματούν έξω από τη λιλιπούτεια αυτή κρεπερί της Κηφισιάς. Το Bueno Crepa μέσα στα δέκα χρόνια λειτουργίας του έχει εξελιχθεί σε σημείο συνάντησης της περιοχής και αγαπημένο στέκι. «Θα βρεθούμε στο Bueno», λένε οι Κηφισιώτες, όταν δίνουν ραντεβού. Στο Bueno, λοιπόν, ο Αλέξανδρος (ιδιοκτήτης) έχει βάλει όλη τη μαεστρία και το μεράκι του. Θα τον δεις να φτιάχνει τον χυλό για τις φημισμένες κρέπες του από την αρχή, να ρωτάει τους πελάτες τις προτιμήσεις τους για να δημιουργήσει την ιδανική για αυτούς κρέπα, και μέσα στο χαμό των παραγγελιών (σ.σ. το Bueno είναι ιδιαίτερα δημοφιλές) να παραμένει χαμογελαστός και ευδιάθετος. Για πολλούς, η κρέπα του Αλέξανδρου είναι η τέλεια κρέπα. Ο ίδιος θα σου πει ότι απλά «φτιάχνω τις κρέπες μου όσο καλύτερα μπορώ». Χρησιμοποιεί επώνυμα προϊόντα και φρέσκα υλικά, αλλά το πραγματικό μυστικό του είναι ο ζήλος ενός ανθρώπου που πραγματικά αγαπά αυτό που κάνει.
Extra tip: Σύντομα το Bueno θα αποκτήσει και νέο κατάστημα στο Περιστέρι (Αιμιλίου Βεάκη 33Α).

● **Κασσαβέτη 1, Κηφισιά, 2108012515, Facebook: @Bueno.crepa, Instagram: @buenocrepa, ανοιχτά από τις 08.00. Και delivery**

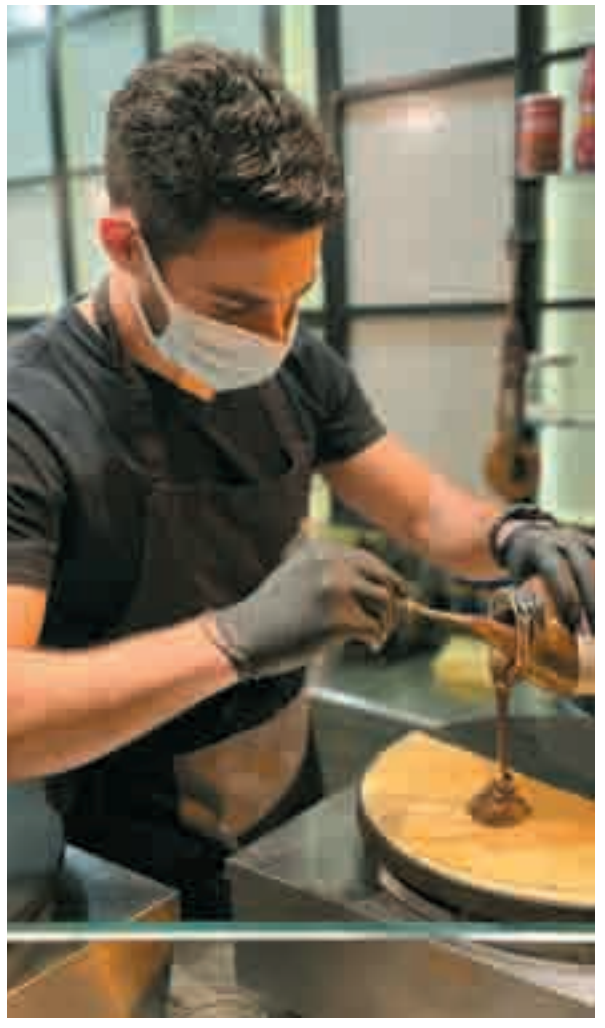

62ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

5 από τις πιο δυνατές ταινίες

Μεγάλα ονόματα, καταξιωμένοι φεστιβαλικοί πρωταγωνιστές αλλά και ανερχόμενοι σκηνοθέτες έχουν την τιμητική τους. Μάθαμε τις 5 από τις πιο δυνατές ταινίες της φετινής διοργάνωσης.

Αποκλειστικό ρεπορτάζ:
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΜΑΚΗΣ

«Vortex»

«Mother Lode»

«The Hole_in_the_Fence»

«Pilgrims»

«Death_of a Virgin_and_the_Sin_of_Not_Living»

Για πολλούς λόγους περιμένουμε πώς και πώς το φετινό Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης, που θα πραγματοποιηθεί στις 4-14 Νοεμβρίου. Ο πιο σημαντικός, φυσικά, έχει να κάνει με τις ταινίες που περιμένουμε να ανακαλύψουμε και πάλι στην ιεροτελεστία της αίθουσας. Σας παρουσιάζουμε πέντε από τις πιο δυνατές ταινίες του φετινού και ιδιαίτερα χορταστικού προγράμματος, το οποίο φιλοδοξεί να ξαναφέρει το κοινό στα γνωστά στέκια των Αποθηκών και του Ολύμπιον και να πετύχει να ξαναβάλει τη διοργάνωση σε ρυθμούς κανονικότητας, καθώς αρκετοί είναι εκείνοι που θα επιστρέψουν στο φεστιβάλ μετά από απουσία δύο ετών. Το 60ό φεστιβάλ που πραγματοποιήθηκε τον Νοέμβριο του 2019 ήταν το τελευταίο που έγινε σε συνθήκες κανονικότητας, καθώς ο κορωνοϊός εμφανίστηκε λίγους μήνες αργότερα. Οι διοργανωτές βέβαια βρίσκονται σε εγρήγορση και αποφάσισαν το πρόγραμμά τους να δοθεί στη διπλή εκδοχή της παρακολούθησης των ταινιών: δηλαδή τόσο online όσο και στην αίθουσα, τον φυσικό χώρο, δηλαδή, κάθε κινηματογραφικής ταινίας.

Από τα μεγάλα φιλμ που θα παρελάσουν στη φετινή γιορτή παρουσιάζουμε πέντε που αναμένεται όχι απλώς να κεντρίσουν το ενδιαφέρον του θεατή, αλλά και να προκαλέσουν ζωηρές συζητήσεις στα σινεφίλ στέκια της πόλης.

Πρώτα από όλα του ***«Vortex»*** του **Γκασπάρ Νοέ**. Ο γεννημένος προβοκάτορας των σοκαριστικών *«Μόνος εναντίον όλων»* (τι ντεμπούτο!), *«Μη αναστρέψιμος»* και *«Climax»* αλλάζει ρότα, στιλ, ύφος και ρυθμό, αλλά παραμένει εξίσου σοκαριστικός, καθώς δεν παραλείπει να μας φέρει για ακόμη μία φορά τετ-α-τετ με τους πιο ανομολόγητους φόβους μας. Το *enfant terrible* του σύγχρονου γαλλικού σινεμά, που φλέρταρε επικίνδυνα με τον θάνατο μόλις δυο χρόνια νωρίτερα, όταν ένα εγκεφαλικό επεισόδιο παραλίγο να του στοιχίσει τη ζωή, επιστρατεύει τον άρχοντα του ιταλικού τρόμου Ντάριο Αρτζέντο και κοιτάζει μέσα από τον καθρέφτη του θανάτου, ψάχνοντας τη δική του αντανάκλαση. Το *«Amour»* του Χάνεκε κόβει βόλτες στο παραισθησιογόνο σύμπαν του Νοέ και μας προσκαλεί να ρίξουμε μια κλεφτή ματιά. Η προκλητική ταινία του Νοέ παρουσιάζεται στο τμήμα των Ειδικών Προβολών.

Το ***«Pilgrims»*** του **Laurynas Bareisa** είναι επίσης μια δυνατή πρόταση. Στα ίχνη μιας άγριας δολοφονίας που τους έχει στοιχειώσει, η Ίντρε και ο Παούλιους ξεκινούν ένα σκοτεινό οδοιπορικό επώδυνης λύτρωσης. Οι δυο τους έχουν να ιδωθούν από την εποχή της μεγάλης τραγωδίας: πριν από τέσσερα χρόνια, ο Μάτας –ο μικρός αδερφός του Παούλιους και το πρώην αγόρι της Ίντρε– έπεσε θύμα απαγωγής, βιασμού και άγριας δολοφονίας. Παλεύοντας με τους δαίμονές τους, επισκέπτονται τόπους και ανθρώπους, καθώς τα τραγικά γεγονότα ξεδιπλώνονται μπροστά στα μάτια τους. Ακόμη και οι πιο αμυδρές λεπτομέρειες αποδεικνύονται διαφωτιστικές, καθώς το προσωπικό και συλλογικό τραύμα σκάει σαν ορμητικό κύμα στην επιφάνεια. Η δυνατή δημιουργία του Λιθουανού Laurynas Bareisa είναι υποψήφια για τον Χρυσό Αλέξανδρο.

Το ***«Mother Lode»*** του Ιταλού **Matteo Tortone** είναι ένα απίστευτο ντοκιμαντέρ. Ως γνωστόν, το μεγαλύτερο κόλπο του Διαβόλου είναι ότι έπεισε τους ανθρώπους ότι δεν υπάρχει, όπως είχαμε μάθει και από τους *«Συνήθεις υπόπτους»* του Μπράιαν Σίνγκερ. Ο Χόρχε αφήνει την επιχείρηση και την οικογένειά του και φεύγει από τα προάστια της Λίμα για να αναζητήσει την τύχη του ως χρυσοθήρας, στο υψηλότερο και πιο επικίνδυνο χρυσωρυχείο των Άνδεων, στο Περού. Κρυμμένη κάτω από τους παγετώνες των βουνών, η Ρινκονάδα είναι «η πιο κοντινή πόλη στον ουρανό» και προσελκύει χιλιάδες εποχιακούς εργαζόμενους, όπως ο Χόρχε, που κυνηγούν μια καλύτερη ζωή. Εδώ ξεκινά ένα ταξίδι γεμάτο χρησμούς, όπου η πραγματικότητα διαπλέκεται με τη μαγεία και η υπόσχεση του πλούτου απαιτεί (κυριολεκτικές) θυσίες: κάθε τρεις και λίγο, χρυσοθήρες εξαφανίζονται μυστηριωδώς. Από τη στιγμή που ο χρυσός ανήκει στον Διάβολο, το σατανικό πνεύμα του Tiodela Mina (ο Θείος του Ορυχείου) ζητά να πληρωθεί με ανθρώπινο αίμα. Ένα υποβλητικό ασπρόμαυρο ντοκιμαντέρ, ιταλογαλλοελβετικής συμπαραγωγής, που συμμετέχει στο Διεθνές Διαγωνιστικό.

Το ***«Death of a Virgin and the Sin of Not Living»*** του **George Peter Barbari** δεν γεμίζει το μάτι με την πρώτη, αλλά οι εκπλήξεις έρχονται με καταιγιστικό ρυθμό όσο προχωρά η πλοκή. Πρωταγωνιστές είναι τρεις μπερδεμένοι έφηβοι, που προσπαθούν να χάσουν την παρθενιά τους και να κερδίσουν το δικαίωμα να αποκαλούνται άνδρες, σε μια ιστορία επώδυνης ενηλικίωσης και απώλειας της αθωότητας. Ο Ετιέν ήξερε από τη στιγμή που ξύπνησε ότι η σημερινή ημέρα θα ήταν ξεχωριστή. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν μπορούσε να διανοηθεί πως αυτή θα ήταν η πρώτη μέρα της υπόλοιπης ζωής του. Ο Αντνάν, ο καλύτερος του φίλος, φέρνει ολόκληρη την παρέα σε ένα πορνείο. Εκεί, μια σειρά από απρόσμενα περιστατικά οδηγούν τον Ετιέν σε ένα βαθύ εσωτερικό ταξίδι. Ο Ετιέν θα μπει σε έναν νέο κόσμο και θα κλείσει πίσω του την πόρτα μια και καλή. Το σκηνοθετικό ντεμπούτο του Λιβανέζου σκηνοθέτη έκανε αίσθηση στο Panorama του Φεστιβάλ Βερολίνου, όπου έκανε παγκόσμια πρεμιέρα τον περασμένο Ιούνιο. Στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης παρουσιάζεται στο τμήμα «Meet the Neighbors».

Το ***«The Hole in the Fence»*** του **Joaquin del Paso** δίνει άλλη μια τρομακτική εικόνα του σύγχρονου Μεξικού. Εδώ τα αγόρια της ελίτ μαθαίνουν από νωρίς πώς θα γίνουν οι καταπιεστές του αύριο. Σε μια απομονωμένη καλοκαιρινή κατασκήνωση, στο άγριο τοπίο της μεξικανικής υπαίθρου και υπό το άγρυπνο βλέμμα των ενηλίκων κηδεμόνων τους, τα αγόρια ενός καθώς πρέπει ιδιωτικού σχολείου λαμβάνουν τη δέουσα σωματική, ηθική και θρησκευτική εκπαίδευση. Όλα κυλούν ομαλά και σύμφωνα με το πρόγραμμα, ωσότου η ανακάλυψη μιας τρύπας στον περιμετρικό φράχτη της κατασκήνωσης πυροδοτεί μια αλυσίδα από ανησυχητικά γεγονότα. Η υστερία δεν θα αργήσει να εξαπλωθεί, η κατάρρευση είναι προ των πυλών. Η ταινία που απέσπασε εκτός από διθυραμβικές κριτικές και το βραβείο Φωτογραφίας στο πρόσφατο Φεστιβάλ της Βενετίας προβάλλεται εκτός διαγωνισμού. **A**

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Δεν υπάρχει κακό (THERE IS NO EVIL) ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μοχάμαντ Ρασούλοφ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Εσάν Μιροσεϊνί, Σαγκαχιέγκ Σουριάν, Καβέ Αχανγκάρ, Αλιρεζά Ζαρεπαράστ

Ένας μεσήλικας άντρας περνά κάποιες ώρες με την οικογένειά του πριν ξυπνήσει στις 3.00 το βράδυ για να ετοιμαστεί να πάει στη δουλειά του. Ένας στρατιώτης αποφασίζει να μην εκτελέσει τα καθήκοντα που του ανέθεσαν. Ένας άλλος στρατιώτης παίρνει τριήμερη άδεια για να γιορτάσει τα γενέθλια της αγαπημένης του αλλά ένα αναπάντεχο συμβάν διαλύει το εορταστικό κλίμα. Η ρουτίνα ενός γιατρού της επαρχίας διακόπτεται, όταν τον επισκέπτεται η ανιψιά του από τη Γερμανία.

Στο εξαιρετικό σπονδυλωτό φιλμ του Μοχάμαντ Ρασούλοφ παρακολουθούμε τέσσερις συναρπαστικές ιστορίες από το σύγχρονο Ιράν με κοινό παρανομαστή την έκθεση και τις ποικίλες αντιδράσεις μιας χούφτας ανθρώπων απέναντι στο κακό. Το κακό που εδώ παρουσιάζεται με τη μορφή της θεσμοθετημένης θανατικής ποινής (και της επιβολής της βίας και του εξαναγκασμού σε κάποιους απλούς πολίτες να λερώσουν τα χέρια τους με αίμα). Ειδικά στο κομμάτι που αφορά τη συμμόρφωση με τους κανόνες όσων υπηρετούν τη στρατιωτική θητεία τους στο Ιράν —και την αμείλικτη εντολή να εκτελούν οι ίδιοι κάποιους φυλακισμένους μελλοθάνατους— ο σκηνοθέτης είναι απόλυτος. Η αποδοχή ή η αντίσταση της ανωτέρω φρικιαστικής πραγματικότητας χωρίζει τους καθημερινούς χαρακτήρες σε θύτες και θύματα, παρότι ο σκηνοθέτης είναι ξεκάθαρος ότι σε μια τέτοια κατάσταση υπάρχουν μόνο θύματα. Η πρώτη ιστορία είναι μια δυνατή εικαστική ματιά, με θαυμάσια αξιοποίηση των σκηνικών και του φωτισμού στη μινιμαλιστική απόδοση του δράματος, που κορυφώνεται σε μια σκηνή-σοκ που αποτελεί και το κλειδί στη λύση του μυστηρίου. Η δεύτερη είναι η σθεναρή αντίσταση σε μια συνθήκη που δοκιμάζει έντονα τις αρχές και τις ιδέες των ατόμων, με την πάλη μέχρι τέλους να φαντάζει ως η μόνη λύση για όποιον αρνείται να χάσει την ανθρωπιά του. Θεατρικής δομής το σκετς αυτό, με κρίσιμα ηθικά διλήμματα και ένα απρόσμενο φινάλε που μοιάζει να δικαιώνει τη στάση του ήρωα. Η ένταση ανεβαίνει κι άλλο στο τρίτο μέρος, όπου αφαιρούνται κι οι τελευταίες ασφαλιστικές δικλίδες προκειμένου να αναδειχθεί πλήρως η θλιβερή εικόνα του ανθρώπου που δεν θέλει να έχει καμιά σχέση με την πολιτική συνείδηση, αλλά η γνωστή ρήση του Μπρεχτ περί αφύπνισης έρχεται να του διαλύσει την επίφαση ευτυχίας στην οποία θεωρεί ότι ζει. Το τελευταίο και αριστουργηματικό κομμάτι συνθέτει όλα τα παραπάνω σε μια αξεπέραστη αλληγορία για το απόλυτο Κακό που συνδέεται με τη βία η οποία ορίζει τη μοίρα των ηρώων. Ο Ρασούλοφ συνδέει το Κακό με την άκαμπτη και εν πολλοίς απάνθρωπη πραγματικότητα του σύγχρονου Ιράν και προβαίνει σε μια καυστική κριτική για το καθεστώς της χώρας του που τον οδήγησε στη φυλακή, παρότι η ταινία κέρδισε τη Χρυσή Άρκτο στο 70ό Φεστιβάλ Βερολίνου.

JUST THE FACTS

Δεν υπάρχει κακό ****
Η δίκαιη βράβευση του Μοχάμαντ Ρασούλοφ στο Βερολίνο

Ανάμνηση (Memoria) *½
Ο Απιτσατπόνγκ Βιρασετακούν και τα ανεξήγητα (λέμε τώρα) μυστήρια!

Minamata **½
Η δύναμη των φωτορεπόρτερ και του Τζόνι Ντεπ

Κβο Βάντις, Άιντα; ***½
Η σφαγή της Σρεμπρένιτσα το 1995

Γκαγκάριν ***

Venom 2 *
Πεινάλας εξωγήινος που διψά για μυαλά και σοκολάτα

Μόνη με τα όνειρά της (-)
Ταινία ενηλικίωσης με φόντο την Ιταλία των 60s

Ο Ρον χάλασε (-)
Ο Ζακ Γαλιφιανάκις όλα τα καταφέρνει

AKOMH

▶▶▶ Το ***«Γκαγκάριν»*** *** των Φανί Λιατάρ και Ζερεμί Τρουίλ είναι ένα έξυπνο καθώς και τρυφερό ντεμπούτο που έχει ήρωα τον 16χρονο Γιούρι, ο οποίος ονειρεύεται να γίνει αστροναύτης και κάνει τα αδύνατα δυνατά προκειμένου να αποτρέψει την κατεδάφιση του σπιτιού του, το οποίο βρίσκεται σε ένα συγκρότημα εργατικών κατοικιών που έχει το όνομα του διάσημου Σοβιετικού κοσμοναύτη Γιούρι Γκαγκάριν. Η ταινία απέσπασε το βραβείο σκηνοθεσίας στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας. ▶▶▶ Στο ***«Venom 2»**** το κωμικό στοιχείο ενισχύεται, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι και απαραίτητα καλό ή πετυχημένο. Ο Τομ Χάρντι ενσαρκώνει ξανά τον διπλό ρόλο του Eddie-Venom και δίπλα του ο ξέφρενος Γούντι Χάρελσον κάνει τα δικά του φιλοξενώντας τον λυσσαλέο ξενιστή Carnage. Το σίκουελ σκηνοθετεί ο σπουδαίος στην ερμηνεία χαρακτήρων με την τεχνική του performance capture Άντι Σέρκις. ▶▶▶ Το ιταλικό φιλμ ***«Μόνη με τα όνειρά της»*** διαδραματίζεται στα τέλη της δεκαετίας του 1960. Η 11χρονη Λουτσία μένει πίσω με τη γιαγιά της ενώ οι γονείς της μεταναστεύουν στη Γαλλία για να βρουν δουλειά. Η Λουτσία θα δει την παιδική της αθωότητα να χάνεται υπό το βάρος ενός αποτρόπαιου οικογενειακού μυστικού, για το οποίο η νεαρή κοπέλα θα πληρώσει βαρύ τίμημα. ▶▶▶ Η κωμική περιπέτεια κινουμένων σχεδίων ***«Ο Ρον χάλασε»***, με πρωταγωνιστές τις φωνές των Ζακ Γαλιφιανάκις, Ολίβια Κόλμαν και Τζάστις Σμιθ, αφηγείται την ιστορία του Μπάρνεϊ, ενός κοινωνικά απροσάρμοστου γυμνασιόπαιδου, και του Ρον, του υπερσύγχρονου ψηφιακού ρομπότ που μιλά και περπατά και το οποίο υποτίθεται πως είναι «ο αντισυμβατικός κολλητός φίλος».

TRIVIA

♦ Το 2017 ο **Μοχάμαντ Ρασούλοφ** με το ***«Ένας ακέραιος άνθρωπος»*** βραβεύτηκε στις Κάννες (βραβείο καλύτερης ταινίας στο **«Ένα κάποιο βλέμμα»**), αλλά όταν επέστρεψε στη χώρα του η κυβέρνηση τον καταδίκασε σε έναν χρόνο φυλάκιση για «προπαγάνδα». Επίσης κατέσχεσε το διαβατήριό του, ώστε να μην μπορεί να βγει από το Ιράν, και του απαγόρευσε να ξαναγυρίσει ταινία. Τα γυρίσματα του ***«Δεν υπάρχει κακό»*** έγιναν μυστικά στην Τεχεράνη και στην ύπαιθρο, και φυσικά ο σκηνοθέτης δεν ήταν στο Βερολίνο για να παραλάβει το βραβείο του.

♦ Το **Ιράν** είναι δεύτερη χώρα στον κόσμο σε αριθμό εκτελέσεων μετά την **Κίνα**. Μάλιστα το 2017 εκτελέστηκαν 213 άνθρωποι. Τον ίδιο χρόνο, στις **ΗΠΑ** εκτελέστηκαν 22 άνθρωποι σε πολιτείες όπου ισχύει η θανατική ποινή.

«Η δύναμή σου είναι να λες όχι» (Δεν υπάρχει κακό)

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Ο «Μπάλλος» έπληξε και τα σινεμά.

Ανάμνηση (MEMORIA) *½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Απιτσατπόνγκ Βιρασετακούν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τίλντα Σουίντον, Ελκίν Ντιάζ, Ζαν Μπαλιμπάρ

Η Σκοτσέζα Τζέσικα επισκέπτεται την άρρωστη αδελφή της στην Κολομβία. Μια νύχτα ξυπνά από θορύβους που αγνοεί την προέλευσή τους, που πυκνώνουν και στη διάρκεια της μέρας, κι η έκπληκτη Τζέσικα διαπιστώνει ότι μόνο εκείνη τους ακούει.

Η Τζέσικα πιστεύει πως αρχίζει να τρελαίνεται. Ο Ταϊλανδός Απιτσατπόνγκ Βιρασετακούν, που είχε κερδίσει τον Χρυσό Φοίνικα το 2010 με το *«Ο θείος Μπούνμι θυμάται τις προηγούμενες ζωές του»*, ποντάρει στο μυστήριο της κεντρικής ιδέας αλλά ξεχνά να φτιάξει μια ιστορία με λειτουργική αφήγηση. Χωρίς ουσιαστική πλοκή, με ατμόσφαιρα που προκαλεί βαρεμάρα και το γεμάτο έκπληξη βλέμμα της Τίλντα Σουίντον απλώς να περιφέρεται πάνω από τα «θαύματα» που αντικρίζει. Ποια είναι αυτά; Η διαπίστωση ότι τα χάπια βλάπτουν την υγεία και η όποια βοήθεια έρχεται από την ανάγνωση των θρησκευτικών κειμένων, καθώς και η βεβαιότητα πως οι εμπειρίες δεν κάνουν καλό! Ε, όταν αποκαλύπτεται και η προέλευση των θορύβων, έχασα την όποια καλοπροαίρετη πρόθεση είχα για το φιλμ του Βιρασετακούν.

Minamata **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Άντριου Λέβιτας ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζόνι Ντεπ, Χιρογιούκι Σανάντα, Μινάμι, Μπιλ Νάι, Τζουν Κουνιμούρα

Ο πολεμικός φωτογράφος Γιουτζίν Σμιθ αναλαμβάνει για το περιοδικό LIFE να φτιάξει ένα ρεπορτάζ γύρω από τα απόβλητα χημικού εργοστασίου στη Μιναμάτα της Ιαπωνίας και τις επιπτώσεις του στη ζωή των κατοίκων της περιοχής.

Ο Τζόνι Ντεπ υποδύεται τον πραγματικό φωτογράφο Γιουτζίν Σμιθ, που, στο τελευταίο μεγάλο φωτορεπορτάζ της καριέρας του, μπήκε τόσο βαθιά στο πετσί της ιστορίας, που ουσιαστικά έκρινε με τις συγκλονιστικές φωτογραφίες του τον πόλεμο μεταξύ της βιομηχανίας και των φτωχών εργατών. Παρότι η μυθοπλασία ακολουθεί τη συνταγή του δράματος, είναι τόση η δύναμη της συγκλονιστικής ιστορίας, που δεν επιτρέπει στον θεατή να μείνει ανεπηρέαστος. Απόλυτα εναρμονισμένος με τον χαρακτήρα του σεναρίου που καταγγέλλει μια ιστορία που συμβαίνει «παντού και πάντα», ο Τζόνι Ντεπ βρίσκει πατήματα στον ρόλο του για να θυμίσει κάποιες στιγμές από το ένδοξο παρελθόν του.

Κβο Βάντις, Άιντα; (QUO VADIS, AIDA?) ***½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζασμίλα Ζμπάνιτς ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Γιάσνα Ντούρισιτς, Ιζουντίν Μπαζροβιτς, Μπόρις Ισάκοβιτς

Βασισμένη σε πραγματικά γεγονότα, η ταινία διαδραματίζεται το καλοκαίρι του 1995, κατά την πολιορκία της Σρεμπρένιτσα από τον σερβικό στρατό. Η Άιντα εργάζεται ως διερμηνέας του ΟΗΕ. Καθώς ο κλοιός πολιορκίας σφίγγει, πρέπει να πάρει αποφάσεις ζωής και θανάτου.

Η πολυβραβευμένη ταινία της Ζμπάνιτς (*«Σαράγεβο σ' αγαπώ»*) κόβει την ανάσα με την τολμηρή γραφή της, που ξεπερνά τις αγκυλώσεις του προβλέψιμου ψευδοντοκιμαντέρ για να αναδείξει τη δύναμη και τον ρυθμό ενός σφιχτοδεμένου θρίλερ. Το παιχνίδι επιβίωσης που στήνεται από τη σκηνοθέτρια, πέρα από το σασπένς που γεννιέται από τη μάχη με τον χρόνο, ευστοχεί και στην επιλογή της πρωταγωνίστριας. Η ηλεκτρισμένη ερμηνεία της Σέρβας Γιάσνα Τζούρισιτς είναι άθλος. Η ταινία είχε θαυμάσια πορεία σε διεθνή φεστιβάλ, ενώ ήταν υποψήφια για το Όσκαρ διεθνούς ταινίας καθώς και για BAFTA .

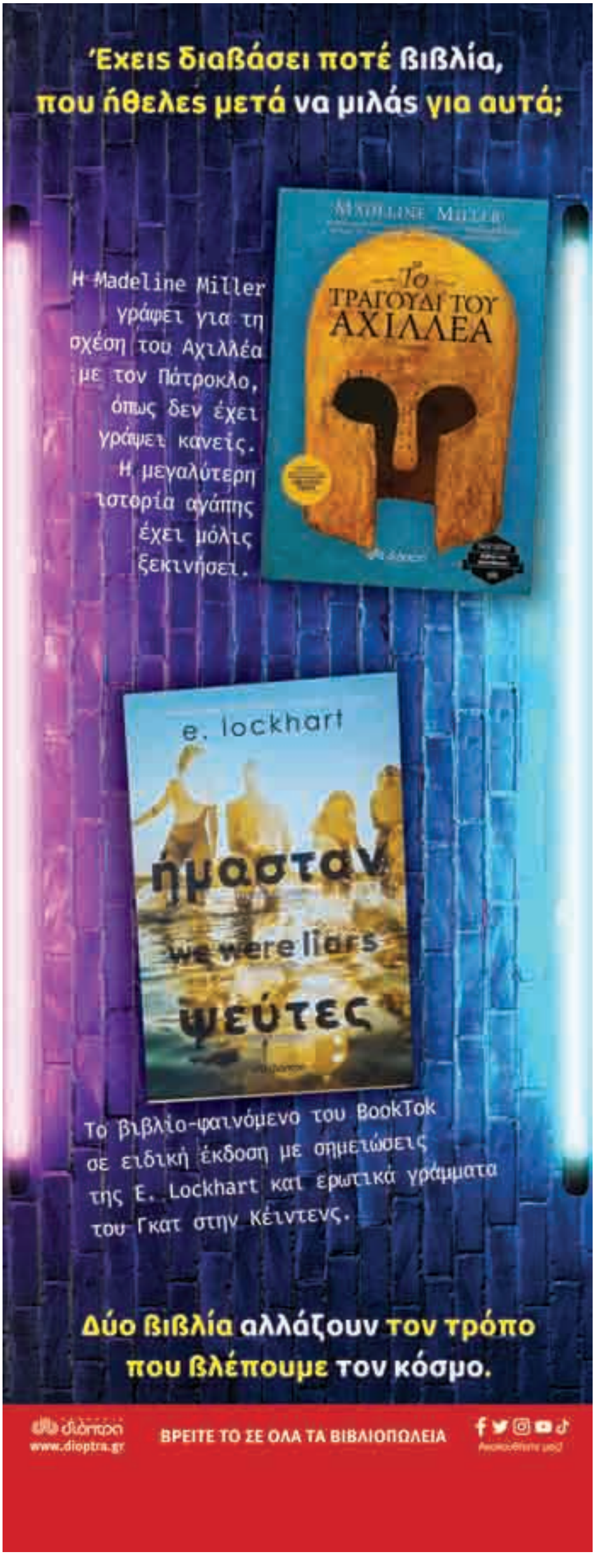

ΑΝΟΙΞΕ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΞΑΝΑ

Έκθεση Ζωγραφικής της ΛΙΤΣΑΣ ΚΑΣΟΥΜΗ

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

Τη δέκατη τρίτη ατομική της έκθεση με 70 έργα μικτής τεχνικής και θέμα «Άνοιξε την πόρτα ξανά» πραγματοποιεί η ζωγράφος Λίτσα Κασούμη στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων ΜΕΛΙΝΑ στο Θησείο *(Ηρακλειδών 66 & Θεσσαλονίκης).* Η ζωγράφος Λίτσα Κασούμη, πτυχιούχος αρχιτεκτονικού σχεδίου με μεταπτυχιακό στη μακέτα στην Αμερική, έχει συνεχή εικαστική παρουσία από το 1977 και παρουσιάζει τα έργα της τα 25 τελευταία χρόνια. Ζωγραφίζει σε ξύλο, γυαλί, καμβά, κεραμικό, ύφασμα, χρησιμοποιεί υλικά όπως κάρβουνο, τέμπερα, λάδια, ακρυλικά και ψυχρό σμάλτο. Επεξεργάζεται τα χρώματα και δημιουργεί με μεικτές τεχνικές. Έχει κάνει 13 ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έργα της υπάρχουν σε πολλές ιδιωτικές συλλογές καθώς και σε Δημόσιους χώρους εντός και εκτός Ελλάδος. Ασχολείται με τη φωτογραφία ερασιτεχνικά και αγαπάει... να γράφει για ό,τι ζωγραφίζει (έμμετρα ή πεζά). Χαρακτηριστικό το κείμενο που συνοδεύει την τελευταία της έκθεση.

«Για μένα ήταν ένα παζλ από ζωγραφιές, δημιουργικό και αισιόδοξο. Κράτησε ζωντανό το παλιό σαν συνέχεια και ταξιδέψαμε μαζί στο καινούργιο, όταν με παρέσυρε η επιμονή σου για την επιστροφή στις ρίζες σου. Και τι σπουδαίο με υλικό είχα! Αναμνήσεις και αγάπη!

Έβαψα με χρώμα ό,τι είχε παλιώσει στην ψυχή μας.

Άνοιξα την πόρτα ξανά μαζί σου στο παρελθόν και ζωγράφισα σαν μικρό παιδί τα πάντα γύρω μου με ενθουσιασμό... λίγο μεγάλη για να σκεφτώ έτσι...

Διαπίστωσα όμως ότι μ' αυτή την εμπειρία της επιστροφής, όλο αυτό μεταφράστηκε σε δημιουργία και βγήκε ό,τι πιο όμορφο είχα μέσα στην ψυχή μου καλά φυλαγμένο!

Τα μικρά σπιτάκια με τις αυλές, το χωριουδάκι με τις καμινάδες να βγάζουν καπνό...

Τα πέτρινα ζεστά πεζούλια, τα λουλούδια που ανθίζουν...

Τα πορτοπαράθυρα που ανοίγουν πολύ πρωί την ώρα που το χωριό ξυπνά από τις καμπάνες της εκκλησίας.

Είδα ξανά το τρένο να περνάει πλάι στο ποτάμι.

Μπήκα στα χωράφια του κάμπου που είναι οργωμένα και πότε γεμάτα καρπούς, μπαμπάκια καλαμπόκια, καπνά.

Ένιωσα τα αρώματα στα ανθισμένα κηπάκι και τις ασβεστωμένες αυλές με τους βασιλικούς.

Είδα τα φρούτα στα δέντρα να μεγαλώνουν, τα λιόδεντρα γεμάτα καρπό...

Ζωγράφισα το πηγαινέλα των εποχών...

Έβαλα την ανάσα της φύσης και του χωριού στα τελάρα μου.

Με όλα τα χρώματα που αγαπάω, έβαψα με χρώμα ό,τι παλιώνει μέσα μας όμορφα...

Την καθημερινότητα που την περνάγαμε, την ξεχνάγαμε ή δεν τη ζήσαμε ποτέ!!!

Άνοιξε την πόρτα ξανά.

Με τα έσοδα από το μικρό βιβλίο που έγραψα για αυτή την έκθεση ας στηρίξουμε και ας ενισχύσουμε τα παιδιά της Κιβωτού του Κόσμου, που η στέγη, η τροφή, η ένδυση, η μόρφωση και, πάνω απ' όλα, η οικογενειακή αγάπη και θαλπωρή, είναι προτεραιότητα για αυτά».

Διάρκεια έκθεσης: 20 Οκτωβρίου - 5 Νοέμβριου 2021. Ώρες λειτουργίας: Τρίτη έως Παρασκευή11:00 έως 19:00, Σάββατο & Κυριακή 10:00 έως 15:00. Για τη διευκόλυνση των επισκεπτών τα εγκαίνια θα διαρκέσουν τρεις ημέρες 20, 21 και 22 Οκτωβρίου. Η έναρξη των εγκαινίων θα γίνει την Τετάρτη 20 Οκτωβρίου στις 17:00. Κατά τη διάρκεια λειτουργίας της έκθεσης θα τηρηθούν όλα τα προβλεπόμενα μέτρα υγειονομικής προστασίας.

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς LXXXXXIII

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

Tears For Fears: Νέο album μετά από 17 χρόνια!

Το μόνο που τους έσωζε ήταν ότι δημιουργήθηκαν στο Bath, ένα τεταρτάκι από τον κεντρικό σταθμό του Bristol –το Templemeads– με το τρένο και μισή ώρα με το coach, το υπεραστικό λεωφορείο, δηλαδή. Το Bath ήταν ο τόπος των νερών, το θέρετρο των Ρωμαίων, η πόλη που, αν ήσουν από την Ελλάδα, σε κέρδιζε από την επιγραφή και μόνο στην είσοδο των ρωμαϊκών λουτρών της: *«Άριστον μεν ύδωρ»!* Οι **Tears For Fears** πάλι, που δημιουργήθηκαν εκεί στις αρχές των 80s, ήταν για τους πιο μαυροφορεμένους από εμάς, μια ακόμη pop μπάντα του mainstream, που δεν είχε τίποτε να κάνει με τα σχήματα που μας μάγευαν και που –κατά σύμπτωση;– ήταν αρκετά σκοτεινά: τους Joy Division, τους Cure, τους Bauhaus, τους Birthday Party. Κατά συνέπεια, οι Tears For Fears, στο πυρ το εξώτερον! Έλα όμως που το να γράφεις καλά τραγούδια δεν έχει σε τίποτα να κάνει με το ιδίωμα που επιλέγεις! Χρειάστηκαν πολλά χρόνια για να κατανοήσουμε ότι οι Bauhaus ήταν πολύ σημαντικοί, όχι επειδή έπαιζαν gothic αλλά επειδή το gothic που έπαιζαν είχε πολύ πιο στέρεες βάσεις από το gothic των Alien Sex Fiend, για παράδειγμα. Με την ίδια λογική που η pop των Tears For Fears ήταν ανώτερη από την pop –ας πούμε– των Flock Of Seagulls. Φαίνεται ότι, όταν είσαι νέος, είναι εύκολο να δογματίζεις, να αποκλείεις, να φανατίζεσαι. Κι όταν ενηλικιώνεσαι, καταλαβαίνεις πόσο σπουδαία τραγούδια ήταν το *"Shout"* ή το *"Everybody Wants To Rule The World"*. Μάλιστα, νιώθεις ευτυχής που ακούς το ομώνυμο τραγούδι των Tears For Fears από το ***"The Tipping Point"***, που θα κυκλοφορήσει στις αρχές του 2022. Το βάζεις ξανά και ξανά, περιμένεις εναγωνίως το album και τη στιγμή που θα μπαίνει στο Templemeads το τρένο με κατεύθυνση προς Bath, το τρένο της επιστροφής σου στην πόλη των ρωμαϊκών λουτρών.

Η **Lady Blackbird** είναι ένα κορίτσι από το Los Angeles, που στέκεται κάπου ανάμεσα στη Billie Holiday, την Gladys Knight, την πρώιμη Tina Turner και τη Nina Simone. Και όχι, στην προκειμένη περίπτωση, δεν πρόκειται για το κορίτσι που ενσωματώνει στοιχεία της soul, των blues ή της jazz για να τα μεταλαμπαδεύσει σε μια pop αισθητική, όπως –ας πούμε– έκανε η Amy Winehouse ή η Celeste. Το ***"Black Acid Soul"*** είναι πρωταρχικά ένα jazz album που μπορεί στο τέλος να καταχωρηθεί ως soul, μόνο και μόνο επειδή δεν είναι τόσο αυτοσχεδιαστικό. Είμαστε μάρτυρες στη γέννηση μιας μεγάλης φωνής!

Οι πιο πολλοί από τους γνωστούς μου αδυνατούν να κατανοήσουν την αδυναμία μου στον **Simon Green**, τον **Bonobo**, δηλαδή. Πιθανά έγινε υπερβολικά οικείος με το ελληνικό κοινό, πιθανότατα επαναλαμβάνεται ή, ακόμη, το ιδίωμα που υπηρετεί έχει για πάντα τελειώσει. Υπάρχουν όμως μερικοί μουσικοί, ένας είναι ο Bonobo, ένας άλλος είναι ο **Burial**, που σκαρώνουν ακριβώς τα beat, που θα ήθελα ν' ακούσω. Ή να φτιάξω. Είναι υποκειμενικό αλλά ποιος μονομανής νοιάζεται για την αντικειμενικότητα; Το νέο album του Simon Green θα λέγεται ***"Fragments"*** και θα κυκλοφορήσει στις αρχές του 2022.

Υπάρχει κάπου στην Atlanta της Georgia ένας τύπος που λέγεται **Eddie 9V** (Nine Volt, δηλαδή), ο οποίος μοιάζει καρφωτός μ' έναν λίγο πιο nerdy **Nick Waterhouse**. Παρά το ότι εκ πρώτης όψεως αποτελεί κόπια, στο ***"Little Black Flies"*** παίζει μια full band soul που, αντί για τον Waterhouse, φέρνει στο μυαλό τον Otis Redding. Δεν είμαι σίγουρος ότι θα πάρω τον δίσκο, υπόσχομαι όμως ολόψυχα να του δώσω μια τίμια ευκαιρία.

P.S.: Έχουν κατακτήσει τη σκηνή του hip hop κάνοντας συνεργασίες με τον Kendrick Lamar, τον Tyler, The Creator και τον Ghostface Killah. Όμως με το ***"Talk Memory"***, που είναι και το ντεμπούτο τους για την XL Recordings, οι **BadBadNotGood**, μοιάζουν να επιστρέφουν σ' έναν πιο jazz ήχο. Όσα κομμάτια έχω ως τώρα ακούσει, είναι εντυπωσιακά!

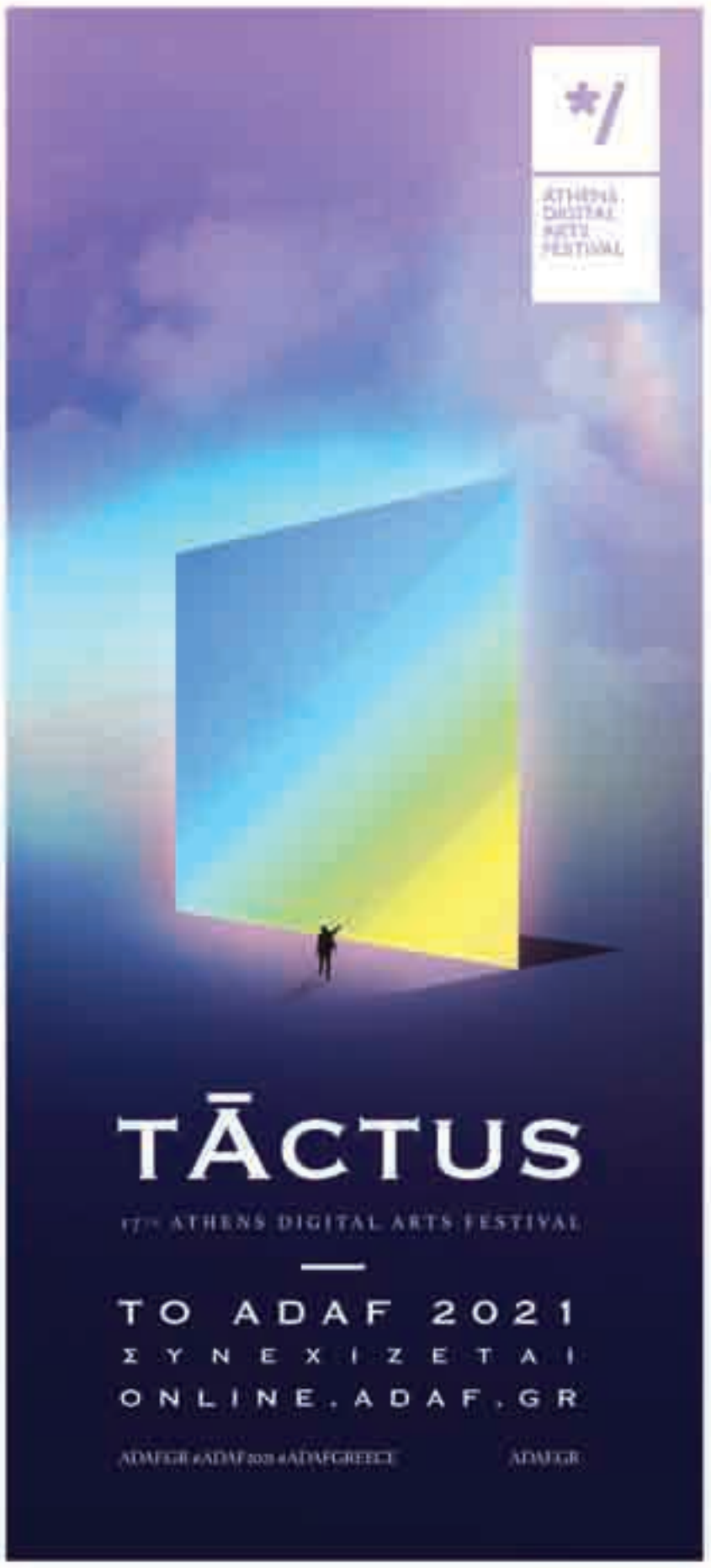

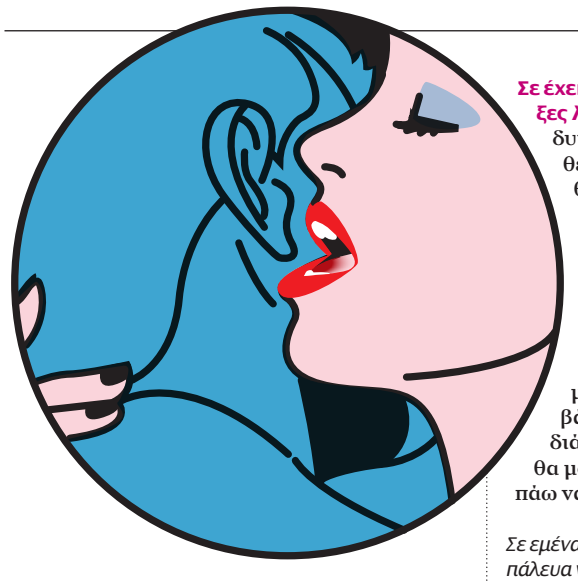

© JOHN HOLMES

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΟΜΙΚΑ -Reloaded-

Της ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑ

Γεια σου Τζενάρα! Μπαίνω κατευθείαν στο ζουμί. Εγώ μένω στον πρώτο. Στον 4ο μένει ένας τύπος με τον οποίο παίζει κάτι. Και όταν λέω παίζει κάτι, εννοώ ότι ξεκινήσαμε να μιλάμε στην είσοδο, στο γκαράζ, ξέρεις τώρα, όποτε πετύχαινε ο ένας τον άλλο. Και όλο αυτό εξελίχθηκε σε κάτι παραπάνω. Είναι 5 μήνες τώρα αυτή η κατάσταση. Το πρόβλημα είναι ότι ο τύπος είναι παντρεμένος. Νομίζω 6 χρόνια είναι μαζί με τη γυναίκα του. Πέφτει η άλλη και κοιμάται, μου στέλνει μήνυμα να κατέβει λίγο στο σπίτι μου. Φεύγει η άλλη το πρωί για δουλειά, μου λέει να πάμε για καφέ. Να πω ότι τους έχω ακούσει και εγώ και όλη η πολυκατοικία να τσακώνονται παρά πολλές φορές. Το έχουμε συζητήσει, μου λέει πως δεν περνάει καλά και ότι σκέφτεται να χωρίσει, αλλά εγώ γίνομαι έξαλλη, όποτε τους πετυχαίνω μαζί. Μου 'ρχεται καμία μέρα να ανέβω επάνω να τα πω όλα, ρε μανεκέν.

Ψυχραιμία. Όχι! Μπ! Δεν το συστήνω να δράσεις τόσο παρεμβατικά σε καμία περίπτωση. Πάμε να το πιάσουμε από την αρχή το θέμα. Όλα καλά, ρομαντικά και παιγνιώδη, μέχρι που διάβασα αυτό το «είναι παντρεμένος». Είναι ένα αρκετά πολύπλοκο σχήμα με την επιβαρυντική περίσταση ότι ζείτε ο ο ο ο ο ο λοι μαζί στην ίδια πολυκατοικία. Και δεν μας νοιάζει να κρίνουμε ποιος είναι παντρεμένος και ποιος δεν είναι. Μας νοιάζει η ταλαίπα, που ενέχει όλο αυτό για σένα. Διότι αν μου ήσουν κυριλέ και συνειδητοποιημένη, να πω ok, αλλά απ' ό,τι καταλαβαίνω θέλεις περισσότερα από αυτή τη σχέση και σε αυτή τη φάση δεν είναι μόνο στο γήπεδό σου η μπάλα. Το να μπουκάρεις, λοιπόν, ξαφνικά στο σπίτι τους και να τα ξεφουρνίσεις όλα, μόνο χειρότερα μπορεί να κάνει τα πράγματα και πίστεψέ με θα μετανιώνεις την ίδια στιγμή, που θα ακούς τον εαυτό σου να μιλάει στη γυναίκα του. Εκείνος χρειάζεται να ξεκαθαρίσει το τοπίο. Το τονίζω! Στην περίπτωση, δε, που διαπιστώσεις πως ο τύπος θέλει και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο, σου προτείνω να απομακρυνθείς από αυτή την τοξική κατάσταση. Από το να αποφεύγεις να βλέπεστε, μέχρι και τη μετακόμιση θα σκεφτόμουν στη θέση σου. Ακόμα και να χωρίσετε και να αφήσετε πίσω αυτή την κατάσταση, πάντα θα σε σκεπάζει η αύρα του σαν σύννεφο και θα σου διαταράσσουν την ιδιωτικότητα οι τσακωμοί τους.

Σε έχει πιάσει ποτέ να σκέφτεσαι ότι διάλεξες λάθος επάγγελμα; Να λες πώς είναι δυνατόν να κάνω αυτή τη δουλειά; Κάθε μέρα που ξεκινάω να πάω στο μάθημα δεν την παλεύω. Είμαι καθηγήτρια αγγλικών και μπορώ να σου εκμυστηρευτώ πως βαριέμαι αφόρητα κάθε μου μάθημα. Φαντάσου οι μαθητές μου! Όταν ξεκίνησα, θυμάμαι να ετοιμάζω με τις ώρες τα μαθήματά μου, να προσπαθώ να τα κάνω διασκεδαστικά, να σκέφτομαι παιχνίδια. Τώρα απλά πάω, διαβάζουμε το βιβλίο και φεύγω. Καμία διάθεση, καμία ενέργεια. Δεν ξέρω αν θα μου άρεσε να κάνω κάτι άλλο, όποτε πάω να το σκεφτώ τρέμω. Τι λες;

Σε εμένα το λες, που όταν δούλευα ως δικηγόρος, πάλευα να βρω το κουράγιο να παραιτηθώ από τη δεύτερη μέρα; Δεν φταίει, φυσικά, το επάγγελμα, είναι ότι εγώ σε εκείνη τη φάση δεν ήμουν πιστή στον εαυτό μου και στα θέλω μου. Ευτυχώς, θα πω, που δεν είμαστε ρομπότ για να δουλεύουμε στον αυτόματο. Προτείνω να πατήσεις ένα pause για να χαλαρώσεις. Όχι –απαραιτήτως– να παραιτηθείς (εδώ παίζουν ρόλο και τα οικονομικά σου), αλλά να στραφείς μέσα σου. Είναι απολύτως λογικό να τρέμεις μπροστά στο άγνωστο. Πάρε τον χρόνο σου και αντί να βαρυγκωμάς, κάτσε να σε ακούσεις προσεκτικά. Αν καταλήξεις πως έκανε τον κύκλο της η δουλειά σου ως καθηγήτρια αγγλικών, ψάξε να δεις πού μπορούν να σε οδηγήσουν τα υπόλοιπά σου ταλέντα. Ποτέ δεν είναι αργά για restart, ούτε καθορίζεται η ζωή μας από μια επιλογή που κάναμε στα 18 μας. Ωστόσο, επειδή μου γράφεις ότι στις αρχές είχες μεράκι και όρεξη, δες και κάποιες εναλλακτικές στον ίδιο χώρο και πώς μπορείς να επανοματοδοτήσεις αυτό που κάνεις ή να βρεις κάποια ευκαιρία με ένα δικό σου φροντιστήριο.

Αγαπημένη Τζένη, έχω σχέση εδώ και 3 χρόνια με το αγόρι μου. Όλα καλά, με προσέχει, με αγαπάει, κάνουμε ταξίδια, έχουμε και τα κάτω μας, εννοείται. Μου έκανε πρόταση γάμου πριν από 2 μήνες μέσα στο καλοκαίρι και εγώ είπα ναι! Όμως, από τότε και μετά, μου έχει αποκαλύψει έναν τελείως άλλο εαυτό, που μόνο αποστροφή μου προκαλεί. Διαφωνούμε, πλέον, σε όλα. Εκφράζει απόψεις και σκέψεις που απέχουν χιλιόμετρα από τον τρόπο που σκέφτομαι εγώ και με εκνευρίζει τρομερά. Τι να κάνω;

Νιώθω πως έχεις σταματήσει να θαυμάζεις το αγόρι σου και να σε ελκύει το μυαλό του. Δεν μπορούμε, φυσικά, με τους συντρόφους μας να συμφωνούμε σε όλα. Άλλωστε, όταν δεν υπάρχει αντίλογος, δεν υπάρχει και μεγάλο περιθώριο εξέλιξης. Αρχικά, λοιπόν, θέλω να σκεφτείς τι ρόλο παίζει η πρόταση γάμου στην όλη φάση σας. Αν σας έχει στρεσάρει έξτρα. Από εκεί και πέρα, θα σου πρότεινα να ρωτήσεις τον εαυτό σου, αν αυτή η διάσταση απόψεων βρίσκεται στο επίπεδο του Ολυμπιακός - Παναθηναϊκός ή στο είμαι υπέρ ή κατά της βίας. Δες πόσο θεμελιώδες είναι αυτό χάσμα μεταξύ σας και αν μπορείτε να συνεχίσετε μαζί. Στην τελική, αν δεν τα βρείτε, στη θέση σου θα ένιωθα ευγνώμων για αυτή την αποκάλυψη και θα προχωρούσα δυνατή, ξέροντας ότι δεν χάρισα ούτε μια μέρα επιπλέον σε κάτι πέρα από την κοσμοθεωρία μου.

Μίλα μου βρόμικα.
Μίλα μου αληθινά.
email: **info@athensvoice.gr**
instagram: **@melitajenny**

ATHENS VOICE RADIO 102.5

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιάρικο τραγούδι στο **Athens Voice Radio 102.5**

Μικρές αγγελίες

*Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το **210 3617.369** (11.00-18.00)*
***Χρεώσεις:** € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.*

Σε γνωρίζω... Με πρώτο μέλημα την ασφάλεια των μελών μας, συμβάλουμε στη δημιουργία σχέσεων ζωής με ποιότητα και κύριο συστατικό την αμοιβαία εμπιστοσύνη. **«ΠΑΠΠΑΣ»**, Ομήρου 38, 3ος όροφος, Κολωνάκι, Αθήνα, τηλ. 210 3620.147 και 6944137189 www.pappas.gr

COSMIC TELEGRAM

Από τον ZARASTRO

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Η επιστροφή του Ερμή σε ορθή πορεία (19/10) ύστερα από αναδρομή τριών εβδομάδων αποκαθιστά σταδιακά τα προβλήματα που είχαν προκύψει στην καθημερινότητα και στην επικοινωνία με τους γύρω σου. Τα μπερδέματα στα προσωπικά και στα επαγγελματικά αρχίζουν να ξεκαθαρίζουν, ενώ συμφωνίες και σχέδια «τρέχουν» πλέον πιο ομαλά, ιδιαίτερα μετά και τις 2/11 που θα έχει φύγει από τη σκιά του, οπότε ας είσαι έως τότε λίγο πιο προσεκτικός. Αν είχε υπάρξει κάποια νέα γνωριμία αυτό το διάστημα, θα μπορέσεις να δεις καθαρά τις όποιες προοπτικές τις, προχωρώντας αναλόγως. Και τώρα τα δύσκολα, καθώς την Τετάρτη σχηματίζεται μια εκρηκτική Πανσέληνος στο ζώδιό σου, με συμμετοχή Άρη-Πλούτωνα, που έρχονται σε ακριβείας τετράγωνο την Παρασκευή, πράγμα που πρακτικά σημαίνει πως αυτές οι μέρες είναι από τις πιο απαιτητικές του μήνα, ιδιαίτερα για τους γεννημένους τις τελευταίες πέντε ημέρες. Η ενέργεια που εκλύεται είναι τεράστια, βγάζοντας ένταση και νευρικότητα, χρειάζεται όμως αυτοέλεγχος για να μην ξεφύγουν τα πράγματα, αν και δυστυχώς δεν θα λείψουν και τα ακραία περιστατικά βίας στην επικαιρότητα. Αν βρίσκεσαι σε μια σχέση ή συνεργασία που «δεν πάει άλλο», η έξοδος είναι η μόνη ίσως λύση, αν όμως είσαι ικανοποιημένος μέσα σ' αυτήν, τα πράγματα μπορεί να εξελιχθούν παραπέρα.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Ο Ερμής γυρίζει ορθόδρομος στις αρχές της εβδομάδας (19/10) εξομαλύνοντας σταδιακά καθυστερήσεις και προβλήματα σε επίπεδο καθημερινότητας και δουλειάς. Η επικοινωνία με συνεργάτες, συναδέλφους και πελάτες αποκαθίσταται σιγά σιγά, ενώ και εσύ πλέον έχεις μια ξεκάθαρη αντίληψη των δεδομένων, γεγονός που σε βοηθά να προχωρήσεις με τις όποιες αποφάσεις σου. Ακόμη, αν είχε προκύψει κάποιο θέμα υγείας ή μια διφορούμενη διάγνωση το τελευταίο διάστημα, μετά και τις 2/11 που θα φύγει και από τη σκιά του, θα μπορέσεις να το αντιμετωπίσεις κατάλληλα. Βέβαια, η δύσκολη Πανσέληνος στον Κριό (20/10) εφιστά εκ νέου την προσοχή σου σε θέματα υγείας, οπότε δεν αφήνεις τίποτα χωρίς τσεκάρισμα, ιδιαίτερα αν είσαι γεννημένος στο τέλος τους ζωδίου. Αυτό το φεγγάρι δημιουργεί μια ανάγκη για απομόνωση και ενασχόληση με τα του εαυτού σου, καθώς το πολύ τρέξιμο για τα επαγγελματικά σε έχει αφήσει «ρέστο» από αντοχές, ψυχολογικά και σωματικά. Πρέπει να ξαναβρείς τις ισορροπίες σου, αν και δεν αποκλείεται να βγάλει εντάσεις και παρασκηνιακές καταστάσεις στον εργασιακό σου χώρο. Η είσοδος του Ήλιου στον Σκορπιό (23/10) τονίζει την ανάγκη για συντροφικότητα και περισσότερο χρόνο με τον σύντροφό σου.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Ο κυβερνήτης σου Ερμής επιστρέφει σε ορθή πορεία από την Τρίτη, βάζοντας σιγά σιγά τέλος στην ασυνεννοησία και στα μπερδέματα στην προσωπική και επαγγελματική σου ζωή, καθώς και στην επικοινωνία με τα παιδιά σου. Η σκέψη σου γίνεται πιο ξεκάθαρη, επιτρέποντάς σου να δρομολογήσεις σχέδια και να προχωρήσεις με συμφωνίες και υπογραφές, αν και ιδανικά, αν πρόκειται για κάτι πολύ σημαντικό, καλύτερα να το αφήσεις για τις 2/11 και μετά, που θα έχει βγει από τη σκιά του. Αν το τελευταίο διάστημα είχε υπάρξει μια επανεμφάνιση/επαφή με κάποιον πρώην, τώρα το πράγμα θα ξεδιαλύνει, δείχνοντας αν μπορεί να εξελιχθεί σε κάτι ουσιαστικό ή αντίθετα αν έχει ολοκληρώσει πλέον τον κύκλο του. Η Πανσέληνος στον Κριό (20/10) με τις δύσκολες όψεις που σχηματίζει με Άρη και Πλούτωνα (22/10) δημιουργεί κλίμα έντασης στις σχέσεις σου, με τον σύντροφο, έναν φίλο ή κάποιον συνεργάτη, επηρεάζοντας κυρίως τις τελευταίες μέρες του ζωδίου. Θα είναι δύσκολο να συγκρατήσεις τα νεύρα σου, ιδιαίτερα δε αν προκληθείς, βγάζοντας αλαζονική και εριστική συμπεριφορά, που πηγάζει ίσως και από δικές σου βαθύτερες ανασφάλειες, αρνούμενος να κάνεις εκπτώσεις στα θέλω σου προς όφελος άλλων.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Με την επιστροφή του Ερμή σε ορθή πορεία από αυτή την εβδομάδα (19/10) αρχίζεις να πρεμείς από την ψυχολογική και νοητική «λαίλαπα» του προηγούμενου διαστήματος, αποσαφηνίζοντας σταδιακά τα πράγματα μέσα στο κεφάλι σου. Προβλήματα και αναποδιές που πιθανώς είχαν προκύψει στα οικογενειακά και στο σπίτι θα ομαλοποιηθούν σιγά-σιγά, η επικοινωνία με τους οικείους σου θα αποκατασταθεί, ενώ κινήσεις και σχέδια για ζητήματα ακινήτων και κληρονομικών που όλο αναβάλλονταν θα προχωρήσουν, με τις υπογραφές και τα συμβόλαια να πηγαίνουν ιδανικά από τις 2/11 που θα έχει βγει και από τη σκιά του. Όμως, η δυναμική Πανσέληνος στον Κριό την Τετάρτη και το τετράγωνο Άρη-Πλούτωνα, που γίνεται μάλιστα ακρίβειας την Παρασκευή, «δεσμεύει» αυτές τις μέρες ως το πιο απαιτητικές της βδομάδας, ιδιαίτερα για τους γεννημένους τις τελευταίες πέντε ημέρες. Που χρειάζεται να είσαι προσεκτικός; σχεδόν σε όλα: επαγγελματικά, υγεία, σχέσεις. Ο εσωτερικός εκνευρισμός και η ένταση δεν σου αφήνουν περιθώρια υπομονής και αν κάποιος σου πατήσει τα κουμπιά, τα πράγματα μπορούν να αγριέψουν. Κόντρες με προϊσταμένους είναι βέβαια προτιμότερο να αποφευχθούν, όπως επίσης και ξεσπάσματα με τον σύντροφο ή την οικογένεια.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Ο Ερμής γυρίζει από αυτή την εβδομάδα σε ορθή πορεία (19/10) βάζοντας σιγά σιγά «φρένο» στο αλαλούμ που υπήρχε το προηγούμενο διάστημα στην επικοινωνία και στις μετακινήσεις, αφήνοντας επιπλέον στην «πσυχία» τους συσκευές και προϊόντα τεχνολογίας, καθώς νισάφι με τις σπασμένες οθόνες κινητών, τα χαμένα αρχεία, τα λάθη σε αποστολές μέιλ, μηνυμάτων και δεν συμμαζεύεται. Το μυαλό σου ξεκαθαρίζει αναφορικά με τα επαγγελματικά σου σχέδια, με τις συζητήσεις και τις επαφές να τρέχουν σταδιακά ομαλότερα, άσε όμως σημαντικές συμφωνίες και υπογραφές ιδανικά για τις 2/11 και μετά, που θα έχει βγει και από τη σκιά του. Βοηθητικά θα λειτουργήσει και η επιστροφή του Δία, απέναντί σου, σε ορθή πορεία την ίδια μέρα, επιταχύνοντας τις εξελίξεις σε συνεργασίες, αλλά και στην προσωπική σου ζωή, φέρνοντας συνάμα μεγαλύτερη αισιοδοξία στην καθημερινότητά σου. Η Πανσέληνος του μήνα που σχηματίζεται την Τετάρτη στον Κριό είναι όμως αρκετά «τσαντισμένη», φορτίζοντας εκ νέου τα πράγματα σε επίπεδο επικοινωνίας, επηρεάζοντας κυρίως το 3ο δεκαήμερο. Οι απότομες προσεγγίσεις μπορούν να φέρουν εντάσεις με συνεργάτες, φίλους, αδέλφια και καλό θα ήταν να μην τραβήξεις παραπάνω το σχοινί.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Η επιστροφή του κυβερνήτη σου Ερμή σε ορθή φορά (19/10) αρχίζει σταδιακά να εξομαλύνει την κατάσταση στα οικονομικά και στα αισθηματικά, που σε παίδεψαν ποικιλοτρόπως το τελευταίο διάστημα. Ξαφνικά έξοδα, εμπόδια σε οικονομικές υποθέσεις, άγχη και ανασφάλειες για τον προϋπολογισμό και για την πορεία των προσωπικών σου ξεκαθαρίζουν και μπορείς να προγραμματίσεις νέα ξεκινήματα στα επαγγελματικά ή να προχωρήσεις με συμφωνίες και συμβόλαια που είχες standby, ιδανικά από τις 2/11 που θα έχει φύγει από τη σκιά του. That being said, η Πανσέληνος στον Κριό (20/10) έχει τη δυναμική να προκαλέσει νέες αναστατώσεις σε αυτούς τους τομείς, επηρεάζοντας ιδιαίτερα όσους ανήκουν στο 3ο δεκαήμερο. Προβλήματα σχετικά με οικονομικά που αφορούν τρίτους, όπως τράπεζες, κληρονομικά, επενδύσεις, διατροφές, ασφάλειες κ.λπ. φέρνουν ενδεχομένως και εντάσεις με τον σύντροφό σου, αν έχετε κοινό πορτοφόλι. Η συναισθηματική φόρτιση είναι υπαρκτή και μπορεί να πυροδοτήσει απωθημένα ακόμα και σχετικά με το σεξ ή ζητήματα ελέγχου στην σχέση, καταστάσεις που θέλουν σωστή διαχείριση. Αν έχεις μυστικά, ή υπάρχει κάποιο τρίτο πρόσωπο, μπορεί να υπάρξουν αποκαλύψεις.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Η εβδομάδα ξεκινά με την επιστροφή του Ερμή σε ορθή πορεία στο ζώδιό σου (19/10), βάζοντας σταδιακά μια τάξη στο «χάος» που επικράτησε το προηγούμενο διάστημα εντός σου, όσο και στις επαφές με το περιβάλλον σου. Η σκέψη σου αποκτά και πάλι ρυθμό και μπορείς να δεις πιο καθαρά τα δεδομένα που έχουν διαμορφωθεί τόσο στα προσωπικά όσο και στα επαγγελματικά, παίρνοντας κατεύθυνση για να προχωρήσεις. Νέα ξεκινήματα και συμφωνίες βρίσκουν σιγά σιγά τον δρόμο τους χωρίς εμπόδια και καθυστερήσεις, αν και καλό θα ήταν να είσαι προσεκτικός μέχρι τις 2/11 που θα φύγει και από τη σκιά του, περιμένοντας μέχρι τότε ιδανικά για σημαντικές υπογραφές. Όμως η εκρηκτική Πανσέληνος απέναντί σου στον Κριό (20/10) συνοδευόμενη από το τετράγωνο Άρη-Πλούτωνα που γίνεται ακριβείας την Παρασκευή, βγάζει τεράστια ενέργεια αλλά και ένταση, καθιστώντας τις μέρες από την Τετάρτη ως την Παρασκευή απαιτητικές, ιδιαίτερα για τους γεννημένους τις τελευταίες πέντε μέρες. Αυτοί θα πρέπει να προσέχουν παραπάνω και την υγεία τους, όλοι όμως θα νιώθουν νευρικότητα και θυμό να σιγοβράζει αναφορικά με σχέσεις και συνεργασίες, με προβλήματα που έχουν τις ρίζες τους και στο παρελθόν να ζορίζουν εκ νέου, οδηγώντας ακόμα και σε ρήξεις, αν νιώθεις ότι οι ανάγκες σου μένουν ακάλυπτες.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Χρόνια Πολλά! Ο Ερμής επιστρέφει σε ορθή πορεία (19/10), ξεμπλέκοντας σταδιακά το «κουβάρι» της ψυχολογικής ασάφειας που επικρατούσε τόσο στα προσωπικά, όσο και στα επαγγελματικά σου. Η συνειδητοποίηση σχετικά με πρόσωπα που πιθανώς επανήλθαν στη ζωή σου οδηγεί σε αποφάσεις, ενώ ενάρξεις και νέα σχέδια δρομολογούνται χωρίς αναβολές, ακόμα περισσότερο από τις 2/11, που θα βγει και από τη σκιά του. Η είσοδος άλλωστε του Ήλιου στο ζώδιό σου το βράδυ του Σαββάτου, που εγκαινιάζει για φέτος τα γενέθλιά σου, σου δίνει την αυτοπεποίθηση να προχωρήσεις τους στόχους σου, διεκδικώντας το καλύτερο για τον εαυτό σου σε όλα τα επίπεδα. Ωστόσο, η Πανσέληνος στον Κριό (20/10) και η απαιτητική όψη Άρη-Πλούτωνα που τη συνοδεύει (22/10) βγάζει θυμό και σπασμένα νεύρα, επηρεάζοντας ιδιαίτερα τους γεννημένους στο 3ο δεκαήμερο. Αιτία πιθανώς η πίεση στη δουλειά και μάλιστα δεν αποκλείεται να αποκαλυφθεί και ένα παρασκήνιο, που μολονότι παίζει να είχες «πιάσει» διαισθητικά, δεν είχες παρ' όλα αυτά «αποδείξεις». Ως εκ τούτου μπορεί να βγουν εντάσεις με συνεργάτες και διευθυντές, ενώ και η υγεία σου χρειάζεται προσοχή, μέσω επαρκούς ξεκούρασης, ίσως και κάποιας ενίσχυσης.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Με την επιστροφή του Ερμή σε ορθή πορεία (19/10) μπαίνει σταδιακά ένα τέλος στην ασυνεννοησία που υπήρχε το προηγούμενο διάστημα με φίλους, σύντροφο και τον ευρύτερο κύκλο σου, ενώ «πρεμούν» και τα προβλήματα με συσκευές, προϊόντα τεχνολογίας κ.λπ. Μπορείς πλέον να προχωρήσεις σε συνεργασίες και ομαδικά πρότζεκτ με άτομα που στηρίζουν τις ιδέες σου, κάνοντας μια επανεκκίνηση σε επίπεδο στόχων, αλλά ιδανικά θα ήταν καλό να περιμένεις μέχρι τις 2/11 για τυχόν σημαντικές υπογραφές και νέες συμφωνίες, όταν θα έχει βγει και από τη σκιά του. Η Πανσέληνος όμως στον Κριό την Τετάρτη και το τετράγωνο Άρη-Πλούτωνα που ολοκληρώνεται την Παρασκευή φορτίζουν το κλίμα στα ερωτικά, ιδιαίτερα για τους γεννημένους στο 3ο δεκαήμερο. Δεν αποκλείεται να δεχτείς μια επιθετική συμπεριφορά από το ταίρι σου, γεγονός που σε βάζει σε θέση άμυνας, με τις ισορροπίες να είναι ιδιαίτερα ευαίσθητες. Συναισθήματα αδικίας και μια αίσθηση ότι ο άνθρωπός σου δεν σε καταλάβει είναι πιθανά, ενώ μπορεί να προκύψουν και ζητήματα ελευθερίας ή περισσότερης αυτονομίας μέσα στη σχέση. Καβγάδες για τα οικονομικά είναι επίσης ένα σενάριο που παίζει, αν π.χ. έχετε κοινό ταμείο.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Ο Ερμής επιστρέφει ορθόδρομος στον τομέα της καριέρας σου (19/10), ύστερα από ένα διάστημα που πιθανότατα σε ζόρισε σε επίπεδο υποχρεώσεων και επικοινωνίας με προϊσταμένους και συνεργάτες, κάνοντάς σε να αμφιβάλλεις ακόμα και για τις ικανότητές σου κάποιες φορές. Σταδιακά τα πράγματα αποκαθίστανται, αποκρυσταλλώνεις μέσα σου αποφάσεις για την κατεύθυνση των επαγγελματικών σου και μπορείς να βάλεις σιγά-σιγά μπρος νέα σχέδια που έχεις κατά νου, αν και ιδανικά οι υπογραφές είναι καλό να περιμένουν μέχρι τις 2/11 που θα βγει και από τη σκιά του, αν μιλάμε για κάτι πολύ σημαντικό. Και πάμε στα δύσκολα, που δεν είναι αλλά από την Πανσέληνο στον Κριό (20/10) και το τετράγωνο του Άρη με τον Πλούτωνα από το ζώδιό σου που την συνοδεύει (22/10), κάνοντας τις μέρες μέχρι και το Σάββατο πολύ απαιτητικές, ιδιαίτερα για τους γεννημένους τις πέντε τελευταίες μέρες. Η εσωτερική ένταση εξαιτίας θεμάτων στο σπίτι και στα οικογενειακά που βγαίνουν ξαφνικά ή λόγω καταστάσεων στη δουλειά μπορεί να σε φέρει σε σημείο «βρασμού», ενώ και οι απέναντί σου θα είναι έτοιμοι για επίθεση, με την αυτοσυγκράτηση να είναι δυσεύρετη, πράγμα που θα φανεί δυστυχώς και στην επικαιρότητα, με έξαρση περιστατικών βίας.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Τα πράγματα σε επίπεδο καθημερινότητας και επικοινωνίας αρχίζουν να ομαλοποιούνται με την επιστροφή του Ερμή σε ορθή πορεία την Τρίτη. Αν αντιμετώπιζες προβλήματα με νομικές υποθέσεις, σπουδές, ένα ταξίδι, δοσοληψίες με το εξωτερικό ή τις δημόσιες υπηρεσίες, σιγά σιγά από δω και πέρα θα μπορέσεις να βρεις λύσεις, αλλά και να προχωρήσεις σε νέα ξεκινήματα και συμφωνίες στα επαγγελματικά, αφήνοντας ιδανικά υπογραφές για τις 2/11 και μετά που θα έχει βγει από τη σκιά του. Την Τρίτη επιστρέφει σε ορθή φορά και ο Δίας στο ζώδιό σου, μια συνθήκη που αυξάνει την αισιοδοξία, την τύχη και την πίστη στις ικανότητές σου, βοηθώντας περαιτέρω τα σχέδιά σου. Ωστόσο η Πανσέληνος στον Κριό (20/10) και η δύσκολη όψη Άρη-Πλούτωνα που την ακολουθεί (22/10), μολονότι σε επηρεάζουν λιγότερο από άλλους, βγάζουν παρ' όλ' αυτά νευρικότητα και ψυχολογική ένταση, ζορίζοντας κυρίως το 3ο δεκαήμερο. Ίσως προκύψουν κάποια εμπόδια στη δουλειά, τις μετακινήσεις και τις επαφές σου και μπορεί να αισθάνεσαι μια δυσκολία να ακολουθήσεις υποχρεώσεις και εξελίξεις. Η υγεία σου χρειάζεται μεγαλύτερη φροντίδα και έλεγχο του στρες, ενώ διαφωνίες με συνεργάτες, φίλους ή αδέρφια καλό είναι να μην επεκταθούν.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Η επιστροφή του Ερμή σε ορθή πορεία (19/10) σε βγάζει σταδιακά από μια περίοδο μεγαλύτερης σύγχυσης τόσο στα οικονομικά όσο και στα συναισθηματικά. Πιθανόν αυτό το διάστημα να έκανες μια ενδοσκόπηση που σε βοήθησε να συνειδητοποιήσεις θέλω αλλά και αδυναμίες μέσα στην ερωτική σου ζωή, κατανοώντας καλύτερα πώς πρέπει να πορευτείς από δω και κάτω. Αν υπήρχαν κολλήματα σε οικονομικές υποθέσεις, κληρονομικά, φορολογικά, χρηματοδοτήσεις κ.λπ. αυτά σιγά σιγά θα αποκατασταθούν, ιδιαίτερα και μετά τις 2/11 που θα βγει και από τη σκιά του. Την Τρίτη επιστρέφει σε ορθή πορεία και ο κυβερνήτης σου Δίας, βοηθώντας περισσότερο σε θέματα υγείας και φυσικής κατάστασης. Αν είχες ξεφύγει εντελώς το τελευταίο τετράμηνο από μια ρουτίνα που σε κρατά υγιή, είναι καιρός να ξαναβρείς τη φόρμα σου. Η Πανσέληνος στον Κριό (20/10) και το τετράγωνο Άρη-Πλούτωνα που τη συνοδεύει (22/10) έρχονται με απαιτήσεις, κάνοντας το κλίμα στις σχέσεις σου, προσωπικές και επαγγελματικές, έντονο, επηρεάζοντας κυρίως το 3ο δεκαήμερο. Ανασφάλειες, απωθημένα συναισθήματα και ζήλιες μπορούν να φέρουν παρεξηγήσεις με τον σύντροφό σου ή κάποιον συνεργάτη, ενώ ίσως προκύψουν διαφωνίες αλλά και έκτακτες καταστάσεις γύρω από τα οικονομικά. Α

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου.

NEW 7DAYS
CHOCOLATE DROPS

7 DAYS
Croissant
Chocolate drops
with pieces of chocolate

Είναι μια βροχή από σταγόνες σοκολάτας,
σε μια απαλή ζύμη και ένα ανάλαφρο σύννεφο ζάχαρης.
Κάποιοι το λένε μια νέα εποχή... κάποιοι μια νέα απόλαυση.
Εμείς το λέμε νέο 7DAYS CROISSANT CHOCOLATE DROPS.

CHOCOLATE LOVE IN A DIFFERENT WAY.

Lidl Plus Καθημερινές Προσφορές

- ΝΕΑ -
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΚΕΡΔΙΖΕΙΣ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ
ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

Επωφελήσου καθημερινά με εκπτώσεις σε οποιοδήποτε προϊόν της κατηγορίας **Lidl Plus Καθημερινές Προσφορές** σκανάροντας την ψηφιακή σου κάρτα στο ταμείο.

Lidl Plus Κουπόνια

Ενεργοποίησε από πριν το κουπόνι, **βάλε** το προϊόν στο καλάθι σου και **σκάναρε** την ψηφιακή σου κάρτα **Lidl Plus** στο ταμείο.

LIDL Plus

Κατέβασε το app και κάνε εγγραφή

Google Play | App Store | AppGallery